ಸಚಿವರ ಹೇಳಿಕೆ

ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ಖಾಸಗೀ ವಿಮಾನ ಅನಧಿಕೃತವಾಗಿ ಬಂದಿಳಿದಿರುವ ಬಗ್ಗೆ

+ ಶ್ರೀ ಪಿ.ಜಿ.ಆರ್. ಸಿಂಧ್ಯ (ಗೃಹ ಸಚಿವರು) : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಸದನದ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಶಿವರಾಮೇಗೌಡರು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಮಾನ್ಯ ಉಪ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಸದನಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡಿಸುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುವಂಥ ಭರವಸೆಕೊಟ್ಟ ಮೇರೆಗೆ ತಮ್ಮ ಒಂದು ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಕೋರಿ ಈ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಸದನದ ಮುಂದೆ ಇಡಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

"Today at about 8.00 A.M. a small aircraft called jet Falcon 900 bearing register No.9 MBAD belonging to a private company from Kaulalampur landed at Bangalore airport with three crew members and the following four passengers:

Ananda Krishnan; Sowrama Appuswamy, Abdul Kalimalias- Abdul Hamid and Chowmeowheng.

These passengers are said to be scientists who came to visit ISRO, Bangalore. As the aircraft landed in a different place there was some confusion in clearing these passengers by the Immigration and Customs officials. The formalities, however, have been fulfilled. The scientists have visited ISRO and have returned to Bangalore Airport. They are scheduled to go to Delhi this evening.

ಆದುದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಆತಂಕವಾಗುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ, ಈ ಸರ್ಕಾರ ಅಂತಹ ಆತಂಕಕಾರಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ, ಈ ಮಾತನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

1995-96ನೇ ಸಾಲಿನ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆ (ಮುಂದುವರಿದುದು)

+ ಶ್ರೀ ಯು.ಆರ್. ಸಭಾಪತಿ (ಉಡುಪಿ) : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇವೊತ್ತು ನಾವು 1995-96ನೇ ಸಾಲಿನ ಶಿಕ್ಷಣ, ಯುವಜನ ಸೇವೆ, ಕಾರ್ಮಿಕ, ವಿದ್ಯುತ್ ಯೋಜನೆ, ಕೃಷಿ, ಪಶು ಸಂಗೋಪನೆ ಇಲಾಖೆಗಳ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹೊಸ ಸರ್ಕಾರ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ, ಹೊಸ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಸ ನೀತಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೆಲ್ಲ ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದವರೇ ಅಂದರೆ ಬಾಟಲ್ ಹೊಸದು ಮದ್ಯ ಮತ್ರ ಹಳೆಯದೇ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರ ತಪ್ಪಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ನಾವು ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 110 ಜನ ಹೊಸದಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಹೊಸ ಸ್ಫೂರ್ತಿ, ಹೊಸ ಕಲ್ಪನೆ, ಹೊಸ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಸದನವನ್ನು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಕಳೆದ ಹಲವಾರು

ದಿವಸಗಳಿಂದ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಂಡದ್ದು ಏನೆಂದರೆ ಹಳಬರನ್ನು, ನಾಲ್ಕು ಸಾರಿ ಆಯ್ಕೆಯಾದವರನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲಾ ಗೌರವಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ.

ನಮ್ಮ ಹೊಸಬರ ಚಿಂತನೆ ಮಾತ್ರ ಹಳಬರ ಚಿಂತನೆಗಿಂತ ತೀರ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಹಳಬರ ಎಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಿದ್ದೇವೆ. ಕಳೆದ ಹಲವಾರು ದಿನಗಳಿಂದ ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಾಣುತ್ತಿರುವುದೇನೆಂದರೆ ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪೇನಿದೆ ಅದನ್ನೇ ಹೊಸ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೇನೋ ಎನ್ನುವ ಅನಿಸಿಕೆ. ಈಗ ನಾವು ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ನೂತನ ಸರ್ಕಾರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಅದು ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ರೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿತ್ತೋ ಅದನ್ನೇ ಇವರೂ ಕೂಡ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವಂಥ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇವೊತ್ತು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾವು 10 ಪ್ಲಸ್ 3 ಪ್ಲಸ್ 2 ವಿಧಾನದ ಶಿಕ್ಷಣದ ನೀತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರಾರ್ಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನಾವು ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವಂಥ ಮಾತನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ನಾವು ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಇವೊತ್ತು ಹೊಸ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಮೇಲೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಹೊಸ ನೀತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದಂಥ ಯಾವುದೇ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದ ಅನಧಿಕೃತ ಶಾಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿ, ನಾವು ಅನಧಿಕೃತ ಶಾಲೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಚ್ಚುತ್ತೇವೆ ಯಾವುದೇ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬಾರದು, ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ಅನಧಿಕೃತ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಾವು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅಂಥಹ ಶಾಲಾ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರನ್ನು ಜೈಲಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತೇವೆ, ಫೈನ್ ಹಾಕುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಘೋಷಣೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಕೂಡ ಅನಧಿಕೃತ ಶಾಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕಳೆದ 2-3 ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಮಾನ್ಯ ಗೋವಿಂದೇಗೌಡರು ಅನಧಿಕೃತ ಶಾಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಪ್ರಕಟ ಮಾಡಿದ್ದರು ಅದನ್ನು 4 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಮಾನ್ಯ ವೀರಪ್ಪಮೊಯ್ಲಿಯವರೂ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅನಂತರ ಬಂದ ಎಲ್ಲಾ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಕೂಡ ಏಪ್ರಿಲ್-ಮೇ ತಿಂಗಳು ಬಂದಾಗ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದರು ಎಂದರೆ ಅನಧಿಕೃತ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಮುಚ್ಚುತ್ತೇವೆ, ನೀವು ಆ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬಾರದು ಎಂದು. ಆಯಿತು ತಮ್ಮ ಪ್ರಕಾರವೇ ಅನಧಿಕೃತ ಶಾಲೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಚ್ಚಿಬಿಡೋಣ. ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಸುಮಾರು 3 ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಅನಧಿಕೃತ ಶಾಲೆಗಳಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವಂಥ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ 15 ಲಕ್ಷಕ್ಕೂ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ.

15-20 ಸಾವಿರ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥಹ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೂ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಖಚಿತವಾದ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ತಾವು ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚುವುದಾದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಪರ್ಯಾಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಏನು? ಇವತ್ತು ಈ ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವಂಥ ಸವಲತ್ತುಗಳು ಏನಿವೆ

ಅವುಗಳ ಪೈಕಿ ಮೊದಲನೆಯದು ಒಂದು ಶಾಲಾ ಕೊಠಡಿಯ ನಿರ್ಮಾಣದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ 25 ಸಾವಿರ ರೂ.ಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಉಳಿದ ಹಣವನ್ನು ಹೇಗೆ ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಬೇಕು? ಇವತ್ತು ಒಂದು ಶಾಲಾಕೊಠಡಿ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ 1 ಲಕ್ಷ ರೂ. ಆದರೂ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಉಳಿದ ಹಣವನ್ನು ಆ ಶಾಲೆಯ ಅಧ್ಯಾಪಕರೂ, ಮಕ್ಕಳ ಪೋಷಕರು, ಎಲ್ಲ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಕಾಡಿ ಬೇಡಿ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತಮಗೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡುವುದಾದರೆ, ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ಉಡುಪಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 15-20 ಸರ್ಕಾರೀ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿವೆ. ಆ ಪೈಕಿ ಸುಮಾರು 10-15 ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕೊಠಡಿಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಲೆಗೂ ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನಾಗಿ ಆ ಶಾಸಕರನ್ನು ನಿಯುಕ್ತಿ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಸರ್ಕಾರದ ಪದ್ಧತಿ. ಇವತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಲೆಗೂ ನಾವು ಭೇಟಿಕೊಟ್ಟು ನೋಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಶಾಲೆ ಕೊಠಡಿ ಇಲ್ಲ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬೆಂಚು ಕುರ್ಚಿ ಇಲ್ಲ, ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಚಿತ್ತರಂಜನ್‌ರವರು ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದರು. 400 ಮಕ್ಕಳಿಗೆ 4 ಜನ ಅಧ್ಯಾಪಕರು, 300 ಮಕ್ಕಳಿಗೆ 3 ಅಧ್ಯಾಪಕರು, ಇದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ, ಇದು ಈ ಸರ್ಕಾರ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರ ಕೂಡ ಮಾಡಿದ್ದುದು ಇದೇ ಕೆಲಸ. ಅದೇ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೇ ಈ ಸರ್ಕಾರವೂ ಮುಂದುವರೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಪರ್ಯಾಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೂ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಸೂಚನೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಈ ಅನಧಿಕೃತ ಆಂಗ್ಲ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಸಾಕಷ್ಟು ಹೋರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳು ನಮಗೆ ಬೇಕೇಬೇಕು. ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಶಾಸಕರಾದ ನಮಗೆ ಇಲ್ಲಿರುವ ಕ್ಯಾಂಟೀನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಊಟ ತಿಂಡಿ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಮತ್ ಹೋಟೆಲ್‌ನವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಅಶೋಕ ಹೋಟೆಲ್‌ಗೆ ಹೋಗಬಹುದು, ಉಡ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ಸ್‌ಗೆ ಹೋಗಬಹುದು. ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನುಈ ಆಹಾರ ನಮಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಒಳ್ಳೆಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ ಸರಿಯಿಲ್ಲ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಇವತ್ತು ಖಾಸಗೀ ವಲಯದ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಬೆಳೆದುಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಈ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬೇಕಾದಂಥ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಖಾಸಗೀ ವಲಯದವರಿಗೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಅಸೂಯೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 3000 ಅನಧಿಕೃತ ಆಂಗ್ಲ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗಳು ಇವೆ ಎನ್ನುವುದಾರೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಡುವುದು, ವಿದ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಇದರಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಹೊಸ ರಚನಾತ್ಮಕ ನೀತಿಯನ್ನು ಈ ಹೊಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಾಕಿಕೊಳ್ಳಿ. ಈ 3 ಸಾವಿರ ಅನಧಿಕೃತ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ನಾವು ಇವಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯತ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿ.

ಈ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಬಂದ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದೆ, ಮುಂದುವರೆಸುವುದಕ್ಕೂ ಆಗದೇ ಇರತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ

ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಶಾಸಕರ ಭವನದಲ್ಲಿ ಶಾಸಕರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೂತುಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ಥಳಾವಕಾಶ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ 3 ಕೋಣೆಗಳಿದ್ದುದನ್ನು 2 ಕೋಣೆಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಅದೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಕೂತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆರಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದಂಥ ಆ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಮಕ್ಕಳು ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳೇನು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಮಾಡಿದಂಥ ಕೆಲಸವನ್ನೇ ಈ ಸರ್ಕಾರವೂ ಮುಂದುವರೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಾದರೆ, ನಾವು ಹೊಸತನವನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೊಸ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಬಹಳಷ್ಟು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಇಷ್ಟೆ. ಈ ಅಧಿವೇಶನ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಮುಂದಿನ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಾಗಲಿ ಏನಾದರೊಂದು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆಂಗ್ಲ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತನ್ನಿ. ಅವುಗಳಿಗೆ ರೆಕಗ್ನಿಷನ್ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಕೊಡಿ, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಬೇಡ. ಒಂದು ಶಾಲೆಯನ್ನು, ಒಂದು ಕಾಲೇಜನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಆ ಸಂಸ್ಥಾಪಕರಿಂದ ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ನೀವು ಬರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಾವು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ನಿಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಅನುದಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಅವರಿಗಿರತಕ್ಕ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದಾದರೆ ಇನ್ನೆಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಈ ಅನಧಿಕೃತ ಶಾಲೆಗಳು ಅನಧಿಕೃತವಾಗಿಯೇ ಮುಂದುವರೆಯಬೇಕು?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮಂಜುನಾಥ್ : ಮಾನ್ಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರೆ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇಡೀ ಸಮಾಜಕ್ಕೇ ಈ ಸರ್ಕಾರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಖಾಸಗೀ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ಕೆಲವು ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಖಾಸಗಿಯವರು ಅನಧಿಕೃತವಾಗಿ ಏನು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅಂಥವರ ವಿರುದ್ಧ ಸರ್ಕಾರ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ತಮಗೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಟಿ.ಸಿ.ಹೆಚ್. ಮತ್ತು ಬಿ.ಎಡ್. ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಬಹಳಷ್ಟು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನಧಿಕೃತವಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ರೀತಿ ಅನಧಿಕೃತ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬಾರದೆಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶ. ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಡಬಾರದೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ನಮ್ಮದಲ್ಲ. ಅನಧಿಕೃತ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಸಕ್ರಮಗೊಳಿಸಿ ಮುಂದುವರೆಸಬೇಕೆಂದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಯು.ಆರ್. ಸಭಾಪತಿ : ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ನಿರ್ಧಾರ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ತಾವು ಅನುಮತಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಇರತಕ್ಕ ಸುಮಾರು 3 ಸಾವಿರ ಆಂಗ್ಲ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗಳು ಕಳೆದ 5-16-15 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅನಧಿಕೃತವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿವೆ. ನಾವು ಏನೇ ಕೇಳಿದರೂ ಅದು ಪಾಲಿಸಿ ಮ್ಯಾಟರ್. ಅದು ಇನ್ನೂ ಡಿಸೈಡ್ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೀರೆಂಬುದು ನಮಗೆ ಬೇಕು. ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಈ ಶಾಲೆಗಳು ಅನಧಿಕೃತ ಶಾಲೆಗಳೆಂದು ಎ.ಇ.ಓ.ಗಳಿಂದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಲ್ಲವೇ? ಇವಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತಾಯ ಎಂದು? ಅವನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮಂಜುನಾಥ್ : ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆದರೆ ಏನೂ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ. ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ. ಕನ್ನಡದ ಎಲ್ಲಾ ಅಭಿಮಾನಿಗಳೂ ಕೂಡ ನಮಗೆ ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳು ಬೇಕು, ಆಂಗ್ಲ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗಳು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮೀಡಿಯಂ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಬೀದಿ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ತೆರೆದು ಸೇಂಟ್ ಜೋಸೆಫ್ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಎಂದು ಬೋರ್ಡ್ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಯು.ಆರ್. ಸಭಾಪತಿ : ನೀವು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಏನೂ ಮಾಡನಾಡಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಕಳೆದ 10-15 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಆಂಗ್ಲ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಯಾವ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಸಿ. ಬಾಲಕೃಷ್ಣ : ಸುಮಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅನಧಿಕೃತ ಟಿ.ಸಿ.ಹೆಚ್. ಕಾಲೇಜ್‌ಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಬಿ.ಎಡ್.ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚುತ್ತೇವೆಂದು ಘೋಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇದುವರೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅನಧಿಕೃತವಾದಂತಹ ಈ ರೀತಿಯಾದಂತಹ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಅಧಿಕೃತ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರವಾದರೂ ಕೂಡ ಯಾವುದೇ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ದಯಮಾಡಿ ಈ ಸರ್ಕಾರವಾದರೂ ಕೂಡ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತಕ್ಷಣ ಗಮನ ಹರಿಸಿ ತಕ್ಷಣ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್.ಆರ್. ಲಕ್ಷ್ಮಯ್ಯ : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಸರ್ಕಾರದ ಒಂದು ನಿಲುವು ಶ್ರೀ ಯು.ಆರ್. ಸಭಾಪತಿಯವರು ಬಹಳ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 10 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಪಾಪವನ್ನು ನಾನು ತೀರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಕೇಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಯು.ಆರ್. ಸಭಾಪತಿ : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನೀವು ಪಾಪ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೀರಿ ಲಕ್ಷ್ಮಯ್ಯನವರೇ, ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

(ಗೊಂದಲ)

ಶ್ರೀ ಯು.ಆರ್. ಸಭಾಪತಿ : ನಾನು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ನಮಗೆ ಒಂದು ನೀತಿ ಬೇಕು. ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಪಾಪವನ್ನೇ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಇಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನವರು ಮಾಡಿರುವ ಪಾಪವನ್ನು ನಾವು ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ? ಅದನ್ನು ನೀವು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಈಗ. ಅವರನ್ನು ಮಾಡು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇಲ್ಲ, ಈಗ ಪ್ರಶ್ನೆ ಏನು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಹೊಸ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಮೇಲೆ ಒಂದು ಹೊಸ ನೀತಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಬೇಕು, ನಿಮ್ಮ ನಿಲುವು ಏನು? ಈ ಆಂಗ್ಲ ಶಾಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇವತ್ತು ನಿಮಗೆ ಒಂದು ನಿಲುವು ಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಅನುಕಂಪ ಬೇಕೇಬೇಕು ಆದರೆ ಈಗಾಗಲೇ....

ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು : ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್‌ರವರು ಬಂದಮೇಲೆ ನಿಲುವು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಯು.ಆರ್. ಸಭಾಪತಿ : ಅದು ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್‌ರವರ ನಿಲುವು, ನನಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ನಿಲುವು ಏನು ಎನ್ನುವುದು ಬೇಕು. ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇವತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನು ನೀವು ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದೀರಿ.

ನಮ್ಮ ಉಡುಪಿಗೆ ಒಂದು ಕಾಲೇಜನ್ನು ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಒಂದು ಕಾಲೇಜು, ಒಬ್ಬ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು, 300 ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು, ಅದಕ್ಕೆ

4.30 ಪಿ.ಎಂ.

ಕಟ್ಟಡವಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ನಿವೇಶನವಿಲ್ಲ, ಗ್ರಂಥಾಲಯವಿಲ್ಲ, ಪ್ರಯೋಗ ಶಾಲೆ ಇಲ್ಲ, ನೀವು ಕಾಲೇಜು ಮಾಡಿ. ನಾವು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಎಲ್ಲೋ ಶಾಲೆಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಯಾವುದೋ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಆ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಾಯಿತು. 300 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವರ್ಷ ಹೊಸ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಮೇಲೆ ಒಂದೆರಡು ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಇವತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಏಕೆ ಇಷ್ಟು ಪರಿಶ್ರಮವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ? ಇವತ್ತು ಡೀಮ್ಡ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಣಿಪಾಲದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮೊಯಿಲಿಯವರು, ಮಾನ್ಯ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಖರ್ಗೆಯವರು ಎಲ್ಲರೂ ಬಹಳಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಿದರು, ಮಣಿಪಾಲ್‌ರು ಹಣಮಾಡಿದ್ದರು, ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಯವರು ಇಷ್ಟು ಹಣ ಮಾಡಿದ್ದರು, ಮಣಿಪಾಲ್ ಇರುವುದು ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರ. ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಣಿಪಾಲ್‌ನ ಡಾ। ಟಿ.ಎಂ. ಮಹದೇವ ಪೈಗಳು 50 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಕಾಡೆಮಿ ಆಫ್ ಜನರಲ್ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್‌ನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದರು. ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಎಲ್ಲರ ಸಹಕಾರ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು. ಎಲ್ಲಾ ಜನರು ಡೊನೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥೆ ಬೆಳೆಯಿತು. ಇವತ್ತು ಸ್ವಾಮಿ ತಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಮಣಿಪಾಲದ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ 53 ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, 15,000ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶ, 35,000 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯೆ ಕೊಡುವಂತಹ ಅಂತರ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟಿನ ಖ್ಯಾತಿಯ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಖರ್ಗೆಯವರು ಹೇಳಿದರು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, 20,000 ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರತಕ್ಕಂತಹ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಈವತ್ತು ಡೀಮ್ಡ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಮಣಿಪಾಲ್ ಸಂಸ್ಥೆ ಕೇವಲ ಮಣಿಪಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಾದ್ಯಂತ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಇದು ಮಣಿಪಾಲ್ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಅಸ್ತಿತ್ವದಿಂದ ಆಗಿದೆ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಲಿಕ್ಕೆ ಆಯಿತು. ಇವತ್ತು ಮಣಿಪಾಲ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಮೂರು ನರ್ಸರಿ ಶಾಲೆಗಳು, 8 ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳು, 9 ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳು, 7 ಕಾಲೇಜುಗಳು, 1 ರೆಸಿಡೆನ್‌ಷಿಯಲ್ ಸ್ಕೂಲ್, 2 ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು, 1 ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜು, 1 ಲಾ ಕಾಲೇಜು, 1 ಫಾರ್ಮಸಿ, 2 ದಂತ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕಾಲೇಜು, 1 ನರ್ಸಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜು, 1 ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಇನ್ಸ್‌ಟಿಟ್ಯೂಷನ್, ಆಮೇಲೆ 1 ಬಿ.ಎಡ್. ಕಾಲೇಜು, 1 ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್ ಕಾಲೇಜು, 3 ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ಆಸ್ಪತ್ರೆ, ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಕೋಟಿ ರೂ.ಗಳು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರಿ ಆಡಳಿತದ ಕಾಲೇಜನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಮಣಿಪಾಲದ ಒಂದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂತಹ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ ಒಂದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದು ಮೊದಲು ಆತ್ಮವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡೋಣ.

ನಮ್ಮ ಇಡೀ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಂತ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕಾಲೇಜು ಇದೆ. ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ಏನು? ಅಲ್ಲಿ ಏನು ನಡಯುತ್ತಿವೆ ನೋಡಿ.

ಸಂಜಯಗಾಂಧಿ ಆಪಘಾತ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಎಂದು ಒಂದು ಇಲ್ಲಿ ಬಂತು. ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಆರೋಗ್ಯ ಸಚಿವರ ನೇರ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಇರತಕ್ಕಂತಹ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆ ಅಲ್ಲಿ, ಏನು ಅನ್ಯಾಯ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಏನು ಮೂಲಭೂತವಾದಂತಹ ಸೌಕರ್ಯ ಇದೆ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆಯೇ? ಮಣಿಪಾಲ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳವರನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಂ, ನೇಪಾಳ, ಮಲೇಷಿಯ ರಾಷ್ಟ್ರದವರು ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಹಣಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಆಹ್ವಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೇವಲ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ ಇಡೀ ಅಂತರ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಆ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಬೆಳಗಿ ಬಂದಿರುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ದ್ವೇಷ ಅಸೂಯೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು 10 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಒಂದು ಬೋಳುಗುಡ್ಡೆಯೊಂದು ಆದಿಚುಂಚನಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ಕಳಿದ 10 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಇಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಸ್ವಾಮಿ? ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ. ಅಲ್ಲಿ ಆದಿಚುಂಚನಗಿರಿ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರು ಕಟ್ಟಿದ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಾವಿಂದು ನೋಡುವಾಗ ನಮಗೆ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಅಸೂಯೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಏಕೆ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು? ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಒಂದು ನೀವೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಾಕತ್ತು ಇದ್ದರೆ ನೀವೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಯಾರು ಬೇಡ ಎಂದವರು. ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಇರುವಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರಲಿಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಬೇಕೆಂದಿರುವ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಒಳ್ಳೆಯ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು ಅನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ನೀವು ಅದಕ್ಕೆ ಅಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ಈ ವಿಧಾನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ತಮಾಷೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ನಾವುಗಳು. ಇದು ಸಲ್ಲದು ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಇನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ....

ಶ್ರೀ ಎಲ್.ಆರ್. ಶಿವರಾಮೇಗೌಡ : ಮಣಿಪಾಲ್‌ದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಣಿಪಾಲ್ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಯವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂತಹ ಡೊನೇಷನ್‌ನ್ನು ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಸ್ಥೆಯೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಬಡ ಬೋರೇಗೌಡರು ಯಾರೂ ಕೂಡ ಮಣಿಪಾಲ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹೋಗುವಂತಿಲ್ಲ, ಅವರ ಕಾಲೇಜು ಇರಲಿ, ಅವರ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಒಳಗಡೆಗೆ ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದು ಇಲ್ಲಿ....

ಶ್ರೀ ಯು.ಆರ್. ಸಭಾಪತಿ : ಸ್ವಾಮಿ, ಅವರು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದೇನೇ. ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಲ್.ಆರ್. ಶಿವರಾಮೇಗೌಡ : ದಯವಿಟ್ಟು ತಾವು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರೆ, ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಆ ಮಾತನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

(ಗೊಂದಲ)

ಶ್ರೀ ಎಲ್.ಆರ್. ಶಿವರಾಮೇಗೌಡ : ಇವತ್ತು ಚರ್ಚೆಯಾಗಲಿ, ಆದಿಚುಂಚನಗಿರಿ ಕಾಲೇಜು ಸಹಿತ ಇದೆ. ಆದಿಚುಂಚನಗಿರಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕಂಥವರು, ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕಂಥವರು ಬಡ ಬೋರೇಗೌಡನ ಮಕ್ಕಳು. ಮಣಿಪಾಲ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕಂಥವರು ಮಣಿಪಾಲ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಬಡ ಬೋರೇಗೌಡನ ಮಕ್ಕಳು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಿ ಸ್ವಾಮಿ, ದಯಮಾಡಿ ನೀವು ಆ ಕಡೆ ವಾದ ಮಾಡಿ.

(ಗೊಂದಲ)

ಶ್ರೀ ಯು.ಆರ್. ಸಭಾಪತಿ : ನೋಡಿ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು 40 ನಿಮಿಷ. ದಯವಿಟ್ಟು ನಾನು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಇವರೆಲ್ಲಾ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ತಾವು ಇದನ್ನು ಎಕ್ಸ್‌ಟೆಂಡ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

(ಗೊಂದಲ)

ಶ್ರೀ ಎಲ್.ಆರ್. ಶಿವರಾಮೇಗೌಡ : ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ತಾವು ರೂಲಿಂಗ್ ಕೊಡಬೇಕು. ತಾವು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದಕ್ಕೆ ನಾವು ಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಎರಡನೆಯ ಮಾತಿಲ್ಲ, ಇದೊಂದು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಯವರು ಈ ಸದನದ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ದಯವಿಟ್ಟು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆಯಾಗಲಿ ಮಣಿಪಾಲ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಆದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿರೋಧವಿಲ್ಲ, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ವಿರೋಧ ಇಲ್ಲ, ಮಣಿಪಾಲ್ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಯಾವ ಬಡ ಬೋರೇಗೌಡನ ಮಗ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ? ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಡ ಬೋರೇಗೌಡರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಣಿಪಾಲ್ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಹಣ ಕೊಡುವ ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೇ? ಇದನ್ನು ಸಭಾಪತಿಯವರೇ ಹೇಳಲಿ ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಆರ್. ಲಕ್ಷ್ಮಯ್ಯ : ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಆದಿಚುಂಚನಗಿರಿ ಇವತ್ತು ಹುಟ್ಟಿದೆ ಆ ಸಂಸ್ಥೆ ಇದು ಇಡೀ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ.

(ಗೊಂದಲ)

ಶ್ರೀ ಯು.ಆರ್. ಸಭಾಪತಿ : ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಏನು ಇದು? ನೀವು ಅವರಿಗೆ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಏನು ಮಾಡಲಿ? ಈಗ ನನಗೆ 40 ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ನಾನು ಮಾತನಾಡುವುದು ಬೇಡವಾ? ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನಾನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಅವರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲಿ. ಯಾರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ, ನೀವು ಮಾತನಾಡುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಏನು ಹೇಳಿದೆ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಒಂದಾಗಿದೆ....

ಶ್ರೀ ಜೆ.ಹೆಚ್. ಪಟೇಲ್ : ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಯವರು ಅವರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂತಹ ಯಾವುದೋ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅದು ಸರ್ಕಾರದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಬಹಳ ಎಫಿಷಿಯೆಂಟ್ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಆದರೆ ಅವರು ಡೀಮ್ಡ್ ಯುನಿವರ್ಸಿಟಿ ಏಕೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೋರ್ಟ್, ಕಛೇರಿ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಕಷ್ಟು ಪುರಾವೆಗಳಿವೆ ಅವುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಹೋಗುವುದು ಬೇಡ. ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಯಾರು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ನೀವು ಕಂಪ್ಯಾರಿಟೀವ್ ಸ್ಟೆಡಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕಾನ್ಫ್ರವರ್ಸಿ ಬೇಡ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ಯು.ಆರ್. ಸಭಾಪತಿ : ನಾನು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಮಾತು ಹೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ, ಯಾವಾಗ ಸರ್ಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವಂಥ * ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಇಲ್ಲವೋ ಆಗ ನೀವು ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತೇವೆಂದರೆ, ಇವತ್ತು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಡದ್ದಿದ್ದರೆ, ನೀವು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಾಯಿ ತೂರಿಸುವುದು ಏಕೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಬೇರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ, ಒಂದು ನೀವು ಮಾಡಿ, ಒಂದು ಅವರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಡಿ. ಎರಡರಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿ. ಅವರು ಎಷ್ಟು ಡೊನೇಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ನೀವು ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಬನ್ನಿ. ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಗ್ರಾಂಟ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್

ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಮುಂದೆ ಏನು ಕ್ಯಾಂಕ್‌ವೈಸ್, ಮೆರಿಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಪಿ.ಜಿ.ಆರ್. ಸಿಂಧ್ಯ : ಸಭಾಪತಿಯವರು ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರು, ಕೆ.ಸಿ.ಪಿ.ಯಿಂದ ಅವರು ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲನೇ ಸಾರಿ ವಿಧಾನಸಭೆಯನ್ನು ಅವರು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರ ಭಾಷಣವನ್ನು ಕೇಳಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆ ಬಹಳ ಪರಮ ಪವಿತ್ರವಾದ ಸಂಸ್ಥೆ, ಬಡವರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ, ಮಾತನಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಬೇರೆಯವರ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಅವರು ಚುಚ್ಚು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಾವು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬಾರದು, ಇದು ಒಂದು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದೆಂದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರೆಂಬ ಮಾತು ಹೇಳಬಾರದು. ಸರ್ಕಾರ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಸರ್ಕಾರ 24 ಗಂಟೆ, ಎಲ್ಲಾ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳೂ ಸಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ನಾವು ಯಾವ ಸಂಸ್ಥೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗದವರಿಗೆ, ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿಯವರಿಗೆ ಏನೆಲ್ಲ ಇವರು ಉಬ್ಬರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಏನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಎಲ್ಲಿಂದ ದುಡ್ಡು ತಂದಿದ್ದಾರೆ, ಪ್ರವೇಶ ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಯಾವ ಯಾವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿವೆ, ಈ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ವರ್ಗದ ಜನರಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ಸಿಗಬೇಕು ಇವೆಲ್ಲಾ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರ. ಆದ್ದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮಂಜುನಾಥ್ ಅವರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ತಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ರಾಜ್ಯದ ಅತ್ಯಂತ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಸದಸ್ಯರು. ಈ ಸದನದ ಉಪಸಭಾಪತಿಗಳಿಗಾಗಿ 25 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಹಾಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗದ ಜನಾಂಗದವರು ಇದ್ದಾರೆ, ಮುಖಂಡರು ಇದ್ದಾರೆ, ನೀವು ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಗೌರವ ತೋರಿಸದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ? ನೀವು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಎಂದರೆ ನಾವು ಸೊಂದುಕೊಂಡು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕುಳಿತುಕೊಂಡೇ ಇರತಕ್ಕದ್ದು. ನಿಮಗೂ ಜಾಗ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೂ ಜಾಗ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯವರ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ದಯವಿಟ್ಟು.....

ಶ್ರೀ ಯು.ಆರ್. ಸಭಾಪತಿ : ನಾನು ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಪಿ.ಜಿ.ಆರ್. ಸಿಂಧ್ಯ : ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಸದಸ್ಯರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಂದಾಕ್ಷಣ ಏನೋ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಂದಾಕ್ಷಣ ನಿಂತುಕೊಂಡೇ ಇರಬೇಕೇ? ನೀವು ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾವು ನಿಂತುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆ? ನಾವು ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರುತ್ತೇವೆ, ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇದ್ದಾರೆ ಜನ; ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣು, ಕಿವಿ, ಮೂಗು ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ನಿಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಅವನ್ನು ಆದಷ್ಟು ನಾವು ಅಳವಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ತಾವು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಯಾವುದೇ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೊಗಳಿ, ನನ್ನದೇನೂ ತಕರಾರು ಇಲ್ಲ, ಹೊಗಳುವಾಗ ನಿಮಗೆ ವಿನಾದರೂ ಅಥವಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಜನರಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಾದರೆ ಮಾಡಿ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳು ಇವೆ. ನಾವು ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರ ಪರವಾಗಿರುವವರು, ನಾವು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿಯವರ ಪರವಾಗಿರುವವರು, ನಾವು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಪರವಾಗಿರುವವರು. ಈ ಸರ್ಕಾರದ

ನೀತಿ ಆದು. ನಮ್ಮ ಬದ್ಧತೆ ಆದು. ಆದರಿಂದಾಗಿ ತಾವು ದಯವಿಟ್ಟು ಚುಚ್ಚಿ ಮಾತನಾಡಬೇಡಿ. ಅದರಿಂದ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಯು.ಆರ್. ಸಭಾಪತಿ : ಮಾನ್ಯ ಗೃಹ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನನ್ನನ್ನು ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಏನು ಹೇಳಿದೆ, ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂಜುನಾಥ್ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ನನ್ನ ಭಾಷೆ ಅರ್ಥವಾಗದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಪತ್ತಿರ ಕೇಳಬಹುದಿತ್ತು. ನಾನು ಗೌರವ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದೆ. ನಾನು ಹೇಳಿದೆ, ಇವತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಯಾವ ಶಾಲೆಗಳು ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇವೆ ಅವು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವನ್ನು ನಾವು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾವು ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೇಲೆ ಆರೋಪ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡದ್ದಕ್ಕೆ ನಾನು ಆರೋಪ ಮಾಡಿದ್ದು ಅಲ್ಲ. ಅವರು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇ ಅಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ನೀವು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ತಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳು ಏನು? ಹೊಸದಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದ ಮೇಲೆ ತಾವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸಬೇಕು. ತಮ್ಮ ನೀತಿ ಏನು? ಹೊಸತನ ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿತ್ತು. ಅದರ ಸ್ಪಷ್ಟನ ಏನು? ನಿಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಹೊಸತನ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಹೊಸ ನೀತಿ ಏನು ಪ್ರಕಟಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ; ಅದನ್ನು ಹೇಳಿ; ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ಯಾವುದೇ ಹೊಸ ನೀತಿ ಇಲ್ಲ, ಅದೇ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಅದೇ ಅಧ್ಯಾಪಕರು, ಅದೇ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮಂಜುನಾಥ್ : ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ, ನಮ್ಮ ಗತಿ ಏನು ಎಂದು. ಆದರೆ ಒಂದು ಮಾತು ಅವರು ಹೇಳಿದರು ನಿಮಗೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು. ಅಂದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದರು. ಅವರ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇವೆಯಲ್ಲಾ ಇವನ್ನು ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಿ ಇವರಿಗೆ ಇಲ್ಲವೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ಬಳಸಿದರು. ಈಗ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇದೆ. ಸಮ್ಮಿಶ್ರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕುಮ್ಮಕ್ಕು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು ನನಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಪಿ.ಜಿ.ಆರ್. ಸಿಂಧ್ಯ : ಸರ್ಕಾರದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾರು; ನೀವು ಅಟ್ಯಾಕ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇದೆಲ್ಲಾ ಎಕ್ಸ್‌ಪೋಸ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಯಾರ ಪರವಾಗಿ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ ಏನು ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. Please don't think otherwise, You are a new member, I am advising you. This will give a wrong signal about your personality on whom you are speaking, who is the man there? ಇವೆಲ್ಲಾ ಬರುತ್ತವೆ, ಆಗ ನಮಗೆ ನೋವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ.ಬಿ. ಶಿವಕುಮಾರ್ : ಮಾನ್ಯ ಸಿಂಧ್ಯಾರವರು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಎನಡೂ ಕಡೆ ಅನುಭವ ಪಡೆದಿರತಕ್ಕ ನುರಿತಂಥ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು, ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ನೋಟೀಸ್ ಮಾಡಿದೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಸಭಾಪತಿಯವರ ಟೋನ್ ಹೇಗಿತ್ತು? ನಮಗೆ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ವರ, ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಸ್ವರ ಭಿನ್ನ ಭಾವಭಾವ. ಇಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಪ್ರಾಯಶಃ ತಪ್ಪು ಗ್ರಹಿಕೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದೋ ಏನೋ? ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟೆ: ಹೇಳಬೇಕಾದುದನ್ನು ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ, ಆವೇಶದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮೆಲುಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ

ಹೇಳಿದರೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಫೀಬಲ್‌ವಾಯ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೂ ಕೂಡ it will have its own meaning. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಆ ಕೈ ಬಾಯಿ ಜೋರಾಗಿ ಆಡಿಸಿದರಲ್ಲಾ ಅದೇನೋ ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಗಥಾ ಪ್ರಹಾರ ಆದ ಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ ಆದುದರಿಂದ ಎರಡೂ ಕಡೆ ಅನುಭವ ಇರತಕ್ಕ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಗೃಹ ಸಚಿವರು ಅದಕ್ಕೆ ಜಾಸ್ತಿ ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು ಬೇಡ.....

(ಗೊಂದಲ)

ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು : ಲಕ್ಷ್ಮಯ್ಯನವರ ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕೇ? ಸಭಾಪತಿಯವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಹೊಸಬರು ಅವರು. ಲಕ್ಷಯ್ಯನವರ ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕು ಏಕೆ ಸಭಾಪತಿಯವರು.

ಶ್ರೀ ಎ. ರಾಮದಾಸ್ : ಹೊಸ ಸದಸ್ಯರು ಅಷ್ಟೇನು ತಪ್ಪು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಾ ಹಳೆಯ ಸದಸ್ಯರು ತಪ್ಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಳೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೂಡ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಇರತಕ್ಕವರು ಅನೇಕರು ಇದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಸಿಂಧ್ಯರವರು ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಹೇಳಬೇಕು. ಕೇವಲ ಹೊಸ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಮಾತನಾಡುವುದಲ್ಲ, ಹಳೆಯ ಸದಸ್ಯರು ನಿಯಮ ಕಾನೂನು ಕಲಿತು ಬರಬೇಕು. ಹೊಸ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳುವುದು ದೊಡ್ಡ ಜಾಣತನವೇನೂ ಅಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಯು.ಆರ್. ಸಭಾಪತಿ :

ಇವತ್ತು ನಾನು ಹೊಸಬ. ಆವೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಕ್ಷಮೆ ಯಾಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ನಾನು ಯೋಗ್ಯತೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತಿನಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಹಿರಿಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಅದರಿಂದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮಂಜುನಾಥ್ : ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಮಾತು ಬಳಿಸಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಯು.ಆರ್. ಸಭಾಪತಿ : ಅದೇ ನಾನು ಹೇಳಿದೆ. ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ನಾನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನಿಂದ ತಪ್ಪಾಗಿದ್ದರೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸಿ.

ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು : ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಾದರೆ ಅಪಾರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಯು.ಆರ್. ಸಭಾಪತಿ : ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಚರ್ಚೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿವೆ.

(ಗೊಂದಲ)

ಶ್ರೀ ಸಿ.ಆರ್. ಸಗೀರ್ ಅಹಮದ್ : ಲಕ್ಷ್ಮಯ್ಯನವರು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ಏನು ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ಹೋಗಿ ಸೇರಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಪ್ರಾಯಶಃ ಲಕ್ಷ್ಮಯ್ಯನವರು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಮಣಿಪಾಲ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸೇರುತ್ತಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ ಅಂದಾಜು ನೋಡಿದರೆ...

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು : ನೀವು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ, ಲಕ್ಷ್ಮಯ್ಯನವರೇ, ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ. ಈಗ ನಾನು ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಸದನದ ಒಳಗೆ ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಯಾವಾಗ

ಬೇಕಾದರೂ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಆಗತಕ್ಕದ್ದು ಅಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ರೀತಿ ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು, ಅಪೇಕ್ಷೆ ಇದ್ದರೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವವರ ಪರ್ಮಿಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಅನುಮತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ನಿಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ನೀವೇ ಎದ್ದು ನಿಂತುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಸದನ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸಹಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಯು.ಆರ್. ಸಭಾಪತಿ : ಮಾನ್ಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿ ಬಗ್ಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗುವಂಥ ವಿಚಾರ. ತಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಕಾರ ಇವತ್ತು ಹೊಸ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾ ಮುಖಂಡರುಗಳು ಸರ್ಕಾರ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ನಾವು 20ನೇ ಶತಮಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ದಿವಂಗತ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ರಾಜೀವ್‌ಗಾಂಧಿಯವರು 20ನೇ ಶತಮಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಸಮಯದ ಬಹಳಷ್ಟು ಹೊಸ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಬೇಕು ಎಂಬು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದರು. ನನಗೊಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಕಾಣುವುದೇನೆಂದರೆ ಮಾಜಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರಪ್ಪ ಮೊಯಿಲಿಯವರು 50 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರು ಬರೆದ "ಓಡುವ ಆಟ" ವನ್ನು ಇವತ್ತು ಇಂಟ್ರೊಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಅವರ ಹೊಸ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯ ಅಲೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬಂತು? ಡಾಕ್ಟರ್ ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಗೌರವವಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರು 50 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದರು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿ ಬೇರೆ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾ ನಂತರ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿ ಬೇರೆ. ಇವತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರತಕ್ಕಂಥ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಇವತ್ತು 20ನೇ ಶತಮಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎನ್ನುವಂಥ ಅನ್ನಿಸಿಕೆಯಿಂದ ರಾಜೀವ್‌ಗಾಂಧಿಯವರ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕತ್ವವನ್ನು ಏನು ಮೊಯಿಲಿಯವರು ಹೊಂದಿದ್ದರೋ ಅವರ ಇವತ್ತಿನ ಈ ಉದ್ದೇಶ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಇವತ್ತು ಡಾಕ್ಟರ್ ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರ 'ಓಡುವ ಆಟದ' ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನಮಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಅಳವಡಿಸುವಾಗಲೂ ಕೂಡ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟೇ ನೋಡಬೇಕು. ಶಾಲೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಮೊದಲೇ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿರಂತರವಾದ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಿ ಸುಮಾರು ಏಪ್ರಿಲ್ ಮೇನಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇಟ್ಟಿದ್ದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಈ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಆಗಿರುವಂಥ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಸಾಕಷ್ಟು ಗಲಾಟೆಗಳು, ಸಾಕಷ್ಟು ರೀತಿಯ ಪ್ರಚಾರಗಳು, ಇವುಗಳನ್ನು ನಾವು ತಡೆ ಹಿಡಿಯಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿ ಯಾವುದೇ ಹೊಸ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸುವಾಗ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಮಾರ್ಚ್ ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳ ಒಳಗೆ ಅದರ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಮೇ ಜೂನ್‌ನಲ್ಲಿ ಶಾಲೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವಾಗಲೇ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಮತ್ತು ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ಪಿ.ಯು.ಸಿ., ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದಿಂದ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಅನಾಹುತ ಎಂದರೆ ಕಳೆದ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸ್ಕ್ಯಾಂಡಲ್ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ವರ್ಷವಂತೂ

ಇವರ ಪ್ರಮಾದ ಬಹಳಷ್ಟು ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡುವಾಗ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಉತ್ತರ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಉತ್ತರ ಬರೆದಿದ್ದನ್ನು ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡುವಾಗ ಕೆಲವೊಂದು ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿತನದಿಂದ ಎಷ್ಟು ಅನಾಹುತಗಳಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಈಗಾಗಲೇ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ನಾನು ಇಷ್ಟೇ ಹೇಳುವುದು. ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪರಿಷ್ಕೃತವಾದ ವಿಧಾನವನ್ನು ಬಳಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಏಕೆಂದರೆ ಇವತ್ತು ಎಷ್ಟೋ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ರಿಸಲ್ಟ್ ಬರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ರಿಸಲ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವರ ಹೆಸರಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಕೆಲವರು ಮನೆಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಮುಖ ತೋರಿಸುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನೇರವಾಗಿ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಹೊಳೆಗೋ ನದಿಗೋ ಹಾರಿ ಅಥವಾ ವಿಷಸೇವನೆ ಮಾಡಿ ಸಾಯುವಂಥ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಇವತ್ತೂ ಕೂಡ ಅನೇಕ ಕಡೆ ನಡೆದಿವೆ. ಮತ್ತೆ ನೋಡುವಾಗ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಮಿಸ್ಟೇಕ್‌ನಿಂದ ಅವರದ್ದು ಫಲಿತಾಂಶ ಪ್ರಕಟ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಪಿ.ಯು.ಸಿ ಮಂಡಳಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೇಳಿದಾಗ ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಜೀವವನ್ನು ಮತ್ತೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ವಿದ್ಯಾ ಸಚಿವರು, ಸರ್ಕಾರ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ರೀತಿಯ ಒಂದು ಜಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕು. ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಅವರನ್ನು ಕೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದಲ್ಲಿ ಆಗಿರತಕ್ಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದು. ಕೆಲವರು ಅನುತ್ತೀರ್ಣಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ 80 ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಮ್ಯಾಥೆಮೆಟಿಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ 90 ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಸೈನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ, 90 ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಪಡೆದಿದ್ದರೆ ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ 40-50 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ.

ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಅದು ಆಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಒಂದು ಸಲ ಅಂಕಪಟ್ಟಿ ಹೊರಬಂದಮೇಲೆ ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ರೀಟೋಟಲಿಂಗ್ ಮಾತ್ರ ಅವಕಾಶ ಇರುವುದು. ಉತ್ತರ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡುವಂಥ ಅವಕಾಶ ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಅನಾಹುತಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಒಳ್ಳೆಯ 90 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಬರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಒಂದು ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ 50 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಆಯಿತು ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಕಡಿಮೆ ಸಿಕ್ಕಿತು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆದರೆ ಅವನ ಇಡೀ ಭವಿಷ್ಯವೇ ಹಾಳಾಗುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ಈ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದ ವಿಧಿವಿಧಾನ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಾನು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಇನ್ನು ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಬೇಡಿಕೆ. ನಮಗೆ ಅಂಕ ನೀಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾದವಾಗಿದೆ ಎಂದು ದೂರು ನೀಡುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಅಂಕ ಮರುಪರಿಶೀಲನೆಯ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಆತನ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ಆತನ ಹಿಂದಿನ ಅಂಕಗಳಿಕೆಯ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅನುಮೋದಿಸಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ಆತನ ಹಿಂದಿನ ಸಾಧನೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಆಧಾರವಾಗಿರಬೇಕು. ಇಂಥ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಿಂದ ಒಂದು ಗೊತ್ತಾದ ಮೊತ್ತದ ಹಣವನ್ನು ಶೇಮಣಿಯಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಆತನ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಾ ಮಂಡಳಿ ನೇಮಿಸುವ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಮರುಪರೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಪುನಃ ಅಂಕ ನೀಡಿ ಮರುಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡುವಂಥ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು

ಎಂದು ಕೇಳುವುದರೊಂದಿಗೆ ಇಂಥ ಮರುಪರಿಶೀಲನೆ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ನೀಡಿದ ದೂರು ಸಕಾರಣವೆಂದು ಕಂಡು ಬಂದರೆ ಮರುಪರಿಶೀಲನೆಯ ಬಳಿಕದ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಆತ ಗಳಿಸಿದ ಅಂಕಗಳೆಂದು ಘೋಷಿಸಬೇಕು. ಆತನ ಠೇವಣಿ ಹಣವನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಮರಳಿಸಬೇಕು.

ಜೊತೆಗೆ ಅಂಕನೀಡಿಕೆಯ ಪ್ರಮಾದದಿಂದ ಆತನಿಗೆ ಆಗಿರುವ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಪರಿಹಾರವನ್ನೂ ಪರೀಕ್ಷಾ ಮಂಡಳಿ ನೀಡಬೇಕು. ಮರುಮೌಲ್ಯಮಾಪನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾದಗಳು ರುಜುವಾತಾದ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಈ ಮೊದಲು ತಿದ್ದಿದ ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗೆ ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ದಂಡ ಯಾ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ನೀಡಿದ ದೂರಿಗೆ ಮೂರು ಮರುಮೌಲ್ಯಮಾಪನದಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥನೆ ದೊರೆಯದೇ ಇದ್ದರೆ ಆತನ ಠೇವಣಿ ಹಣವನ್ನು ಮುಟ್ಟುಗೋಲು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ವಿನಾಕಾರಣ ಉತ್ತರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮರುಮೌಲ್ಯಮಾಪನದ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಬಾರದಂತೆ ತಡೆಯಲು ಆತನ ಅಂಕ ಗಳಿಕೆಯ ಹಿಂದಿನ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಸಾಧನೆ ಮತ್ತು ಠೇವಣಿ ಹಣದ ಮೊತ್ತದ ಭದ್ರತೆಯನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಇದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ನೀತಿಯನ್ನು ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಕೂಡ ಎಂದು ನಾನು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಭವಿಷ್ಯ ಈ ಮೂಲಕ ಹಾಳಾಗಿಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಮತ್ತೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಜೀವವನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಭ್ರಮನಿರಸನಗೊಂಡ ಅಂತ ಆದರೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಅವನು ಕಲಿಯುವ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಜಾನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ತುಳು ಅಕಾಡೆಮಿ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಉಡುಪಿಯಲ್ಲಿ ಎಂ.ಜಿ.ಎಂ. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ತುಳು ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ತುಳು ಅಕಾಡೆಮಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದರೊಂದಿಗೆ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ತುಳು ನಿಘಂಟನ್ನು ಕೂಡ ರೂಪಿಸಿದಂಥ ವಿಚಾರ ತಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಸರ್ಕಾರ ತುಳು ನಿಘಂಟಿಗೆ 3 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವಾರ್ಷಿಕವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಒಂದು ಪ್ರಕಟಣೆಯನ್ನೂ ಕೂಡ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ಆ ಜಾನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾಗೂ ತುಳುವಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುವುದಿದ್ದರೆ ತುಳು ಭಾಷೆ ಎನ್ನುವಂಥದ್ದು ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಇರತಕ್ಕ ಭಾಷೆ. ತುಳುವಿನ ಲಿಪಿ ಕೂಡ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಣಿಪಾಲ್‌ನ ಎಂ.ಜಿ.ಎಂ. ಕಾಲೇಜಿನ ಗೋವಿಂದ ಪೈ ಸ್ಮಾರಕ ಭವನದಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅನ್ವೇಷಣೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ನಾನೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದೊಂದಿಗೆ ಭಿನ್ನವಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ ಇವತ್ತು ತುಳು ಭಾಷಾ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಅದರ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

5.00 ಪಿ.ಎಂ

(ಶ್ರೀ ಜಿ.ಬಿ. ಶಿವಕುಮಾರ್‌ರವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪೀಠವನ್ನುಂಕರಿಸಿದರು)

ಶ್ರೀ ಯು.ಆರ್. ಸಭಾಪತಿ : ಇನ್ನು ಕಾರ್ಮಿಕ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಧೋರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಂಡುಕೊಂಡಂತಹ ಸತ್ಯ ಏನೆಂದರೆ ಬಾಲ ಕಾರ್ಮಿಕರು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಕಾರ್ಮಿಕ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 11 ಲಕ್ಷ ಬಾಲ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಇದ್ದಾರೆನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬಾಲ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕಾಯಿದೆ ಬದ್ಧವಾಗಿ ಮಾಡಿದೆಯೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಅವರು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಕಾನೂನು ಬಾಹಿರ ಎಂದು ಹೇಳಿ.

ನಾನು ಇಷ್ಟೇ ಕೇಳುವುದು ಕಾನೂನು ಬಾಹಿರ ಎಂದು ಆದರೆ, ಇವತ್ತು 11 ಲಕ್ಷ ಜನ ಬಾಲ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಇದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಗ್ರಹಿಸುತ್ತೀರಿ? ನಮ್ಮ ಶಾಸಕರ ಭವನದ ಕಟ್ಟಡ ಕನಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪುಟಾಣಿ ಹುಡುಗ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಸಿಮೆಂಟಿನ ಚೀಲವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗ. ಆ ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಕೆಲವೊಂದು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕೆಲವು ಯೋಜನೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಆ ಬಾಲ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಅವರು ರೂಪಿಸಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಅನಿಸಿಕೆ. ರಚನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಆ ಮುದ್ದು ಮಕ್ಕಳು, ಬೆಳೆಯುವ ಹೊತ್ತು, ಅವರಿಗೆ ಬಡತನದ ಬೇಗೆಯಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿವನ್ನು ತಾಳಲಾರದೆ, ಹೆತ್ತ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು ಅವರನ್ನು ದುಡಿಸಿ ತಿನ್ನುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಅಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಸಹ ನೋಡಬಹುದು. ಸಾಕಷ್ಟು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕರು ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಅವರು ಬೆಳಗ್ಗೆಯಿಂದ 5 ಗಂಟೆಗೆ ಅವರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಾರೆ. ರಾತ್ರಿ 12 ಗಂಟೆ ತನಕ ಅವರನ್ನು ದುಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೊಡೆಯತ್ತಾರೆ, ಬಡಿಯುತ್ತಾರೆ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅನ್ವೇಷಣೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಸರ್ಕಾರ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಆ ಬಾಲಕರ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ಕೊಡದೆ, ಅವರಿಂದ ದುಡಿಸಿ, ಕಡಿಮೆ ಸಂಬಳ, ಸಂಬಳವನ್ನೇ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ, ಕೆಲವು ಹೋಟೆಲುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ತಿಂಡಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಉಳಿದದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟು ಮಾಡಿ 1 ಸಾಂಬಾರು, ಅದು ಇದು ಒಟ್ಟು ಮಾಡಿ ಒಂದು ಅನ್ನ ತೆಗೆದು ಬಿಸಾಡುತ್ತಾರೆ, ಹೋಗು ತಿನ್ನು ಎಂದು ಹೇಳಿ. ಹಳಸಿದ ದೊಸೆ ಇದ್ದರೆ, ನಿನ್ನೆಯದೋ, ಮೊನ್ನೆಯದೋ ಇದ್ದರೆ ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಅವರುಗಳು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿವಿಗೆ. ಆದರೆ ಆ 11 ಲಕ್ಷ ಬಾಲ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಅವಸ್ಥೆ ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕು? ಸರ್ಕಾರ ಇವತ್ತು ಅವರಿಗೋಸ್ಕರ ಒಂದು ಹೊಸ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತರಬಾರದೇ, ಅವರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ. ಆ ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕರಿಗಾಗಿ, ಸಾಯಂಕಾಲದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಸಂಜೆ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಆದರೆ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಲ ಕಾರ್ಮಿಕರು ನಗರಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ವಿದ್ಯಾ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ನೀವು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿ. ಅವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಿ. ಅವರಿಗೆ ಪೌಷ್ಟಿಕ ಅಂಶದ ಆಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುವಂತಹ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಿ. ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಕಾನೂನು ಬಾಹಿರ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ, ಅವರ ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಸಮಾಜದ ಒಂದು ಪಿಡುಗು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಜನ ಜಾಗೃತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿ, ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಅದು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಬಾಲಕಾರ್ಮಿಕರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೊಂದು ನೀತಿ ನಿಯಮವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಬಿಡಿ. ಇಷ್ಟು ಗಂಟೆಯಿಂದ, ಇಷ್ಟು ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಬಾಲ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳಿ. ಇವತ್ತು ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯುತವಾದಂತಹ ಕಾರ್ಮಿಕರು, ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದಂತಹ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಸಂಘಟನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಅವರು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಮಂಡನೆ ಮಾಡಿ, ಅವರ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಕೆಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಮಾತ್ರ ಈ ಬಾಲ ಕಾರ್ಮಿಕರ

ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಮಾತನಾಡುವವರು ಅಲ್ಲ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ನಾನು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳುವುದು, ಈ 11 ಲಕ್ಷ ಬಾಲ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗಾಗಿ, ಈ ಹೊಸಸರ್ಕಾರ, ಒಂದು ಹೊಸ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿ, ಆ ಮೂಲಕ ಅವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಅವರಿಗೆ ಪೌಷ್ಟಿಕ ಆಹಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಅವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಕೊಡುವಂತಹ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೃಷಿ, ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಹಾಗೂ ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಇವತ್ತು ನಾವು ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆ. ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಯ ನಿವಾರಣೆಗೋಸ್ಕರ ನಾವು ಪಶುಸಂಗೋಪನಾ ಇಲಾಖೆ, ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ನಾವು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂಬುದು ನನ್ನದೊಂದು ಅಪೇಕ್ಷೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೃಹತ್ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಬಂದರೆ ಮಾತ್ರ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶ ಸಿಗುವುದು ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ, ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕರಾವಳಿಯ 300 ಕಿ.ಮೀ. ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಾರಿಕೆಯೇ ಒಂದು ಉದ್ದಿಮೆ. ಅಂತಹ ಒಂದು ಉದ್ದಿಮೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡುವಂತಹ ಹಣ ಕೇವಲ 18 ಕೋಟಿ ರೂ. ಯಿಂದ 20 ಕೋಟಿ ರೂ. ವರೆಗೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ನಾವು ಎಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಬೃಹತ್ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಯಾರ್ಯಾರೋ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿದ್ದವರನ್ನೋ ತಂದು, ಅಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪರಿಸರ ಮಾಲಿನ್ಯ, ಜಲಮಾಲಿನ್ಯ ಆದರೂ ಕೂಡ 2000 ಕೋಟಿ, 3000 ಕೋಟಿ ಎಂದು ಹೇಳುವಂತಹ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ, 2000, 3000 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಬಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಆ ಮೂಲಕ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವು, 5 ಸೆಂಟ್ಸ್ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವು ಕೃಷಿ ಮಾಡಿದರೆ, ಅವನಿಗೆ ವಾರಕ್ಕೆ 500 ರೂ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬಹುದು ಇವತ್ತು 5,000 ಕುಟುಂಬಗಳು, ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬೆಳೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ಅದಕ್ಕೇ ಪ್ರಚೋದನೆ ಕೊಡಿ. ಕೃಷಿ ಮೂಲವಾದಂತಹ ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಮೂಲವಾದಂತಹ ಇಂತಹ ಒಂದು ಹೊಸ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ತನ್ನಿ. ಆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿ, ಆ ಮಲ್ಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕ ಪರ್‌ಫ್ಯೂಂ ಏನಿದೆ, ಅದನ್ನು ಶೇಖರಣೆ ಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲೊಂದು ಫರ್‌ಫ್ಯೂಂ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಪಶುಸಂಗೋಪನೆ ಪಶುಸಂಗೋಪನಾ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇದರ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಾವು ಈ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಕೊಳ್ಳಬಹುದು. 135 ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ 37 ಲಕ್ಷ ರೂ. ರಿಪೇರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಇಡಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸನ್ಮಾನ್ಯ ನಾಗೇಗೌಡರು ಹೇಳಿದಾಗ ನನಗೆ ತೋಟಗಾರಿಕೆಯ ವರದಿಯನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ನನಗೊಂದು ನೆನಪು ಬಂತು. ನಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ ಒಳಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಸರ್ಕಾರಿ ಕಛೇರಿಯ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ, ಉದ್ಯಾನವನ ನಿರ್ಮಾಣ, ತೋಟ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 45 ಲಕ್ಷ ರೂ.ಗಳನ್ನು ನಾವು ವಿಂಗಡಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದ 135 ಕಾಲೇಜುಗಳ ಕಟ್ಟಡದ ರಿಪೇರಿಗಾಗಿ 37 ಲಕ್ಷ ಹೆಚ್ಚು ಅಂದರೆ ನಾನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವರು ನಮ್ಮದು ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲೇ ಒಂದು

ಉದ್ಯಾನ ನಗರಿ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಅಂದರೆ ಹೊರಗೆ ತೋಟ ಶೃಂಗಾರ ಒಳಗೆ ಗೋಳಿ ಸೊಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಮೂಲಭೂತವಾದಂತಹ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಅಳವಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದು-ಮುಂದು ನೋಡಬಾರದು. ಅರ್ಥ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದು, ಮೂಲ ಭೂತ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಎಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು ಅಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ತೊಡಕು ಎಂದು ಹೇಳಬಾರದು. ಇವತ್ತು ಯಾವ ರೀತಿ ಒಬ್ಬ ಶಾಸಕನಿಗೆ 2 ರೂಮುಗಳು ಇದ್ದುದನ್ನು ಒಡೆದು ಒಂದು ರೂಮು ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ, ಒಂದು ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ, ಅಥವಾ ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಾವಿಯನ್ನು ತೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು ಇದ್ದರೆ, ಆಗಕ್ಕೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಣ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನುವ ಮಾತು ಬರುತ್ತದೆ, ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನ ಕಟ್ಟಡಗಳ ರಿಪೇರಿಗೆ ಹಣ ಇಲ್ಲ ಅಂದರೆ. ಇವತ್ತು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಕಛೇರಿಯ ಮುಂದುಗಡೆ ಇರತಕ್ಕಂತಹ ತೋಟ ಶೃಂಗಾರಕ್ಕೆ ನಾವು 45 ಲಕ್ಷ ರೂ.ಗಳನ್ನು ವಾರ್ಷಿಕವಾಗಿ ಬಳಸುವುದಾದರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಇರುವಂತಹ ವಿಪರ್ಯಾಸ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ನಾನು ಅನೇಕ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಉದ್ವೇಗದಿಂದ ಹೇಳಿದ್ದು ಇರಬಹುದು. ಅದು ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಇಂತಹದ್ದಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಹೊಸ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಜನ ಭರವಸೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಹೊಸ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಹೊಸತನ್ನು ಬಯಸಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನೆನಗುದಿಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದಂತಹ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಪರಿಹಾರ ಈ ಹೊಸ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಆಗಿತುಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೊಂದು ಮುಕ್ತಾಯ ಕಾಣಬಹುದು ಎನ್ನುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಜನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟು ಜನ ಇವತ್ತು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಂತೆ ನೀವು ಈ ಸದನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಹೊಸ ಚಿಂತನೆ, ಹೊಸ ಕಲ್ಪನೆ ಈ ವಿದಾನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹರಿದು ಬರುತ್ತಿದೆ ಇದೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದ ಯಾವ ಬೇಡಿಕೆ, ವಾರ್ಷಿಕ ಮುಂಗಡದ ಪತ್ರ ಮಾಡಾಗ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಿಲ್ಲೂ ಈ ಕೊನೆಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಬೇಕು. ಕೇವಲ 20 ಕೋಟಿ ರೂ. ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಏನು ಇದೆ. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು 100 ಕೋಟಿ ರೂ. ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನೀವು ಮಾಡಿದರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಲಕ್ಷ ಜನ ಮೀನುಗಾರರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಕೊಡುವಂತಹ ಅವಕಾಶ ಇದರಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸುವಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಸರ್ಕಾರ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಿ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ, ಇವತ್ತು ನನಗೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನಿಮಗೆ ತುಂಬಾ ಆಭಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಅನೇಕ ಹಿರಿಯ ಸಚಿವರುಗಳಿಲ್ಲಾ, ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಲಕ್ಷ್ಮಯ್ಯನವರು ಕೂಡ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಸಭಾಪತಿಯವರು ಬಹಳ ಉದ್ವೇಗದಿಂದ ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ...

ವೈಸ್ ಛೇರ್ಮನ್ : ಆ ವಿಷಯ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ, ಅದು ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಯು.ಆರ್. ಸಭಾಪತಿ : ಇಲ್ಲ, ಅದು ನಮ್ಮ ಭಾವನೆ ಏನು ಅಂದರೆ, 20 ವರ್ಷ ಇವರೆಲ್ಲಾ ಒಳಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ನಾವು 20 ವರ್ಷ ಹೊರಗಿದ್ದು ಕೊಂಡು ಜನರ ಸಂಕಷ್ಟಗಳು, ಬವಣೆ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಿ, ಇವತ್ತು ಒಳಗೆ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ನಮಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಉದ್ವೇಗ ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ಉದ್ವೇಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಿದ್ದರೆ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅನ್ಯಥಾ ಭಾವಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

+ Sri J.A. Fernandes (Nominated M.L.A) ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, I would like to support the demands for both Primary and Secondary as well as Higher Education. I would like to take the opportunity of thanking the Government of Karnataka for a very attractive package of fee concessions. We are very grateful. The concept of education should be dealt within totality, from the point of view of the Management, the administrative staff teaching and the students. Students would require the creation of the atmosphere where there should be joy in learning. Teachers need an environment, where the teaching powers could blossom and the entire educational complex should be able to contribute to the environment not merely of learning, but of tolerance, fairplay and a spirit of dedication for the social and economic regeneration of the nation. Institutions must have dedicated staff, properly equipped laboratories, spacious playgrounds, very well ventillated classrooms, teaching aids, etc. Education as you know, Mr. Deputy Speaker, is the lifeline of the nation of the destiny of our country is being shaped in our schools and colleges. There is a hunger for knowledge for improvement, for intellectual growth, which is in-born in our people and which must be satisfied. But, what do we have on the educational landscape? This is a murky field full of uncertainties, lack of purpose and direction leading to stoppage of work, unrest on the campus and even the students and teaching faculty are involved in unnecessary disturbances. We have Education without excellence, I don't think our State deserves it.

Commercialisation of education has become a sordid reality in Karnataka State and the Life giving waters have been polluted at the very source. It is necessary that the government cleans up the argen stables before matters get out of hand because corruption of the best is the worst type of corruption. It is also responsible in so small measure for our student's indiscipline. How do government schools fare to-day? The Chief Minister only the other day blamed the government for the high drop-out rate in schools. It is 58% plus schools have no proper buildings. I am talking about government schools. No furniture Teaching staff are absent. Teaching aids, practically nil. Schools are not properly equipped even with ordinary furniture. Yet the AEOs seem to have a very aggressive attitude towards minority institutions which are playing a very important role in supplementing the educational efforts of the government. Literacy in Karnataka, I think we should be ashamed of the combined average of roughly 56% i.e., 1.1 : 1. Almost 50% of the population in Karnataka are illiterate and after 48 years of independence it is a very sad and sorry commentary on the efforts of somebody nice people. We doubt the education department have very intelligent people, good teachers, etc. But, why is it that we are unable to raise the level of literacy in our State.

Apparently, there is some dereliction of duty of some point or the other in the staff, whereas the private enterprise is looked down upon and the institutions cannot survive without government aid.

It is, therefore, necessary for us to take another look at our private institutions to consider them as partners in progress and both should grow and prosper. With a certain degree of competitiveness, I think we should be able to introduce what one would call competitive vitality to improve the educational system in the State. Government aid to private institutions is hardly enough to maintain them and yet it is grudgingly given. By the time the institution gets its grant, 7 years have to pass. I think this has to be changed, because if you wish to raise the level of literacy in education in this State, it is necessary that the grant should be given at the time of recognition. Recognition also should not be delayed. We have cases where even to accept the papers to look at, about appliction for recognition of schools, AEOs in certain parts of the State are demanding a very heavey bribes. I think this is one of the most important aspects of our education system and the manner in which it is administered by our government should be correct. these AEOs whom we think at the cutting edge of the administration, and if they are not corrected now, the situation can only deteriorate.

I don't know why minority institutions should be given step-motherly treatment when it comes to recongition, registration or aid. According to the new regulations every institution i.e., a minority institution has to produce a minority certificate. Some of our schools have been in existence for over 100 years. It is a good exercise to deal with them and yet to produce the minority certificate is another exercise. It think it is very simple for the government to accept these minority institutions, by its very nature you can see sisters and the priests who run these institutions and it is easy for the government to recognise them. if this is not acceptable, I would appeal to the Hon. Government, Hon. Chief Minister and the Hon. Ministers of the Education Department, through you Mr. Speaker Sir, that a simple norm should be adopted for the institutions to be recognised and classified as such. May be the Arch Bishops or the Bishops of the city could certify a minority institutions. As a matter of fact, the minorities warrant a greater deal of attention and consideration and a certain amount of understanding from you, from the government. Especially if we go back, a few years to the time of the Constitution being framed Sardar Vallabhai Patel was the Chairman of the Advisory Committee dealing with the question of minorities, has this to say, 'Nobody can be more interested than us in India in the protection of our minorities.

Our mission is to satisfy every interest and safeguard the interests of minorities to their satisfaction.' Unfortunately the feeling I get as I go along with my work is that the majority community can get anything they want put on the statute book. The minority want more than what the majority enjoys. Therefore, I think that attitude should change and we, as your smaller brothers, we need the help, the consideration, the kindness and the goodwill of the majority community for our very survival so that both are the same. The object of minority is to preserve the right of minorities to place them on an equal pedestal and withdrawal from the vicissitudes of political controversy. I won't say much more on that except to make a fervent appeal to our brothers, big brothers as I would like to call them to have a little consideration for us so that we too can prosper for a long with the others. The founding fathers, in providing minority rights, were convinced with distinctive thoughts that the religious and cultural identity of minorities like Muslims and Christians should not be swamped by the majority, but must be carefully cultivated, creating a lovely mosaic, of unity in variety. Of late, we have found a considerable erosion of our minority rights and one looks to the future with a great deal of apprehension if one considers the fact that the Education Department has introduced certain draconian measures. Any measure that is hurting the minorities is certainly going to hurt the majority as well. Our institutions are teaching all Kannadiga students in the State. It is out of proportion to the number of minorities that we have. May be in a total admission in the institution run by our minorities hardly 10 to 20% belong to minority christian community and yet over 80% are Kannadigas who are our very brothers and sisters in this State.

We are looked down up in every sphere of activity when it comes to getting certain jobs done at the government level. As I said registration and recognition are exercises which we can do well without. Our schools and colleges are situated as far as Bidar, Gulbarga and places like that. They have to come to Bangalore every time just to sort out a few small issues with petty officials as the local officials make it very difficult for them to operate with a resonable degree of efficiency and consideration. Now, recently there is a blatant infringement on the minority rights at the introduction of a system for TTIs i.e., Teachers' Training Institutes a representative is to be nominated to attend to admissions. I think this is a flagrant violation of minority rights and I would appeal to the government to please withdraw this particular circular so that we have the freedom guaranteed to us under article 30(1) of the Constitution. I understand that the number of admissions have been considerably reduced over the years and on the one hand we see

its reduction and on the other there is a dearth of teachers. There are thousands of teachers yet to be appointed even in the government schools. We are being restricted not only on the number of people to be admitted, but in having somebody imposed upon us to decided as to who should be admitted. This, my dear Speaker Sir, is another infringement on our rights.

The only purpose for which that officer is there is to ensure that some of his candidates get admission without any concern for the strict regulations that we follow in admission. Again I mention that it has to be removed. Economy measures have been taken off for the teachers. But, non-teaching staff are still in doldrums. Can, an institution operate without the necessary clerical and other subordinate staff as far as school's functioning is concerned. Even in the appointment of teachers when a vacancy arises instead of allowing a teacher to be appointed immediately when the vacancy has arisen, it takes two to three years for the vacancy to be approved and it is accepted Not on the date on which appointment is made but the date on which it is approved. Wh should there be such a long delay in paying a poor teacher for the noble service that he or she renders. This is another anomaly my dear Speaker Sir, which should be removed from the scope of the education system. Government should accept automatic filling up of such posts and it should not try to monitor appointments but to approve them. In what way have we hurt the government?

Mr. Chairman : You have been allotted 10 minutes.

Sri J.A. Fernandes : I have been waiting for the last few days. I won't take more time. Within 5 minutes I will finish. I am now talking about donations. Donations, I agree some people may be complaining about donations. No organisation can operate without a certain degree of financial viability Any organisation must get some returns for the investment made on the man-power, material, buildings, etc. Some of the donations being asked are minimum. What about the capitation fees taken by the colleges which go into lakhs? None of these colleges are run by the christian institutions and hardly any of the institutions take any donation. Yet, this is mentioned to us. I think, if we look back, may be donations have to be taken sometimes to appease the officers and there who deal with the cases as we found cases, where they have refused to even accept papers for considerations, delaying transfer certificates, delaying grants, delaying teachers' appointment etc. So many opportunities they get to harass the institutions which I think this

government - as we have come into this government, - must remove from the education system.

I think the officers at the taluk level must be given a proper professional course in public relations, in decency and honesty in dealing with minority institutions. Even as far as a minority certificate is concerned, I think, an affidavit should be enough. The Education system in the rural areas cannot possible follow the same pattern of formal education that we have in the urban areas and cities. For instance, in a small farming locality, parents would necessarily need their children to work in the field. So, the education system should be built around the seasons in the rural areas and perhaps be given some agricultural type education so that the villagers do not migrate to the cities. Their talent can be developed to suit the agricultural economy in the State to develop agriculture into a better operational factor. About colleges, there was a University Review Commission which recommended autonomy for colleges. I think we should try to adopt that because there are liberal grants from the UGC. I think Rs. 15 lakhs per college is given. This matter should also engage the attention of the government, because Bangalore University has about 300 members on its Academic Council. It is very unwidely. So, autonomy for colleges is one, I think, the government should think of. In giving education, again particularly higher education, I think, the banks should be made more responsive for granting loans for higher education.

To-day, it is almost impossible for a student who may be brilliant, but does not have the financial means, to pay for college education. I think this government should set a new land-mark by ensuring that the banks encourage such students by giving them loans easily and soft loans at lower rate of interest and longer term loans. We all know that the economy is opening up. We are getting foreigners coming into this country. Bangalore seems to be a very happy place for them and the multi-national companies are coming in. There will be a demand for more and more highly qualified members of our State. Now, what do we have in the education system? I can tell you that there should be no mandatory provision that a particular language must be made compulsory. It should be left to the parents to decide in what medium of instruction the children should study. If we don't improve our language capabilities we in Karnataka State will have to accept class-III and class-IV jobs and probably neighbouring states will run away in our State itself with the management and other supervisory control jobs. So, we have to be a little more liberal.

Mr. Chairman : Your time is over. You are asking 5 or 10 minutes every time. You are allotted 10 minutes. You have already taken nearly 20 minutes.

Sri J.A. Fernandes : I am speaking for the first time in this Assembly.

Mr. Chairman : You have another 4 years. Please bear with the Chair. I have to accommodate other Members.

Sri J.A. Fernandes : Within a few minutes, I will finish. We have the Minorities Development Corporation. This was primarily intended for the development of the minorities. No doubt what is being done is being done with the good intention within thfe framework of a very limited amount of money. My appeal to the department, through you, is that the Minorities Development Corporation should be patterned on the same line as the SC/STs Development Corporation as far as subsidy component for any project is concerned. To-day in the Minorities Development Corporation there is no subsidy component for loans for enterpreneurs. This is an urgent necessity. I would also to suggest that it is brought on par with the SC/STs Corporation because the difference in number is merely 5% to 7% in the population of the SCs and the minorities. We are considerably down in the scale. It should be levelled up a little and perhaps made into a Financial Corporation as well. In other words it can be known as Karnataka State Minorities Finance and Development Corporation. I am not even talking about language problem, because it is an explosive situation.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಾಜಣ್ಣ : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ನನ್ನದೊಂದು ಸಲಹೆ ಏನೆಂದರೆ ಶ್ರೀ ಜೆ.ಎ. ಫರ್ನಾಂಡಿಸ್‌ರವರು ಆಂಗ್ಲೋ ಇಂಡಿಯನ್ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ದಿನ ಬೆಳಗಾದರೆ ಸಂಪರ್ಕ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆರ್ಚ್‌ಬಿಶಪ್ ಆಫ್ ಬೆಂಗಳೂರ್ ಸಿಟಿ ಅವರಿಗೂ ಇವರಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯ ರಿಲೇಶನ್‌ಶಿಪ್ ಇದೆ. ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಈ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆ ಶುದ್ಧ ಆಗದಿದ್ದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಶುದ್ಧ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದಕಾರಣ ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಐದು ನಿಮಿಷ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡಿ.

I am requesting Hon. Speaker to allot him to speak another 10 minutes more.

(Mr. Deputy Speaker in the Chair)

5.30 ಪಿ.ಎಂ

Sri J.A. FERNANDEZ : I would also make an appeal to the Government to provide our Legislators with some financial assistance for the development of their independent or individual constituencies. The Members of Parliament get what they call Local Area Development Scheme of one crore per annum. Andhra Pradesh gives 50 lakhs to its MLAs. Why should Karnataka lag behind in this. This way the real controversy that exists between the MLAs and the Zilla Parishad Chairman, could possible levelled of a little because they will have the right to decide and have 50 lakhs worth of development

projects in their constituencies. I would strongly make this recommendation so that everybody can benefit from the Governments generosity and development can be a better proposition.

Last but not least. We the Christian are not represented in any of the Board; or Committees nor are we represented in the Legislative Council. My last request to this House, to the Hon'ble Chief Minister, Council of Ministers through you Mr. Speaker, Sir, is that some representation will be given to us, and one more point St. John Medical college should kindly be removed from the purview of CET because to the best of my knowledge St. John Medical Colleges comes under All India combined Test and I don't know the exact technical term - as they come under the All India Control I would ask you most sincerely to remove them from the purview of the CET and apart from thanking you for the privilege to speak I would also thank the Government for their fine gesture to us and also thank the Secretariat for being so kind and helpful to me. Thank you.

+ ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಗುರಪ್ಪ ಬೆಲ್ಲದ (ಧಾರವಾಡ) : ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, 1995-96ನೇ ಸಾಲಿನ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರೌಢಶಿಕ್ಷಣ, ಮಹಿಳೆ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ, ಯುವಜನಸೇವೆ, ವ್ಯವಸಾಯ, ತೋಟಗಾರಿಕೆ, ಪಶುಸಂಗೋಪನೆ, ಮೀನುಗಾರಿಕೆ, ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಯೋಜನೆಗಳು, ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಇವೇ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆ ಏನಿದೆ, ಇದು ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದಂಥ ಚರ್ಚೆ ಆಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಸಹಿತ, ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳ ಪೈಕಿ ನಾನು ಕೆಲವೇ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಂವಿಧಾನದ ಪ್ರಕಾರ 14 ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಆಗಿತ್ತು. ಇದು ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಂಥ ಒಂದು ವಿಧಾನ. ಆದರೂ ಸಹಿತ ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಜನತೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಭರವಸೆ ಪ್ರಕಾರ ಏನು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರೌಢಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಇವೆರಡನ್ನೂ ಉಚಿತವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಅದು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದೊರಕಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಅದನ್ನು ಇದುವರೆಗೂ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನುವರೆಗೂ ಏನು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರೌಢಶಿಕ್ಷಣ ಎಷ್ಟೊಂದು ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಿತ್ತು, ಅಷ್ಟು ಮಹತ್ವವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಧಾರವಾಡದ ಶಾಸಕನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಧಾರವಾಡವು ಬೆಂಗಳೂರು ನಂತರ ಎರಡನೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮಹಾನಗರವಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ಎರಡನೇ ಮಹಾನಗರ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಒಂದು ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಸುಸಂಸ್ಕೃತಿಯುಳ್ಳ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕೇಂದ್ರ ಕೂಡ ಆಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಧಾರವಾಡ ನಗರದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದರಲ್ಲೂ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗೆ ನಾವು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ, ನನ್ನ ಮತಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ 43 ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳು ಇವೆ. ಆ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೂಡಲಿಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳಾವಕಾಶ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಕೊಠಡಿಗಳ ಕೊರತೆ ಇವೆ. ಅಷ್ಟೇ

ಅಲ್ಲ, ಒಂದೊಂದು ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ 40-50 ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳು ಇರಬೇಕಾದ ಕಡೆ, ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ನೂರು ಹುಡುಗರವರಗೆ ಸಹಿತ ಕೂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಏನು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಕೊಠಡಿಗಳು ದನದ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಇರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಧಾರವಾಡ ನಗರದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಉಳಿದ ಬೇರೆ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಇದೆ, ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೋಲಿಸಿದಾಗ ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವುದನ್ನು ಮನಗಂಡಾಗ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇವತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಮಾಹಿತಿಯಲ್ಲಿ ಧಾರವಾಡ ನಗರದಲ್ಲಿ 145 ಕೊಠಡಿಗಳ ಕೊರತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಇದೆ. ಇದು ವಿವರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಮಾಹಿತಿ ಪ್ರಕಾರ ಕನಿಷ್ಟ 200ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಶಾಲಾ ಕೊಠಡಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಸದ್ಯ ಇರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿವೆ. ಇವತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಫ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ತರಗತಿಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತರಗತಿಗಳು ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ತರಗತಿಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಇದು ನಾವು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿರತಕ್ಕಂಥ ಗಮನವಾಗಿದೆ. ಇದು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ನಾವು ಕೊಡುತ್ತಿರುವಂಥ ಆದ್ಯತೆಯಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ಎಲ್ಲರೂ ಸುಶಿಕ್ಷಿತರಾಗಬೇಕು, ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯ ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಇರಬೇಕಾದ ಸೌಕರ್ಯಗಳು, ಕೊಠಡಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ, ಆಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಟ ಆಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಟದ ಬಯಲು ಇಲ್ಲ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಗ್ರಂಥಾಲಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲ. ಶಹರದಲ್ಲಿರುವಂಥ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕಸ ಗುಡಿಸಬೇಕು. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರೇ ಹೋಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಶಹರಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳು ಕಸದ ಕೊಂಪೆಗಳಾಗುವಂಥ ಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿನೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಆಯಾಗಳು ಎಂದು ಇದ್ದರು.

ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಶಾಲೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಶುಚಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ನೀರು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ, ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುವುದಕ್ಕೆ, ಅವರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಅಪಾಯವಾದರೆ ಅವರ ಶುಶ್ರೂಷೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಎಂದು ಇವರು ಇದ್ದರು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಆಯಾ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ ಇದೆ. ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದಂಥ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಇಡಲಿಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥಾಲಯ, ಆಟದ ಬಯಲು, ಇಂತಹ ಸಮಸ್ಯೆನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ಈ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈ ರೀತಿ ಇರುವುದರಿಂದಲೇ, ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಖಾಸಗಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಆಂಗ್ಲ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅವುಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೆ, ಸರಿಯಾದ ಶಾಲಾ ಕೊಠಡಿಗಳು, ಒಂದು ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ 40-50 ಮಕ್ಕಳು ಕೂಡಲಿಕ್ಕೆ ಬೆಂಚು, ಹಲಗೆ, ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕನಿಷ್ಟಪಕ್ಷ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಇವತ್ತು ಇಷ್ಟೊಂದು ಆಂಗ್ಲ ಶಾಲೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತಿವೆ ಮತ್ತು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಶಾಲೆಗಳು ಏನು ಅನಧಿಕೃತವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ; ಇದು ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯ

ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಿ ಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸಲು ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಸೆಂಟರ್ಸ್‌ಗಳಿಂದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಮಾಸ್ ಕಾಪಿಯಿಂಗ್ ನಡೆಯುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಸೆಂಟರ್‌ಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಕೊಡುವಂಥ ಅಗತ್ಯವಾದರೂ ಇದೆಯೇ ಹೇಗೆ? ಈ ರೀತಿಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಮುಂದಿನ ಗತಿ ಏನು? ಈ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಸೆಂಟರ್‌ಗಳು ಏನಿವೆ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ ಕಾಪಿಯಿಂಗ್ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಇದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲೇಬೇಕು. ಈ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಈ ಮಾಸ್ ಕಾಪಿಯಿಂಗ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ತುರ್ತು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ ಕಾಪಿಯಿಂಗ್ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಶಿಕ್ಷಕರು ಕಾರಣರಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಪಾಲಕರು ಕೂಡ ಕಾರಣರಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾಸ್ ಕಾಪಿಯಿಂಗ್ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮೊದಲು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕು. ಇದೇ ರೀತಿ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಒಂದನೇ ಮತ್ತು ಎರಡನೇ ವರ್ಷದ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ.

ಎರಡನೇ ವರ್ಷದ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಅಂಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆಮಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉನ್ನತ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಅವಕಾಶ ಸಿಗುವುದರಿಂದ, ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಕಾಪಿಯಿಂಗ್ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಎಲ್ಲಾ ಸೆಂಟರ್‌ಗಳಲ್ಲೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಗೆ ತಡೆಗಟ್ಟುತ್ತಾರೆ? ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಸರ್ಕಾರದ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಮೂಲಕ ಅವರ ಮಾರ್ಕ್ಸ್‌ನ್ನು, ಅವರ ಮೆರಿಟ್‌ನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲೂ ಸಹಿತ ದೋಷಗಳು ಆಗಬಹುದು ಎಂಬ ಸಂಶಯ ಅನೇಕ ಜನರಿಗೆ ಇದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಪಾಸಣೆ ಮಾಡುವ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೆಂದು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರನ್ನು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಈವತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆಯೇ ಏಗೆ ಎನ್ನುವಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೇ ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲೂ ಎಷ್ಟು ವಿಷಯಗಳ ವಿಭಾಗಗಳು ಇವೆ, ಅಷ್ಟು ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸರಿಯಾದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಇದೆಯೇ ಹೇಗೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಇಂತಹ ವಿಭಾಗಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಇರುವ ಅಗತ್ಯತೆ ಏನು? ಕೆಲವು ವಿಭಾಗಗಳ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದ್ದರೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿರಬಹುದು, ಬೆಂಗಳೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿರಬಹುದು, ಅಥವಾ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳ ವಿಭಾಗಗಳು ಮೈಸೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿರಬಹುದು. ಇವತ್ತು ಈ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ಅನೇಕ ಕಡೆ ಉಪನ್ಯಾಸಕರ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ, ಮಕ್ಕಳ ಮುಂದಿನ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಮುಂದಿನ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ, ಇವತ್ತು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನಾವು ಗಮನಹರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ಅನುದಾನ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವಂಥ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರದ

ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಾಗಲೀ ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪನ್ಯಾಸಕರು ಇಲ್ಲ, ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಗಳು ಇಲ್ಲ, ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳು ಇಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಅನುದಾನ ಪಡೆಯುವಂಥ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಮಟ್ಟ ಹಾಕಬೇಕು. ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ, ಮೂಲಭೂತವಾದ ಅಗತ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತ ಕಾಲಮೇಲೆ ನಿಂತು, ಸ್ವಾವಲಂಬಿಗಳಾಗಿ ಸ್ವಾಭಿಮಾನದಿಂದ ಬದುಕುವಂಥ ಸಮಾಜವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ಸ್ವಾಭಿಮಾನದಿಂದ, ಸ್ವಾವಲಂಬಿಯಾಗಿ ಬದುಕುವಂಥ ಸಮಾಜವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಇವತ್ತು ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ನಂತರ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ನಂತರ, ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಸ್ವಾವಲಂಬಿಗಳಾಗಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವಂಥ ಡಿಪ್ಲೊಮೊಗಳಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಐ.ಟಿ.ಐ. ಮುಂತಾದ ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 49 ಐ.ಟಿ.ಐ. ಕೇಂದ್ರಗಳಿವೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ, ಈ ಐ.ಟಿ.ಐ.ಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರುಗಳು ಇಲ್ಲ, ಅರ್ಹತೆ ಪಡೆದಂಥ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರುಗಳು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಧಾರವಾಡ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಐ.ಟಿ.ಐ. ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಗುರುನಾಥ್‌ರವರನ್ನು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವರೂ ಕೂಡ ಇದೇ ವರ್ಷ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿಸುವ ಭರವಸೆಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವಂಥ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ.

ಅವರು ಸ್ವಾವಲಂಬಿಗಳಾಗಿ, ಸ್ವಾಭಿಮಾನದಿಂದ ಬದುಕುವುದಕ್ಕೆ ಐ.ಟಿ.ಐ. ಶಿಕ್ಷಣದ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆಯೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರಸಾದ ನಿಲಯಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಿದೆ ಎನ್ನುವ ಕಡೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಗಮನಹರಿಸಬೇಕು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ, ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ ಅಥವಾ ಕಾಲೇಜುಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸೌಲಭ್ಯ ಇದೆಯೇ ಹೇಗೆ, ಅಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅರ್ಹತೆ ಪ್ರಕಾರ, ಯಾರಿಗೆ ಅರ್ಹತೆ ಇದೆ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಗಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಆ ರೀತಿ ಸಿಗುತ್ತಿದೆಯೇ ಹೇಗೆ? ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆಯೇ ಹೇಗೆ? ಇದು ನನ್ನ ಮೂಲಭೂತ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಇವತ್ತು ಇದು ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಹಾಸ್ಟಲ್, ಇದೊಂದು ಲಿಂಗಾಯಿತರ ಹಾಸ್ಟಲ್, ಇದೊಂದು ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಹಾಸ್ಟಲ್ ಹೀಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜನಾಂಗಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸುವಂಥ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ. ವಿದ್ಯೆಗೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿರುವಂಥ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳು ಬೇರೆ, ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳು ಬೇರೆ, ಕಾಲೇಜುಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವಂಥ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳು ಬೇರೆ. ಈ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ, ಆಯಾ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೇ ವಿನಹ, ಒಂದೊಂದು ವರ್ಗಕ್ಕೆ, ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಇವತ್ತು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸಮಾಜದ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವಂಥ ಸರ್ಕಾರ, ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಗಮನಹರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಗುಣಮಟ್ಟ ಸುಧಾರಣೆಗಾಗಿ, ಜಿಲ್ಲಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ತರಬೇತಿ ಸಂಸ್ಥೆ, ಡೈಯಟ್ ಎಂದು ಇದೆ. ಈ ಜಿಲ್ಲಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ತರಬೇತಿ ಸಂಸ್ಥೆ (ಅಭಿವೃದ್ಧಿ)ಗಳು ಪ್ರತಿ ಜಿಲ್ಲೆಗೂ, 20 ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದ್ದರೂ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದ ಹಣವನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. 20 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಸಂಸ್ಥೆ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಕೇಂದ್ರ

ಸರ್ಕಾರ ಪೂರ್ಣ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆ ಹಣವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೌಢಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರ ಏನು ಹಣ ಕೊಡುತ್ತದೆ, ಅದು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗವಾಗಬೇಕು. ಮತ್ತು ಗುಣಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುವಂಥ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಜಾಗತಿಕ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಸಹಾಯದಿಂದ, ಕೆಲವು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಬೆಳಗಾವಿ, ರಾಯಚೂರು, ಕೋಲಾರ ಮತ್ತು ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ 1993 ರಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ, ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಶ್ಚಿತ ಪ್ರಗತಿ ಏನೂ ಕಂಡುಬಂದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇವತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಧಾರವಾಡ ನಗರದಲ್ಲಿ, 1984ರಲ್ಲಿ ವಸತಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದೆ. ಅದೂ ಬಾಪೂಜಿಯವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ, ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಒಂದರಂತೆ, 4 ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಸತಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದೆ.

ಇವು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ 4 ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ 4 ರಂತೆ ಇವೆ. ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿರುವಂಥ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳ ವಸತಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗೆ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಸ್ವಂತ ಕಟ್ಟಡವಿಲ್ಲ, ಮಕ್ಕಳು ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ವಸತಿ ನಿಲಯವಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಡಾರ್ಮಿಟರಿ ಇಲ್ಲ, ಪ್ರಸಾದನಿಲಯ ಇಲ್ಲ, ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ವಸತಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ, ಮಾದರಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳಿಗೆ, ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಬರುವಂಥ, 7ನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗಿ, 90-95 ಅಂಕಗಳನ್ನು ಪಡೆದಂಥ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ 175 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ, ಒಂದು ಮಗುವಿಗೆ 175 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಊಟ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೇಗೆ, ಅವರಿಗೆ ತಿಂಡಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೇಗೆ, ಅವರಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆಯನ್ನು ಅವರ ಮುಂದಿಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇಷ್ಟು ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ. ಅಷ್ಟು ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ಈ ಕೃಷಿ, ತೋಟಗಾರಿಕೆ, ಹೈನುಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ರೇಷ್ಮೆ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ 8 ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳಾದರೂ ಸಹಿತ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವಾಗಲೀ, ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವಾಗಲೀ, ಇದಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವಂಥ ಪ್ರತಿಶತ 70 ಜನರು ಈ ಕೃಷಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಉದ್ದಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ, ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಈ ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ಈ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ 70 ಪ್ರತಿಶತ ಜನರು ಕೃಷಿ ಮತ್ತು ಕೃಷಿಗೆ ಪೂರಕವಾದ ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರಬೇಕಾದರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಸಾಕಷ್ಟು ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಾನು 1984ರಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ, ಕೃಷಿ ಉದ್ದಿಮೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕೆಂಬ ಆರ್ಟಿಕಲ್‌ನ್ನು ಅಂದಿನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೆ.

ಇದು ಸಂಯುಕ್ತ ಕರ್ನಾಟಕ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲೂ ಅರ್ಧ ಪೇಜ್ ಪ್ರಿಂಟಾಗಿದೆ. "ಕೃಷಿ ಉದ್ದಿಮೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಆಗಿನಿಂದಲೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಕೃಷಿ ವಾರ್ತೆ ಎಂಬ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲೂ ಸಹಿತ ಪ್ರಿಂಟಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತಿನ ಸರ್ಕಾರ, ಕೃಷಿ ಒಂದು ಉದ್ಯಮ ಆಗಬೇಕೆಂಬ

ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದೆ. ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಆದರೆ, ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ, ರೈತನಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ಕೊಡದೇಹೋದರೆ, ಅವನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಮಾಡದೇಹೋದರೆ, ಈ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ರೈತನ ಸಲುವಾಗಿ, ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ರೈತ ಇವತ್ತು ಸಾಲಗಾರನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ರೈತ ಏಕೆ ಸಾಲಗಾರನಾಗಿದ್ದಾನೆಂದರೆ, ಅವನು ಬೆಳೆದಂಥ ಮಾಲಿಗೆ, ಸರಿಯಾದ ಬೆಲೆ ಸಿಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ರೈತ ಸಾಲಗಾರನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇವತ್ತು ಕೃಷಿ ಕಾಯಕ ಏನಿದೆ, ಇದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ ಕಾಯಕ. ಆ ಕಾಯಕಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆ ಸಿಗದಿರುವುದಕ್ಕೆ, ಕೃಷಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಬೆಂಬಲ ಬೆಲೆ ಸಿಕ್ಕ್ಕು, ಇದು ಲಾಭದಾಯಕ ಕೃಷಿ ಉದ್ದಿಮೆ ಆಗದೇ ಇದ್ದುದಕ್ಕೆ ಇವತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಜನರೂ ಉದ್ಯೋಗ ಬಯಸಿ ಶಹರಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವಂಥ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಕೃಷಿಗೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟು, ಕೃಷಿಯೂ ಒಂದು ಉದ್ದಿಮೆ ಎನ್ನುವಂಥ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ, ಇವತ್ತು ಶಹರಕ್ಕೆ ಬರುವಂಥ ವಲಸೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು "ಕೋಟಿ ವಿದ್ಯೆಗಿಂತ, ಮೇಟಿ ವಿದ್ಯೆಯೇ ಲೇಸು" ಎಂದು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಹಿರಿಯರು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ಆ ಮಾತಿಗೆ ಇವತ್ತು ಅಪವಾದ ಇಲ್ಲ. ಕನಿಷ್ಠ ಕೃಷಿ ಅನ್ನುವಂಥ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಕ್ಕಲುತನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಏನಾದರೊಂದು ಕೂಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಶಹರದಲ್ಲಿರಬೇಕು, ಒಂದು ಜವಾನ ನೌಕರಿಯಾಗಲೀ ಶಹರದಲ್ಲಿರಬೇಕು ಎನ್ನುವಂಥ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ತೀವ್ರ ಗಮನಕೊಟ್ಟು, ಪರಿಹರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಬೀಜ ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ರೈತರಿಗೆ ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕುವುದು ಬೆಳೆಸಲುವಾಗಿ ಬೇಕಾದಂತಹ, ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಸೌಲಭ್ಯ ಮತ್ತು ಸಹಾಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಬೀಜವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಗೊಬ್ಬರ ಮತ್ತು ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವಂತಹ ವಿಚ್ರ್ಯು ಇವುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಒದಗಿಸಿದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಕಸಬು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಈಗ ಉದ್ದಿಮೆಗಳಿಗೆ ಲಿಮಿಟ್ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಅವರಿಗೆ ಕ್ಯಾಷ್ ಲಿಮಿಟ್ ಇಷ್ಟು, ಹುಂಡಿ ಇಷ್ಟು ಎಲ್.ಸಿ. ಇಷ್ಟು, ಎಂದು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಒಬ್ಬ ರೈತ ಸಣ್ಣ ರೈತ ಇರಲಿ ಅವನು ನೀರಾವರಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರಲಿ ಇವತ್ತು ಅವನು ಏನು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಅವನಿಗೆ ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯ ಏನು ಇದೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇವತ್ತು ತಾವು ಅರಿತುಕೊಂಡು ಅವನಿಗೆ ಸಾವು ಒಂದು ಲಿಮಿಟ್ ಕೊಡುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಗಬೇಕು. ಅವನು ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಾರದು. ಗೊಬ್ಬರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಾರದು. ಅವನು ಯಾವುದೇ ತರಹ ಆಗಲಿ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಆಗಲಿ ಬೇರೆ ಕಡೆಯಿಂದ ಆಗಲಿ ಸಾಲ ಹುಟ್ಟಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಾರದು. ಅವನ ಭೂಮಿಗೆ ಅವನು ಹಿಡುವಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಇರುವಂತಹ ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಲಿಮಿಟ್ ಅನ್ನು ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕು. ಬೆಳೆಸಾಲ ಎಂದು ಕೆಲವು ಹಣ ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಂತಿಷ್ಟು ಸಾಲ ಅಂತ ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಡ್ರಿಪ್ ಇರಿಗೇಷನ್‌ಗೆ ಅಥವಾ ಸ್ಪ್ರಿಂಕ್ಲರ್ ಇರಿಗೇಷನ್‌ಗೆ ಅಥವಾ ಬೋರ್‌ವೆಲ್ ಹಾಕಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಂತಿಷ್ಟು ಹಣ ಎಂದು ಲಿಮಿಟ್ ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ನೀವು ಏನು ಪಂಪ್ ಸ್ಟೇಯರ್ಸ್ ಇಂತಹ ಉಪಕರಣಗಳು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ ಸಸ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಇಂತಹ ಉಪಕರಣಗಳು ಏನು ಬೇಕಾಗಿವೆ ಇಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯಮಾವಧಿ ಸಾಲ ಎಂದು ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಉಪಕರಣಗಳು ಬೇಕಾದರೆ ಅಥವಾ ಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ಗಳು ಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ದೀರ್ಘಾವಧಿ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಗಬೇಕು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆದರೆ ರೈತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಆಗುತ್ತದೆ. ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಆದ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯ ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಸರಿಯಾದಂತಹ ವಿದ್ಯುತ್ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಸಹ ಕೊಡಬೇಕು. ಇವತ್ತು ವಿದ್ಯುತ್‌ನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಉದ್ದಿಮೆಗಳಿಗೆ ನಾವು ಸಾಕಷ್ಟು ವಿದ್ಯುತ್ ಅನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ರೈತರಿಗೆ ವಿದ್ಯುತ್ ಅನ್ನು ರಾತ್ರಿ ವೇಳೆ ಸಪ್ಲೈ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ರಾತ್ರಿ ವೇಳೆ ವಿದ್ಯುತ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವನು ಕೂಲಿಕಾರನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಬೆಳೆಗೆ ನೀರು ಹಾಯಿಸಬೇಕು, ಯಾವ ಬೆಳೆಗೆ ಎಲ್ಲಿ ನೀರು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಆದ್ಯತೆ ವಿದ್ಯುತ್ ರೈತನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಉದ್ದಿಮೆದಾರರಿಗೆ ತಾವು ವಿದ್ಯುತ್ ಅನ್ನು ರಾತ್ರಿ ವೇಳೆ ಕೊಟ್ಟರೂ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎರಡನೇ ಷಿಫ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟರೂ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟರೂ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕೃಷಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತಾವು ಡೈ ಟೈಮ್‌ನಲ್ಲಿಯೇ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

ರೈತರಿಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಸರಾಗವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲದೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದು ಬಹುತೇಕ ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಇವತ್ತು ಈ ಸಂಘಟನೆಗಳು ಪಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಸಂಘಟಿತರಾಗಿರುವಂತಹ ಜನಾಂಗ ಪಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಕೃಷಿಗೆ ಸಂಘಟನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಣೆಮಾಡುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲ, ಅವರನ್ನು ಇವತ್ತು ಯಾರೂ ಸರಿಯಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಅವರು ಅತಿ ಚಿಕ್ಕ ರೈತರು ಇರಲಿ ದೊಡ್ಡ ರೈತರು ಇರಲಿ. ಸಾಲವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಚಿಕ್ಕ ರೈತರಿಗೆ ಮತ್ತು ಅತಿ ಚಿಕ್ಕ ರೈತರಿಗೆ ಕೆಲವೊಂದು ರಿಯಾಯಿತಿಯನ್ನು ಕೊಡಿ. ಬಡ್ಡಿ ರಿಯಾಯಿತಿ ಕೊಡಿ. ಇದರಿಂದ ಚಿಕ್ಕ ರೈತ ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಈ ಕಸಬು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ಸಾಲದ ಮರುಪಾವತಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ. ಸಣ್ಣ ರೈತರು ಸಹ ಸರಿಯಾದ ಮರುಪಾವತಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ರಿಯಾಯಿತಿಯನ್ನು ಸಹ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಈ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಕೃಷಿ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳ ಉಪಯೋಗ ಸಹ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಸಂಸ್ಕರಣ ಮಾಡುವಂತಹ ಯಂತ್ರಗಳು ಇವತ್ತು ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿವೆ. ಅಂತಹ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ರೈತರು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಇವತ್ತು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಸರ್ಕಾರ 18 ಹೆಚ್.ಪಿ. ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಕೊಂಡವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಬ್ಸಿಡಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ಬರೀ 18 ಹೆಚ್.ಪಿ. ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಕೊಂಡಂತಹ ರೈತರಿಗೆ ಏಕೆ ಸಬ್ಸಿಡಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು? ದೊಡ್ಡ ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಂತಹ ರೈತರೂ ಸಹ ದೇಶಕ್ಕೆ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಉತ್ಪಾದನೆ ಅವರೂ ಸಹ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೂ ಸಹ ಒಂದು ಲಿಮಿಟ್ ಒಳಗೆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೇ ಬೆಳೆದಂತಹ ಮಾಲಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ರೈತ ಬೆಳೆದಂತಹ ಮಾಲು ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇಲ್ಲ, ಅವನು ಬೆಳೆದಂತಹ ಬೆಳೆಗೆ ಸಾಲ ಸಹ ಇರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಆರ್. ಲಕ್ಷ್ಮಯ್ಯ : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಅವರು ಹಿರಿಯರು ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಇದ್ದವರು. ಈಗ ಆ ಕಡೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಸರ್ಕಾರ ಬಹಳ ಕಡೆ ಉತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿದೆ. ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ರೈತರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಕಾಳಜಿ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಏನೇನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳಿದರೆ ನಾವು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತೇವೆ. ನೀವು ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಲ್ಲ, ನೀವು ಬಿಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಶಾಂತ ಜಿ. ಬೆಲ್ಲದ : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಆ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಬರಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮದೂ ಆರ್ಟಿಕಲ್ ಇದೆ. 1984 ರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಆರ್ಟಿಕಲ್ 4 ಪೇಜು ಇದೆ. ಕೃಷಿ ಉದ್ದಿಮೆ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಇದು ಸಂಯುಕ್ತ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಡಾಕ್ಟರ್ ಅರಕೇರಿ ಮತ್ತು ಡಾಕ್ಟರ್ ಎಸ್.ಪಿ. ಪಾಟೀಲ್ ಅಂತಹ ಕೃಷಿ ತಜ್ಞರು ಇದ್ದರಲ್ಲಾ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಮೊದಲನೇ ಆರ್ಟಿಕಲ್ ಆಗಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ ನಿಮಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಏಕೆ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ನಾವು ಏನು ಕೃಷಿ ನೀತಿಯನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಅದನ್ನು ನಾನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ನಾನು ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡಿದವನು. ಇದು ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಆಗಲಿ ಎಂದು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಾನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇವತ್ತು ಏನು ಇದೆ ನಮ್ಮ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ರೈತ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಮಾಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ ತಕ್ಷಣ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಬೆಲೆಗೆ ಅವನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಸಾಲಗಾರರು ಅವನ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವನು ಆ ಮಾಲನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಗೋಡೌನ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕು ಲೆವೆಲ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಗೋಡೌನ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ರೈತ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಂತಹ ಮಾಲನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಸಾಲ ಸಿಗುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಪೆರಿಷಬಲ್ ಗೂಡ್ಸ್ ಆದ ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲು ತರಕಾರಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಇವುಗಳಿಗೆ ಶೀತಾಗಾರಗಳು ಬೇಕು. ಆಗಲೇ ನಮ್ಮ ನಾಗೇಗೌಡರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಗುಜರಾತಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಶೀತಾಗಾರಗಳು ಇವೆ ಎಂದು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಇವೆ. ನಾನು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಶೀತಾಗಾರಗಳು ಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಒಂದೊಂದು ಶೀತಾಗಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಂದು. ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಮಾದರಿಯಾದಂತಹ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಯಾರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಡೆ ಒಂದೊಂದು ಶೀತಾಗಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಪೆರಿಷಬಲ್ ಗೂಡ್ಸ್ ಏನು ಇವೆ ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲು ತರಕಾರಿ ಇಂತಹ ಮಾಲಿಗೆ ಅವನು ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಹೋದರೆ ಸರಿಯಾದಂತಹ ಬೆಲೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಕೈಗೆ ಬಂದಂತಹ ಬೆಲೆಗೆ ಅವನು ಕೊಟ್ಟುಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಾದ್ದನ್ನು ಶೇಖರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ರೈತನಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಬೆಲೆ ಸಿಕ್ಕಾಗ ಅವನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಶೀತಾಗಾರಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಯಾರ್ಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ತಾಲ್ಲೂಕು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನು ಸಂಸ್ಕರಣೆ ಮಾಡುವಂತಹ ಅನೇಕ ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳು ಕೂಡ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಯಾರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೇಕಾಗಿವೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಉತ್ತಮವಾದಂತಹ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಇದೆ, ಅದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು

ಬನ್ನಿ ಎಂದು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಿ. ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಧಾರವಾಡದ ನಡುವೆ ಅಮರಗೋಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಯಾರ್ಡ್ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಬಸವೇಶ್ವರ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ. ಅದು ಏಷಿಯಾದಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಯಾರ್ಡ್. ಆ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಯಾರ್ಡ್‌ನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಂದಾಗ ನಾನು ಕಂಡು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಬೇರೆ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಸುಸಜ್ಜಿತವಾದಂತಹ ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳು ಪ್ರೊಸಸಿಂಗ್ ಮಾಡುವಂತಹ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳನ್ನು ತಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ. ಅಂತಹ ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳು ಇದ್ದವು ಅಂದರೆ ರೈತರು ಏನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಆ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂಸ್ಕರಣ ಮಾಡಿ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಗೋಡೌನ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿ ಇನ್ನು ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೂ ಸಹ ತಾವು ಹೇಗೆ ಉದ್ದಿಮದಾರರಿಗೆ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ, ಮೆಷಿನರಿಗಳಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತೀರಲ್ಲಾ ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಖಾಸಗಿಯವರು ಯಾರಾದರೂ ಮುಂದೆ ಬಂದರೂ ಸಹ ಅವರಿಗೆ ಹಣದ ಸಹಾಯ ಕೊಟ್ಟು ಗೋಡೌನ್ ಕಟ್ಟಿಸುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಶೀತಾಗಾರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಮುಂದೆ ಖಾಸಗಿಯವರು ಬಂದರೆ ಅಂತಹವರಿಗೂ ತಾವು ಹಣ ಕೊಡಬೇಕು, ಪ್ರೊಸಸಿಂಗ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಅಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕು, ಇಂತಾದ್ದೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ರೈತ ಬೆಳೆದಂತಹ ಬೆಳೆಗೆ ಸರಿಯಾದ ಬೆಂಬಲ ಬೆಲೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ ರೈತ ಸಂವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ಬೇರೆ ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಅವಕಾಶ ಇಲ್ಲ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿಫಲವಾದಂತಹ ಅವಕಾಶ ಇದೆ. ಕೃಷಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅವಕಾಶಗಳು ಇವೆ. ನಾವು ಬೇಳೆಕಾಳುಗಳನ್ನು ಹೊರದೇಶದಿಂದ ತರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಎಣ್ಣೆ ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಹೊರದೇಶದಿಂದ ತರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದರ ಅಗತ್ಯತೆ ಇಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ರೈತರಿಗೆ ನಾವು ಸಾಕಷ್ಟು ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲ ಬೇರೆ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೂ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ಅಂತಹ ಫಲವತ್ತಾದ ಭೂಮಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿದೆ. ರೈತರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ತೋಟಗಾರಿಕೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ಬೇರೆ ಯಾವ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಡೆದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸುಸಜ್ಜಿತವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟು ಸುಸಜ್ಜಿತವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ.

6.00 ಪಿ.ಎಂ.

ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿರುವಂತಹ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಆ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು. ತೋಟಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ಬಂದಂತಹ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಕರಣ ಮಾಡಲು ಸಹ ಸಾಕಷ್ಟು ಉದ್ದಿಮೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು. ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಒಂದರಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ರೈತರ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಆಗಲಿಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಅದರಂತೆ ನಮ್ಮ ಪಶುಸಂಗೋಪನೆ ಸಚಿವ ಬಚ್ಚೇಗೌಡರದು ನಾನು ಮಾತನಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಇವತ್ತು ಕೆಎಂಎಫ್‌ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಆದ್ಯತೆ ಕೊಡಲಿ. ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೈನುಗಾರಿಕೆ ಎಷ್ಟು ಅವಕಾಶವಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಬೇರೆ ಯಾವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ, ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆಲ್ಲಾ ಉದ್ಯೋಗ ಸಿಗಬೇಕಾದರೆ ಪಶುಸಂಗೋಪನೆ ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಕೃಷಿ ಮೀನುಗಾರಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಶೇಕಡ 70ರಷ್ಟು ಗ್ರಾಮೀಣ

ಜನರಿಗೆ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಶುಸಂಗೋಪನೆ ಹೈನು ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ರೇಷ್ಮೆಗೆ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿರುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಸದುಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಇಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆಯೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಮಾತು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಗೋವಿಂದ ಕಾರಜೋಳ : ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ,.....

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಕೆ. ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ : ಕಿರಿಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತಲೇ ಇಲ್ಲ, ವಯಸ್ಸು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ, ನಾವು ಅನುಭವದಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆ. ಮೊನ್ನೆ ವೀರಪ್ಪ ಮೊಯಿಲಿಯವರಿಗೆ 200 ನಿಮಿಷ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. You could have provided for 3 persons.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಖರ್ಗೆ : ಇಬ್ಬರು ಆ ಕಡೆ ಯವರು ಮಾತನಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಈ ಕಡೆಯ ನಮ್ಮ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಲ್ಲಾ,

(ಗೊಂದಲ)

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು : ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರಿಗೆ ಇದ್ದ 144 ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಮೊಯಿಲಿಯವರು 170 ನಿಮಿಷ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. 26 ನಿಮಿಷ ಎಕ್ಸಸ್ ಆಗಿದೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಪ್ರಮೀಳಾ ಎಸ್. ನೇಸರ್ಗಿ : 224 ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ 5 ಹೆಂಗಸರಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಟೈಂ ಅಲಾಟ್ ಮಾಡುವಾಗ ನಮಗೂ ಅಲಾಟ್ ಮಾಡಿ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು : ಈಗಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಂತೆ ಪಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ಟೈಂ ಡಿವೈಡ್ ಇದೆ, ಸೆಕ್ಸ್ ಮೇಲಿಲ್ಲ,

+ ಶ್ರೀ ಗೋವಿಂದ ಕಾರಜೋಳ (ಮುಧೋಳ್) : ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದನಂತರ ಇದುವರೆಗೂ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಜನಾಂಗ ಹಾಗೂ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯಗಳಿಗಾಗಿ 464 ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಮಾನ್ಯ ದೇವೇಗೌಡರು ಈ ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾದ ನಂತರ ಈ ವರ್ಗಗಳಿಗಾಗಿ ಒಟ್ಟು 210 ಹೊಸ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿ 32 ಕೋಟಿ ಉಳಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರತಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೂ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಘಟಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಗಿರಿಜನರ ಉಪಯೋಜನೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಜನಾಂಗದ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಹಣವನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಮಾರ್ಗಸೂಚಿ ಇದ್ದರೂ ಕೇವಲ 9.27 ಶೇಕಡ ಹಣ ಮೀಸಲಾಗಿಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಶೇಕಡ 15.3ರಷ್ಟು ಹಣ ಆಯವ್ಯಯದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಹಲವು ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವಿಶೇಷ ಘಟಕ ಯೋಜನೆಗಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇರಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅದರಿಂದ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಜನಾಂಗದವರಿಗೆ ಏನು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಅದು ಮಾಡಿದರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ವಿನಂತಿಸುತ್ತೇನೆ ಪ್ರತಿ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷ ಘಟಕ ಯೋಜನೆಗೆ ಹಣ ಮೀಸಲಾಗಿಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಆಯವ್ಯಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಜನಾಂಗದವರಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಮತ್ತು ನೇಮಕಾತಿಯಲ್ಲಿ 1990ರ ಕಾಯಿದೆಯನ್ವಯ ಎಲ್ಲಾ ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಅನುದಾನಿತ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೀಸಲಾತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ

ತರಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಟಗಿರಿ 1ರಲ್ಲಿ ಬರುವ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನಕ್ಕೆ ಆದಾಯ ನಿರ್ಬಂಧ ಯಾವುದೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನ ಕೊಡುವಾಗ 18 ಸಾವಿರ ವಾರ್ಷಿಕ ವರಮಾನ ನಿಗದಿಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ? ದಯಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರ ಇದನ್ನು ವಾಪಸ್ ಪಡೆಯಬೇಕು.

ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಸ್ವೀಪರ್ಸ್ ಕೂಡ 18 ಸಾವಿರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ವರಮಾನದವರಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನಿರ್ಬಂಧ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಜನಾಂಗದವರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಊಟದ ವೆಚ್ಚಕ್ಕೆಂದು ಅನುದಾನ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ರಿಮಾಂಡ್ ಹೋಂ, ಸರ್ಟಿಫೈಡ್ ಸ್ಕೂಲ್ಸ್, ಜೈಲುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಡಯಟ್ ಸ್ಕೇಲನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಊಟಕ್ಕೆಂದು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಅನುದಾನ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಹಣದ ಕೊರತೆ ಬೀಳುವುದು ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪೌಷ್ಠಿಕ ಆಹಾರ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಬದಲಾಗಿ ರಿಮಾಂಡ್ ಹೋಂ ಸರ್ಟಿಫೈಡ್ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಡಯಟ್ ಸ್ಕೇಲ ಕೊಟ್ಟರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಉಪಯೋಗ ಇನ್ನು ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲೂ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಜನಾಂಗದವರಿಗಾಗಿ ಉಳಿದಿರುವ ಬ್ಯಾಕ್‌ಲಾಗ್ ವೇಕೆನ್ಸೀಸ್ ಏನಿವೆ ಅವನ್ನು ಸ್ಪೆಷಲ್ ರೂಲ್ಸ್ ಮೂಲಕ ಭರ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿಸುತ್ತೇನೆ. ದಿವಂಗತ ದೇವರಾಜ ಅರಸರ ಸಚಿವ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಖರ್ಗೆಯವರು ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರಾಗಿದ್ದರು. ಆಗ ಅವರು ಆ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಕರು ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಎಲ್ಲಾ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನೂ ಬ್ಯಾಕ್‌ಲಾಗ್ ವೇಕೆನ್ಸೀಸನ್ನು ಸ್ಪೆಶಲ್‌ರೂಲ್ಸ್ ಮೂಲಕ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರು. ಅದೇ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರ ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳಿಂದ ಮಾಹಿತಿ ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು 6ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಜನಾಂಗದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಖಾಸಗಿ ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಎಲ್ಲಿ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ ಸ್ಲಂಗಳಲ್ಲಿ, ದೊಡ್ಡ ಗಟಾರಗಳಲ್ಲಿ, ಒಂದು ನದಿ ಹೋಗುವಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ಗಟಾರಗಳಿವೆ ಅದರ ಬಾಜು ಶೆಡ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೇವಲ ಅನುದಾನ ಪಡೆಯುವ ವಿಚಾರದಿಂದ ಬೋರ್ಡ್ ಹಾಕಿ ಅವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ, ಮಕ್ಕಳ ಆರೋಗ್ಯ ಸರಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಇರಲಿಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಕುಡಿವ ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ವಿದ್ಯುತ್ತಿಲ್ಲ - ಅಂತಹ ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ಗಳೇನಿವೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲೇನು ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಇದು ಅಬ್ಕಾರಿ ಲಾಬಿಗಿಂತ ಸ್ಟ್ರಾಂಗ್ ಲಾಬಿ ಅಡೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಜನಾಂಗದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ನಡೆಸುವವರದು, ಅವನ್ನು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಏನು ತೊಂದರೆ ಇದೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ? ಸರ್ಕಾರವೇ ಊಟದ ಅನುದಾನ ಕಟ್ಟಡದ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತದೆ, ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ ಅವರ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವೆಚ್ಚವನ್ನೂ ರೀಂಬರ್ಸ ಮಾಡುವಾಗ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಯೋಗ್ಯರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಿರುವ ತೊಂದರೆ ಆದರೂ ಏನು? ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಾನು ವಿನಂತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಮೊಟ್ಟಮೊದಲೇ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿಯವರ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆಂದು ಏನಾದರೂ ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಈ ಕೆಲಸ ಮೊದಲಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಖಾಸಗಿ ಅನುದಾನಿತ ಹಾಸ್ಟೆಲ್‌ಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರವೇ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯೋಗ್ಯರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ದುರ್ದೈವದ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಯಾವ ತತ್ವನೀತಿಸಿದ್ಧಾಂತದ ಮೇಲೆ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಜನಾಂಗಕ್ಕಾಗಿ ಮೀಸಲಾತಿ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟರೋ ಅದರ ದುರುಪಯೋಗ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಖಾಸಗಿ

ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲುಂತೂ ಅದರ ದುರುಪಯೋಗ ಬಹಳ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಖಾಸಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ವೀರಶೈವಲಿಂಗಾಯಿತರಿಗೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಜಾತಿಯವರಿಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಜನಾಂಗದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಖೊಟ್ಟಿ ದಾಖಲಾತಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಎಲ್ಲ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನೂ ಮೇಲ್ಜಾತಿಯವರ ಪಾಲಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ತಂದಿದ್ದೇನೆ, ಸದಾನಂದಯ್ಯ ಎಂಬುವರು ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯವರು ಅವರ ಜಾತಿ ಬೇಡ ಜಂಗಮ ಎಂದು ಬರುತ್ತದೆ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವರದು ಹಿಂದೂ ಲಿಂಗಾಯಿತ ಎಂದಿದೆ, ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ ಲಿಂಗಾಯಿತ ಎಂದಿದೆ. 1971-72ರಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಹಿಂದೂ ಲಿಂಗಾಯಿತ ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. 85-86ರಲ್ಲಿ ಎಇಒ ಆದೇಶ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು (ಕೆಳಗಡೆ ಬ್ರಾಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೇಡ ಜಂಗಮ ಎಂದು ಬರೆದಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನೂ ತಂದಿದ್ದೇನೆ ಅವನ್ನು ತಮಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿ ಜಾತಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆಯೇ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅವರು ತಿದ್ದಿದರು, ಜಾತಿ ತಿದ್ದಲಿಕ್ಕೇನಾದರೂ ಆದೇಶಗಳಿವೆಯೇ? ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ? ಆದೇ ಸದಾನಂದಯ್ಯನವರು ಒಂದು ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟು ಸ್ವಾಮಿ ನಾನು ಕೈತಪ್ಪಿನಿಂದಾಗಿ 23-10-89ರಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಗೆ ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟು ಕೈತಪ್ಪಿನಿಂದಾಗಿ ಬೇಡ ಜಂಗಮ ಬದಲಾಗಿ ಲಿಂಗಾಯಿತ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತಿದ್ದಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು, ಅದರ ಮೇಲೂ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಎಂಥಾ ನ್ಯಾಯ? ಈ ರೀತಿಯ ಅನ್ಯಾಯ ಪರಿಶಿಷ್ಟರಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ಕೂರುತ್ತದೆಯೇ ಹೇಗೆ? ಇವಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಡಾಕ್ಯುಮೆಂಟ್ಸ್ ಏನು ಬೇಕು? ಏಕೆ ಅವರನ್ನು ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಜೈಲಿಗೆ ಹಾಕಬಾರದು? ಅವರಿಗೆ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟು ಕೋರ್ಟ್‌ಗೆ ಹೋಗಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಆಪಾದನೆ ಇದೆ ನೀವು ಬಂದು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು, ಅದು ಏಕೆ ಬೇಕು? ಅಂಗೈಹುಣ್ಣಿಗೆ ಕನ್ನಡಿ ಏಕೆ ಬೇಕು? ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದ್ದರೂ ಸರ್ಕಾರ ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿಕೂಡುತ್ತದೆಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಏಕೆ ಈ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ? ಬೇಡ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಜನಾಂಗದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ನಮಗಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ದಯಮಾಡಿ ಹೇಳಿಬಿಡಬೇಕು, ನಿಮ್ಮ ಅವಶ್ಯಕತೆ ನಮಗಿಲ್ಲ, ನೀವು ನಮ್ಮ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಬೇಡ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೇಡವೆಂದು ಹೊರಗೆ ಹಾಕುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿಬಿಡಿ. ಒಂದಲ ಮುಗಿದುಹೋಗಲಿ. ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಇಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದಿರಿ? ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದರೂ ಸರ್ಕಾರ ಏನೂ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಾ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನೂ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ ಅವರು. ಇಂತಹ ಅನ್ಯಾಯ ತಡೆಗಟ್ಟಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಜನಾಂಗದ ಪರ್ಮನೆಂಟ್ ಕಮೀಷನ್ ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಜವಾದ ಕಳಕಳಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಿದ್ದರೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಈ ಆಯೋಗ ನೇಮಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹರಿಜನರಿಗೇನು ಸಿಗಬೇಕಾದ ಸವಲತ್ತುಗಳಿವೆ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಬಳಿಸಿ ಹರಿಜನರಿಗೆ ನಾವಿಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಅಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. 5 ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 6 ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಸದನಕ್ಕೆ ಅಂಕಿಸಂಖ್ಯೆ ಒದಗಿಸುತ್ತೀರಿ ಅದು ಕೇವಲ ಅಂಕಿಯಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರು ಯಾರೂ ಮುಂದ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, 1947ಕ್ಕಿಂತ ಪೂರ್ವಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈಗ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಕಠಿಣವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ನೋಡಿಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೂಲಕ ಅಂಕಿಸಂಖ್ಯೆ ತರಿಸುವುದು

ಸದನಕ್ಕೆ ವರದಿ ಕೊಡುವುದು ಪ್ರಕಟ ಮಾಡುವುದು - ಇಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾತ್ರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಸ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಾದರೂ ನಾನು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಕೂಡಲೇ ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ಜನಾಂಗ ರೊಚ್ಚಿಗೇಳುವಂತಹ ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗ ಇದೆಯೆಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿ ನನಗೆ ಈ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ತಮಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

+ ಶ್ರೀ ವಸಂತ ವಿ. ಸಾಲಿಯಾನ (ಕಾಪು) : ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆ ಬೇಡಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಿಪಡುತ್ತೇನೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 300 ಕಿ.ಮೀ. ಉದ್ದದ ಸಮುದ್ರವಿದೆ. ಸುಮಾರು 6 ಲಕ್ಷ ಮೀನುಗಾರರು ಇದ್ದಾರೆ. ಸುಮಾರು 3 ಲಕ್ಷ ಜನರು ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಉದ್ದಿಮೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಮೀನುಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರ ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಒಳನಾಡು ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಇದರಲ್ಲಿ, ಈ ವರ್ಷ ಸಮುದ್ರ ಮೀನುಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 164 ಲಕ್ಷ ಮೆಟ್ರಿಕ್‌ಟನ್ ಮೀನು ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗಿದೆ. ಒಳನಾಡು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 56ಸಾವಿರ ಮೆಟ್ರಿಕ್‌ಟನ್ ಮೀನು ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ 95ರವರೆಗೆ ಸುಮಾರು 182 ಕೋಟಿ ರೂ.ಗಳ ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯ ತರುವ ಈ ಉದ್ದಿಮೆಗೆ ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 20 ಕೋಟಿ ರೂ. ಬಜೆಟ್ ಏನಿದೆ ಇದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ನನಗೆ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಸರ್ಕಾರ ಇರಬಹುದು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ 15,18,20ಕೋಟಿ ಹೀಗೆ ಮೀನುಗಾರಿಕೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಹಾಗೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಬಜೆಟ್ ಅನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುವುದು ಕಂಡು ಬಂತು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಗುಜರಾತ್ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ನೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬಜೆಟ್ ಇದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ಒರಿಸ್ಸಾ ಇತರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದಾಗ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಬಜೆಟ್ ಏನು ಇದೆ ಇದು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಕನಿಷ್ಠ ಹತ್ತು ಕೋಟಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡಿ ನೂರು ಕೋಟಿಗೆ ಬರುವಂತಹ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅಷ್ಟು ಬಜೆಟ್ ಅನ್ನು ಇಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲಹ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇವತ್ತು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದ ಹಾಗೆ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 378 ಸರ್ವೀಸ್ ಬೋಟುಗಳು ಇವೆ. 1043 ಗಿಲ್‌ನೆಟ್ಸ್ ಇವೆ. 2032 ಟ್ರಾಲ್ ಬೋಟುಗಳು ಇವೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ 11759 ಟ್ರೇಡಿಷನಲ್ ಬೋಟ್ಸ್‌ಗಳು ಇವೆ. ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಯುವಾಗ ಇವತ್ತು ನಾವು ಬಹಳಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಪಥದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮೀನುಗಾರರು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಯಾಂತ್ರಿಕ ದೋಣಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತರಹದ ಮೀನುಗಳು ಇವೆ. ನದಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತರಹದ ಮೀನುಗಳು ಇವೆ. ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಉದ್ದಿಮೆಗಳು ಏನು ಇವೆ ಇದರಿಂದ ಜಲ ಮಾಲಿನ್ಯ ವಾಯು ಮಾಲಿನ್ಯದ ತೊಂದರೆಯಿಂದ ಅನೇಕ ನದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮೀನಿನ ಸಂತತಿ ನಾಶವಾಗುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇವತ್ತು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಾಗ ಜಲ ಮಾಲಿನ್ಯದಿಂದ ಅನೇಕ ಮೀನುಗಳು ನಾಶವಾದಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮೀನುಗಾರರಿಗೆ

ತೊಂದರೆಯಾದಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನದಿ ಮೀನುಗಳು ಸಮುದ್ರದ ಮೀನುಗಳು ಹಾಳಾಗಿತ್ತು, ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ದಿನನಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತಹ ಸಂದರ್ಭ ಸಹ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಅಂತಹ ಪರಿಣಾಮ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಆಗಬಾರದು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿನ ಉದ್ದಿಮೆಗಿಂದ ಬರುವಂತಹ ಜಲ ಮಾಲಿನ್ಯವಾದಂತಹ ನೀರನ್ನು ಬಿಡುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಾದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಈ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಸಂತತಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸುತ್ತಾ, ಜೂನ್, ಜುಲೈ ಆಗಸ್ಟ್ ಈ ಮೂರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಅದರಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ಆಜ್ಞೆ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಕೆಲಸ ಇವತ್ತು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮೀನುಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮೀನಿನ ಸಂತತಿ ನಾಶವಾಗುವಂತಹ ಇನ್ನೊಂದು ಪದ್ಧತಿ ಅದು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ಆಜ್ಞೆ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರ ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಮೂರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಮೀನಿನ ಮರಿಗಳು ಮೀನುಗಳು ಮರಿ ಇರುವಂಥಾದ್ದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಂತಹ ವಿಷಯ. ಆ ಮೂರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಳು ಸಮುದ್ರ ಕಿನಾರೆಗೆ ಬರುತ್ತವೆ, ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ನಡೆಯಬಾರದೆಂದು ಮತ್ತೊಂದು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಬೇಕು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಾರಿಕೆಗೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಬಂದರುಗಳು ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ, ಮಲ್ಪೆಯಲ್ಲಿ, ಗಂಗೊಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೊನ್ನಾವರದಲ್ಲಿ, ಕಾರವಾರದಲ್ಲಿ, ಕದಡಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕಾರವಾರದಲ್ಲಿ ಇವೆ.

ಈ ಬಂದರಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಲೋಪದೋಷಗಳು ಇವೆ. ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮೀನುಗಾರಿಕಾ ಬಂದರಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸ ಬಾಕಿ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ತಾವು ದಯವಿಟ್ಟು ಮುಂದಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಾರರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವಂತಹ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಮೀನುಗಾರಿಕಾ ದೋಣಿಗಳು ನಿಲ್ಲುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಮೀನುಗಾರರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯ ಸೌಕರ್ಯ ಅವರಿಗೆ ದೊರಕಲಿಕ್ಕೆ ಇವತ್ತು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಇವೆ. ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಇವೆ.

ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಲ್ಪೆಯ ಮೀನುಗಾರಿಕಾ ಬಂದರಿನಲ್ಲಿ ಎರಡನೇ ಹಂತದ ಕೆಲಸ ಕೈಗೆ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಅನುಮತಿ ಪಡೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಅನುದಾನವನ್ನು ಸಹ ತಾವು ಅಳವಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಅನುದಾನವನ್ನು ಹಣವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮನವಿ ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂತಹ 50,000 ಅನುದಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಾರಿಕೆಗೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ತಂಗುದಾಣಗಳು ಜಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವಂತಹ ಕೆಲಸ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿವೆ. ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೋಲಿಸಿದಾಗ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 15 ಜೆಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವಂತಹ ಐಟೆಂಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಅನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ 5 ತಂಗು ದಾಣ ಅಂದರೆ ಜಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. 5 ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ 15 ಜಟ್ಟಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಹಂಗಾರು ಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಆದರೆ ಎಷ್ಟು ವೇಗವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು ಅಷ್ಟು ವೇಗವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ, ತಾವು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಅನುದಾನ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಅನುದಾನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಹಂಗಾರು ಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಜಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಹೆಜಮಾಡಿ ಕೋಡಿಯಲ್ಲಿ 1 ಕೋಟಿ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಮಿನಿ ಬಂದರು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಅಕ್ವಿಸಿಷನ್ ಮಾತ್ರ ಆಗಿದೆ. ಲ್ಯಾಂಡ್ ಅಕ್ವಸಿಷನ್ ಆದ ಮೇಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಮಂಜೂರಾತಿ ಕೊಡಬೇಕು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಅನುಮತಿ ಸಹ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಹಣದ ಸಹಾಯ ಕೂಡ ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಮುಖೇನ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ವಿನಂತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ತಾವು ಉಳ್ಳಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಪುವಿನಲ್ಲಿ ನವ ಮಂಗಳೂರು ಬಂದರಿನ ಹತ್ತಿರ ಶಿರೂರು ಕುಮುಟಾ ಮತ್ತು ಬೆಳಿಕೆರೆ ಈ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ನಾವು ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಮೈಕ್ರೋ ಸರ್ವೆ ಸಹ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಮೈಕ್ರೋ ಸರ್ವೆ ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆದಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಜಟ್‌ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಅನುದಾನ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಅನುದಾನ ಇದ್ದು ಇದನ್ನು ತಾವು ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

(ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪೀಠವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದರು)

6.30 ಪಿ.ಎಂ

ಶ್ರೀ ವಸಂತ ವಿ. ಸಾಲಿಯಾನ : ಇವತ್ತು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಮಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಮಲ್ಪೆಯಲ್ಲಿ ಸಪ್ಟೆಂಬರ್, ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಮತ್ತು ನವೆಂಬರ್ ಈ ಮೂರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮೀನು ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮೀನು ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಮಾರಾಟ ಮತ್ತು ಲ್ಯಾಂಡಿಂಗ್ ಏನಿದೆ, ಅದು ಕೇವಲ ಮಲ್ಪೆ ಮತ್ತು ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಲ್ಯಾಂಡಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್ಸ್ ಅಂದರೆ ಜಟ್ಟಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ಒಂದು ಮೀನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಂದು ಬೆಲೆ ಬರುವ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಸಹ ಇದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಲ್ಯಾಂಡಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್ಸ್ ಇದ್ದರೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಮುಟ್ಟಿಸುವಂಥ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಸಹಾ ಅದರಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 142 ಐಸ್ ಪ್ಲಾಂಟ್ ಇವೆ. ಈ ಐಸ್ ಪ್ಲಾಂಟ್ ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬೇಕು ಎಂದರೆ ಮೀನು ಹಿಡಿದಕೂಡಲೇ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಐಸ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅದು ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ 142 ಐಸ್ ಪ್ಲಾಂಟ್‌ಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆ, ನನಗೆ ತಿಳಿದಹಾಗೆ 142 ಐಸ್ ಪ್ಲಾಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ 10 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಐಸ್ ಪ್ಲಾಂಟ್ ಸಹ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ, ಹತ್ತು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮಾತ್ರ ಎಫಿಷಿಯೆನ್ಸಿ ಇದೆ. ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಐಸ್ ಪ್ಲಾಂಟಿನ ಮೆಷಿನರಿಗಳನ್ನು ತಾವು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸಹ ತಾವು ರೂಪಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ 142 ಐಸ್ ಪ್ಲಾಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ? ಅದರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಸಹಾ ತಾವು ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಗುತ್ತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಆ ಗುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಯಾವ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬಿಡ್ ಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಷ್ಟವಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಐಸ್ ಪ್ಲಾಂಟ್‌ಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಕೋಲ್ಡ್ ಸ್ಟೋರೇಜ್‌ಗಳನ್ನು ನಾವು ಗುತ್ತಿಗೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಾವು ಮೀನುಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟರವರೆಗೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಳ ಸಮುದ್ರ ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಕೇವಲ ನಾವು ಯಾಂತ್ರಿಕ ದೋಣಿ ಮುಖೇನ ಕೇವಲ 12 ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ಮಾತ್ರ ನಾವು ಮೀನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವಂಥ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆಳ ಸಮುದ್ರ ಮೀನುಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ಸುಮಾರು 65 ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ದೂರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಮಾಡುವಂಥ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನೂ ಸಹ ನಾವು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಸಬ್ಸಿಡಿಯನ್ನೂ ಸಹ 1994ರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಗ್ರೂಪ್ ಹತ್ತು ಬೋಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಬೋಟಿಗೆ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಮತ್ತು ಆ ಬೋಟಿಗೆ ಮೂರು ಎಕ್ವಿಪ್‌ಮೆಂಟ್, ಒಂದು fish finder; echo sounder and communication system.

ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾವು 35 ಸಾವಿರ, ಒಂದು ಬೋಟಿಗೆ ಎರಡು ಲಕ್ಷದ ಮೂವತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಕೊಡುವಂಥ ಯೋಜನೆಯನ್ನು 1994ರಲ್ಲಿ ನಾವು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಆ ಯೋಜನೆ ಇವತ್ತೇನಾಯಿತು? ಎಷ್ಟು ಜನರು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ? ಎಷ್ಟು ಗ್ರೂಪ್‌ನವರು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಆಳ ಸಮುದ್ರ ಮೀನುಗಾರಿಕೆಗೋಸ್ಕರ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜನರು ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕು, ಅವರಿಗೆ ಡೆಮಾನ್‌ಸ್ಟ್ರೇಷನ್‌ನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ನಾವು ಕಳೆದ 1994ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ತಾವೂ ಸಹ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಮುಂಚೆ 1994ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಹಾ ಆಳ ಸಮುದ್ರ ಮೀನುಗಾರಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಒಂದು ಮೀನುಗಾರರಿಗೆ ತರಬೇತಿ ಶಿಬಿರಗಳನ್ನು ಕಾರವಾರದ, ತದಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಲ್ಪೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ತಂಗುದಾಣ ಇದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮೀನುಗಾರರಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯ ಒಂದು ತರಬೇತಿಯನ್ನೂ ಸಹ ತಾವು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಹಾಗೆ ಮಂಗಳೂರು ಬಂದರಿನಲ್ಲಿ ಜೋಡವರ್ಷ ಅಡೆತಡೆಗೋಡೆಗಳು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿ ನಾವು ಮುಗಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನೂ ಸಹ ಅದರ ಒಂದು ಪೇಮೆಂಟ್ ಬಿಡಿದೆ, ಅದು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಪೇಮೆಂಟ್‌ನ್ನೂ ಸಹ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತಾವು ಮಂಜೂರಾತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನವಮಂಗಳೂರು ಅಂದರೆ ಮಂಗಳೂರು ಬಂದರಿನಲ್ಲಿ ಹೂಳೆತ್ತುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನಾವು 1994ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಕೋಟಿ ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಏನಾಗಿದೆ, ಅದು ಯಾವ ಹಂತದಲ್ಲಿದೆ? ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ? ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ತಾವು ಅದಕ್ಕೆ ಪೇಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ಯಾವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತಿದೆ? ಎಷ್ಟು ಬಾಕಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ? ಏಕೆಂದರೆ 1996ರೊಳಗೆ

ಅದನ್ನು ಮುಗಿಸುವಂಥ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದು ಯಾವ ಹಂತದಲ್ಲಿದೆ? ದಯವಿಟ್ಟು 96ರೊಳಗೆ ಅದನ್ನು ಮುಗಿಸುವಂಥ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಎಸ್ ಡ್ರೆಡಿಜಂಗ್ ಮೆಷಿನ್ ಇದೆ, ಅದನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹಂತದಲ್ಲಿ ತಂದು ಅದನ್ನು ಮುಗಿಸಬೇಕಾಗಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೋರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಪುರಸ್ಕೃತ ಯೋಜನೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಜನೆ 1978ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಕೇಂದ್ರದ ಪಾಲು 50 ಭಾಗ, ರಾಜ್ಯದ್ದು 50 ಭಾಗ ಇದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. 1978ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ ಕೇವಲ 18 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಇತ್ತು 1993ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಕರಾವಳಿ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ಈ ಹವಿಸೊಟ್ಟು ಸಾವಿರದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಾವು ಮನವಿ ಮಾಡಿದಾಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಒಟ್ಟಿಗೆ ನೀಡಿ ಅದಕ್ಕೆ 30 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಒಂದು ಮನೆಗೆಂದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ 15 ಸಾವಿರ ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು 15 ಸಾವಿರ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯಡಿಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ನನಗೆ ತಿಳಿದಹಾಗೆ ತಾವು ಈ ಬಾರಿ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಒಂದು ಸಾವಿರದ ಐದು ನೂರು ಮನೆಗಳನ್ನು ಸಮುದ್ರ ಒಳನಾಡು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಇವತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಮತ್ತು ಹೊರನಾಡು ಪ್ರದೇಶದ ಮೀನುಗಾರರಿಗೆ 1500 ಮನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಂಥ ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮಾನ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಮನೆ ಕಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಇದೆ. ನಾನು ಅದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ತಾವು ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಜೊತೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ಬಾರಿ 1500 ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ತಾವು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಆರು ಲಕ್ಷ ಮೀನುಗಾರರು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿನಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಈ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಮಾನ್ಯ ವಸಂತರವರೇ, ತಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಮಯ ಬೇಕಾಗಬಹುದು?

ಶ್ರೀ ವಸಂತ ವಿ. ಸಾಲಿಯಾನ : 5 ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಈಗ ವಿನಾಯಿತಿ ಎಂದರೆ ನಿಮಗೆ ಈಗ ನಾವು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದೆಲ್ಲಾ ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರಾ ಟೈಮ್. ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಇಡೀ ಪಕ್ಷದ ಸಮಯವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ನಾಯಕರು ತಿಂದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬೇಗ ಮುಗಿಸಿಬಿಡಿ.

ಶ್ರೀ ವಸಂತ ವಿ. ಸಾಲಿಯಾನ : ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದು, ಪಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಆಂತರಿಕ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಖರ್ಗೆ : ವಿಕೋ ಜಗಳ ಹತ್ತಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಇದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಇಲ್ಲಾ ಪಾಪ, ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿ.

ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎಸ್. ಯಡಿಯೂರಪ್ಪ : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನನ್ನದೇ ಒಂದು ವಿನಂತಿ ಏನೆಂದರೆ ಫ್ರೀ ಗ್ಯಾಲರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇನ್ನು ಮುಂಬೈಯವರೂ

ಮಾಡಬಹುದು. ನಾವು ಎಲ್ಲಿಗೆ ರೆಡಿ ಇದ್ದೇವೆ ಎಂದರೆ 9 ಗಂಟೆಗೆ ಕರೆದರೂ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಿದ್ದೇವೆ. ಅಟ್‌ಲೀಸ್ಟ್ ಆರು ಅಥವಾ ಆರೂವರೆ ಗಂಟೆಗೆ ಮುಗಿದರೆ ನಾವು ಏನು ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆ, ಅವರ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಹೆಸರು, ಇಂಥವರು ಮಾತನಾಡಿದರು ಎಂದೂ ಬರದಿದ್ದರೆ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಅವರು ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೂ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನನ್ನದು. ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ, ನಾನು ಲಘುವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಹೊಸ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಎಕ್ಸರ್‌ಸೈಜ್ ಮಾಡಿ ಲೇಟಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಹಾಗೂ ಸದನದ ಕಲಾಪ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ನಾನು ಎಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದು ತಮಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅವರು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಾಪ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಅವರದೇ ಆದ ತೊಂದರೆ ಇರುತ್ತದೆ. ರಿಪೋರ್ಟ್ ಕೊಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವಿರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಮೆಂಬರ್ಸ್‌ಗೆ ಎನ್‌ಕರೇಜ್ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಅನುಮೋದನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎಸ್. ಯಡಿಯೂರಪ್ಪ : ನಾನೂ ಸಹ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 10 ಗಂಟೆಯಿಂದ ಕುಳಿತಿದ್ದೇನೆ..

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : 9 ಗಂಟೆಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ನನ್ನದೇನೂ ತಕರಾರು ಇಲ್ಲ, ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎಸ್. ಯಡಿಯೂರಪ್ಪ : ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್ ಅವರೂ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ನಾನು ವಿನಂತಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದರೆ ಅವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಹೊರಗಡೆ ವಿನಂತಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ರಾಜಣ್ಣ : ದಯವಿಟ್ಟು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 9 ಗಂಟೆಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಹತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಎಂದರೂ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎಸ್. ಯಡಿಯೂರಪ್ಪ : ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಬಂದವರು ಮನೆ ಮರ ಮಠ ಎಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನವರು ಮನೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಸಮಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ರಾಜಣ್ಣ : ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಲೋಕಲ್ ಎಂಎಲ್‌ಎಸ್ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಬಹಳ ಜನ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎಸ್. ಯಡಿಯೂರಪ್ಪ : ಬಹುಶಃ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ರಾಜಣ್ಣ : ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಇರುತ್ತಾರೆ. 9 ಗಂಟೆಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ 10 ಅಥವಾ ಹತ್ತೂವರೆ ಗಂಟೆಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೇ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ನೀವು ಹತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಮಾಡಿದರೂ ಹಾಗೂ ನಾವು 10.30 ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು ಆಗುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ದಿವಸಾ ಮನೆಗೆ ಏಕೆ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ ಜನರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲು. ಬೇರೆ ಕಡೆ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಹೋಗಿ.

ಶ್ರೀ ವಸಂತ ವಿ. ಸಾಲಿಯಾನ : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ರಸ್ತೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇವತ್ತು 1993-94ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ರಸ್ತೆ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವಂತಹ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. 1993-94ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ 139 ಲಕ್ಷ ರೂ. ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ನಾವು ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದೇ ರೀತಿ 1994-95ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 103 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಅನ್ ಗೋಯಿಂಗ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಕಾಮಗಾರಿಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ತಾವು ದಯವಿಟ್ಟು ಹಿಂದೆ ಜಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದಂತಹ ರಸ್ತೆ ಇರಬಹುದು, ಹಿಂದೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದಂತಹ ರಸ್ತೆಗಳಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದಂತಹ ಹಣವನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ತಾವು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಸಹಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವಿನಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಈ ಕಾಮಗಾರಿಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಪಿಡಬ್ಲ್ಯೂಡಿ ಇಲಾಖೆಯು ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು ಅಥವಾ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ ಇಲಾಖೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಜಯಪ್ರಕಾಶ್ ಹೆಗಡೆ : ಹಿಂದೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮುಂದುವರಿಸಿ ಎನ್ನುವುದರ ಬದಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಪುಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ವಸಂತ ವಿ. ಸಾಲಿಯಾನ : ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತಾವು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ರಸ್ತೆ ಏನು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದೆ, ಅದನ್ನು ದುರಸ್ತಿ ಮೊದಲು ತಾವು ಹಣವನ್ನು ಇಡಲಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕನಿಷ್ಟ ಪಕ್ಷ ಒಂದು ರಸ್ತೆಗೆ 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನಾದರೂ ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ರಸ್ತೆಯ ದುರಸ್ತಿಗಾಗಿ ಇಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾಡ ದೋಣಿ ವಿಚಾರ. ಯಾಂತ್ರಿಕ ದೋಣಿಗಳಿಗೆ, ನಾಡ ದೋಣಿಗಳಿಗೆ ಮೋಟಾರ್ ಫಿಕ್ಷೇಷನ್ ಮಾಡುವಂತಹ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 16,500 ರೂಪಾಯಿ ಸಬ್ಸಸಡಿ ಮೋಟರೈಸೇಷನ್ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ನಾವು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ವರ್ಷ ತಾವು ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಒಂದು ಐದು ಸಾವಿರ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ, ಅಂದರೆ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಬರುತ್ತದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಐದು ಸಾವಿರ ದೋಣಿಗಳಿಗೆ ಯಾಂತ್ರೀಕೃತ ಮೋಟಾರನ್ನು ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡುವಂತಹ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಒಳನಾಡು ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ನಾವು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಒಳನಾಡು ಮೀನುಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದ ಹಾಗೆ ಸುಮಾರು 1534 ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆಗಳು ಇವೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ 1324 ಸಣ್ಣ ಕೆರೆಗಳು ಇವೆ. ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆ ಮತ್ತು ಸಣ್ಣ ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೀನಿನ ಮರಿಯನ್ನು ಬಿಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮೀನಿನ ಮರಿಯನ್ನು ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಮೀನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಮೂಲಕ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಧನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಚಾರ ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 22 ದೊಡ್ಡ ಜಲಾಶಯಗಳು ಇವೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ 1993-94ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಈ 22 ಜಲಾಶಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ಮೀನು ಮರಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಗಲುವ ವೆಚ್ಚ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಇವತ್ತು ಒಬ್ಬ ಮೀನುಗಾರ, ಒಳನಾಡು ಮೀನುಗಾರನಿಗೆ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಸಂಪಾದನೆ

ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ, ಈ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ 150 ರೂಪಾಯಿ ಒಂದು ದಿವಸಕ್ಕೆ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವಂತಹ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಯೋಜನೆ. ತಾವು ದಯವಿಟ್ಟು ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕು.

ನಾನು ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಒಳನಾಡು ಮೀನುಗಾರನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಾನು ಸ್ವತಃ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ, ಮಾನ್ಯ ನಾಗೇಗೌಡರು ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನೋಡುವಾಗ ಅವನು ಕೇವಲ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಸಂಪಾದನೆಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ಮಧ್ಯವರ್ತಿ ಹೋಗಿ ಲಾಭ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ, ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಮಹಿಳಾ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘ ಇರಬಹುದು, ಮೀನುಗಾರರ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘ ಇರಬಹುದು. ಈ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘದ ಮುಖೇನ ಈ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಗುತ್ತಿಗೆಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಮೆಂಬರ್ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ನೂರು ಜನ ಮೆಂಬರ್ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ಮೆಂಬರ್ ಆಗುತ್ತಾರೆ ಅವರು ಇದರ ಲಾಭವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಸನ್ಮಾನ್ಯ ನಾಗೇಗೌಡರು ಮತ್ತು ನಾನು ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆವು, ಸುಮಾರು 65 ಎಕರೆಯ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆ ಇತ್ತು. ಆ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವಂತಹ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ, ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಘವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಅಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಲಿಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಇವತ್ತು ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಮೀನು ಮರಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಮೀನುಕೃಷಿ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯ ಒಂದು ಸಹಾಯಧನವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೀಗಡಿ ಮೀನು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ನೀವು ಎಷ್ಟು ವೆರೈಟಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಮೀನು ಮರಿ ಇತ್ತಲ್ಲಾ ಯಾವ್ಯಾವ ವೆರೈಟಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಎರಡೇ ವೆರೈಟಿ. ಇನ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ಫಿಷರೀಸ್‌ಗೆ ಕಾಟ್ಲಾ ಒಂದು, ಕಾಮನ್ ಕಾಟ್ಲಾ ಒಂದು. ಮೂರನೆಯದು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ವಸಂತ ವಿ. ಸಾಲಿಯಾನ : ಮೂರ್ನಾಲ್ಕು ವೆರೈಟಿ ಇರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ.ಎನ್. ನಾಗೇಗೌಡ : ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಏಕೆ ಈ ಚಿಂತೆ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಖರ್ಗೆ : ಇದು ನಿಮಗೆ ಏಕೆ ಎಂದರೆ ಹೇಗೆ? ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದು. ಇದು ಕಾಮನ್ ಫುಡ್ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಮಗೆ ಏಕೆ ನಮಗೆ ಏಕೆ ಎಂದರೆ ಹೇಗೆ?

ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎಸ್. ಯಡಿಯೂರಪ್ಪ : ಅನೇಕರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಮೀನು ವೆಜಿಟೇರಿಯನ್ ಫುಡ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್ : ಮಾನ್ಯ ಯಡಿಯೂರಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಅದು ವೆಜಿಟೇರಿಯನ್ ಅಲ್ಲದೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ವಾಟಾಳ್ ಅವರು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರೇ?

ಶ್ರೀ ವಸಂತ ವಿ. ಸಾಲಿಯಾನ : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಇವತ್ತು ಸೀಗಡಿ ಕೃಷಿ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಮಾತು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಿಪಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸೀಗಡಿ ಕೃಷಿ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ.

ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎಸ್. ಯಡಿಯೂರಪ್ಪ : ಸೀಗಡಿ ಮೀನು ವಾಸನೆ ಜಾಸ್ತಿ ತಿನ್ನಬೇಕಾದರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದೇನೋ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಸೀಗಡಿ ವಾಸನೆ ಜಾಸ್ತಿ ಎಂದು ವಾಟಾಳ್ ಅವರು ಉಪಯೋಗಿಸಲಾರರಲ್ಲವಾ ಎಂದರು.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್ : ಎಲ್ಲವೂ ಅವರಿಗೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ನನಗೆ ಎಲ್ಲಿ ವಾಸನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದುದು ನೋಡಿದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ನೀವು ಇಬ್ಬರೂ ಜೊತೆಗೆ ಇರಿ.

ಶ್ರೀ ವಸಂತ ವಿ. ಸಾಲಿಯಾನ : ನಾನು ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಖೇನ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಇಚ್ಛಿಪಡುತ್ತೇನೆ. ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಸೀಗಡಿ ಕೃಷಿ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಸೀಗಡಿ ಮೀನು ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುವಂತಹ ಒಂದೇ ಒಂದು ಘಟಕ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸುವಾಗ ಇದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ.

ನಾನು 1994ರಲ್ಲಿ ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದ್ದ ಒಂದು ಹ್ಯಾಚರಿ ನೋಡಿದೆ. ಆ ಹ್ಯಾಚರಿಗೂ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಹ್ಯಾಚರಿಗೂ ಬಹಳಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಕುಮಟಾದಲ್ಲಿ ಸೀಗಡಿ ಮರಿಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುವಂಥ ಹ್ಯಾಚರಿ ಏನಿದೆ, ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳಿಲ್ಲ. ನಾವು ಹೊರ ರಾಜ್ಯಗಳಾದ ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ, ಒರಿಸ್ಸಾ ಮುಂತಾದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಅರಬ್ ವಿಮಾನಗಳ ಮೂಲಕವೂ ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಸೀಗಡಿ ಮರಿಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುವಾಗ ಕುಮಟಾದಲ್ಲಿ ಸೀಗಡಿ ಮರಿಗಳನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ಘಟಕವೇನಿದೆ, ಇದನ್ನು 1993ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಘಟಕವನ್ನು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಸದರಿ ಘಟಕವನ್ನು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಯಾವುದೇ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಸ್ಥಾಪಿಸಬಹುದು. ಅದೇ ರೀತಿ ತಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ಸ್ಯಾಲಯಗಳಿವೆ. ಗುಲ್ಬರ್ಗದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಮತ್ಸ್ಯಾಲಯ ಯೋಜನೆ ಮುಗಿಸಿದ್ದು, ಮೈಸೂರು, ಕೋಲಾರ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಮತ್ತು ಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಮತ್ಸ್ಯಾಲಯ ಸ್ಥಾಪಿಸುವಂಥ ಯೋಜನೆ ಇದ್ದು, ಸಂಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಾಗೂ ಮತ್ಸ್ಯಾಲಯ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಈಗಾಗಲೇ, ಅಂದರೆ 1994ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಮಂಗಳೂರಿನ ಕದ್ರಿಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಆದುದರಿಂದ, ತಾವು ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮತ್ಸ್ಯಾಲಯ ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರೆನ್ನುವ ಭರವಸೆ ನನಗಿದೆ.

ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಾವು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ರಾಯಚೂರಿನಲ್ಲಿ 1994ರಲ್ಲೇ ಎನ್‌ಸಿಡಿಸಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಐಸ್ ಪ್ಲಾಂಟ್ ಮತ್ತು ಶೈತ್ಯಾಗಾರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಕೆಲಸ

ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಗಿದ್ದು, ಯಾವ ಹಂತದಲ್ಲಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ, ಈ ಯೋಜನೆ ಮಾನ್ಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಸದರಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕಾಗಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೂ ಮಂಗಳೂರಿನ ಎಲ್ಲಾ ಬಂದರುಗಳಲ್ಲೂ, ಫ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮೆಷಿನ್‌ಗಳನ್ನಿಡುವಂಥ ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಉಪಗ್ರಹದ ಮುಖಾಂತರ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವಂಥ ಯೋಜನೆಯಿದೆಯಲ್ಲದೆ, ಮೀನುಗಳನ್ನಿಡಿಯಲು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾದೂರ ಹೋಗುವಂಥ ಮೀನುಗಾರರಿಗೆ 'ವಾಕಿ-ಟಾಕಿ' ಸೌಲಭ್ಯವೊದಗಿಸಿ ಸಂಪರ್ಕವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ, ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ದೂರಕ್ಕೆ ಹೋದಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಗಂಡಾಂತರ ಬಂದಾಗ ದಡದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಮೀನುಗಾರರಿಗೆ 'ವಾಕಿ-ಟಾಕಿ' ಸೌಲಭ್ಯವೊದಗಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಾವು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಇವೊತ್ತು ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ದೋಣಿಗಳಿಗೆ ವಾಕಿ-ಟಾಕಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸುವಂಥ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಾವು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ, ಇವೊತ್ತು ಮೀನುಗಾರಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಇಲಾಖೆ ಇದ್ದು ಸದರಿ ಇಲಾಖೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದೆ? ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ? ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಸಮುದ್ರ ಕಿನಾರೆಯ 'ಸಮುದ್ರ ಕೊರೆತ' ಮತ್ತು ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿಯಲ್ಲಿದೆಯೆಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಸಮುದ್ರ ಕೊರೆತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜು ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ಕಾಪುವಿನಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಕಿರಿಯ ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜುಗಳಿದ್ದು, ಆ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಬೋಧಕರ ಕೊರತೆಯಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲವು ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಿದ್ದು, ಇರುವ ಒಂಭತ್ತು ಕಿರಿಯ ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಬೋಧಕರ ಕೊರತೆಯಿರುವುದರಿಂದ ಬೋಧಕರನ್ನು ನೇಮಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪ್ರಥಮದರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜು ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ಕಟ್ಟಡಕ್ಕಾಗಿ ಸುಮಾರು 17 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮೊದಲ ಕಂತಿನ ಹಣವನ್ನು ತಾವು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

+ ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಡಿ. ಬಸವರಾಜು (ವಿರಾಜಪೇಟೆ) : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ನನಗೆ ಮಾತನಾಡುವ ಅವಕಾಶ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಹಾರಿಹೋಗುವ ಹಾಗಿತ್ತು, ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿದ್ದು, ಸದನವನ್ನು ಮುಂದೂಡಿ ನಾಳೆ ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುತ್ತೀರೇನೋ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಈಗ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ತಮಗೆ ಮೊದಲು ನನ್ನ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನರ್ಪಿಸುತ್ತಾ, ಈ ದಿನ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆಯ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಮಾತಗಳನ್ನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಗಳಿಸಿದಂಥ 48 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ, ಈಗ

49ನೇ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಿದ್ದು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಪರ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆ ಮುಖಾಂತರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಇದುವರೆವಿಗೂ ಬಂದು ಹೋಗಿರುವಂಥ ಎಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರಗಳೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿವೆ. ಆದರೆ, ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ: ಈ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಸರ್ಕಾರವಾಗಲಿ ಸಂವಿಧಾನಬದ್ಧವಾಗಿ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದಂಥ, ಮತ್ತು ಏನು ಸೌಲಭ್ಯ, ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ, ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಕೂಡ ಸರಿಯಾದ, ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡದೆ ಇವೊತ್ತಿಗೂ ಕೂಡ ಈ ಜನಾಂಗ 'ಮಲ ಹೊರುವ' ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದರೂ ಕೂಡ ಈ ಅನಿಷ್ಟ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಇದುವರೆವಿಗೂ ತೊಡೆದು ಹಾಕಿ ದೂರ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಮಲ ಹೊರುವಂಥ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕಬೇಕು. ಆದರ ಬಗ್ಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸೌಲಭ್ಯಗಳು, ಯೋಜನೆಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿವೆಯೆಂದು ಮತ್ತು ಆ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಕಳಕಳಿಯ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದರೇ ವಿನಹ ಅನಿಷ್ಟ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕುವಂಥ, ನಿರ್ಮೂಲಗೊಳಿಸುವಂಥ ಸರ್ಕಾರ ಇದುವರೆವಿಗೂ ಬಾರದಿರುವುದು ಶೋಚನೀಯ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ತಮ್ಮ ಆಡಳಿತದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಾದರೂ, ಜನತೆ ತಮಗೆ ಎರಡನೆಯ ಬಾರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಾದರೂ ಈ ಅನಿಷ್ಟ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರ್ಮೂಲನಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೆ.ಜಿ.ಎಫ್. ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ 60 ಕಿಲೋಮೀಟರ್‌ಗಳಷ್ಟು ಕೂಡ ದೂರವಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ಮಲ ಹೊರುವಂಥ ಅಮಾನವೀಯ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ. ಇದು ತಮಗೇ ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಸಾರಿ ಹೇಳಿರುವುದು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವರದಿಯಾಗಿದೆ. ತಾವು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ, ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಿ ಮಲ ಹೊರುವ ವರ್ಗದವರನ್ನು ಇನ್ನು ಮೇಲಾದರೂ ಮೇಲೆತ್ತಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಹರಿಜನ-ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ತಾವು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ, ಹರಿಜನ-ಗಿರಿಜನರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಬೇರೆಯವರು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ರೀತಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ನೀವು ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪ್ರದಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಕುರಿತು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವರದಿಯಾಗಿದ್ದು, ಆ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಪತ್ರಿಕೆಯ 'ಬಾವಿ ಸೌಲಭ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ದಲಿತರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು' ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಡಿ ಸುದ್ದಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಈ ವ್ಯಕ್ತಿ ತುಮಕೂರಿನವರಾಗಿದ್ದು, ಇವರಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ರೂ. 500 ಮಾಸಾಶನ ಬರುತ್ತಿದೆ. ದಶಲಕ್ಷ ಬಾವಿ ಯೋಜನೆಯಡಿ ಇವರು ಹರಿಜನರಾದರು! ಸದರಿ ಯೋಜನೆಯಡಿ ಅವರು ಬಾವಿ ಸೌಲಭ್ಯ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ಅವರಿಗೆ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ! ಅಲ್ಲದೆ, ಇವರ ಮೇಲೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಆಪಾದನೆಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಸರ್ಕಾರವೇನಾದರೂ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಕಿಂಚಿತ್ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟಿದೆಯೇ? ಖಂಡಿತಾ ಇಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾದರೆ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ಜನಾಂಗದ ಅಭ್ಯುದಯಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಆದುದರಿಂದ, ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ದಯವಿಟ್ಟು ಇಂತಹವರನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಉಗ್ರವಾದ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿದಾಗಲೇ ಅವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಬಂದು ಇಂತಹ ದರಿದ್ರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ದೂರವಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಏಕೆ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ, ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಇಳಿಯುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಬೇರೆ ವರ್ಗದವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ತಮಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಆ ಕುರಿತು ದಯವಿಟ್ಟು ತನಿಖೆ ನಡೆಸಿ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ

VIII F 35

ಮೇಲೆ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, 'ಭಯದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ಚೌಕಿ ತಾಂಡಾದ ಲಂಬಾಣಿಗಳು' ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಡಿ ಸುದ್ದಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಪತ್ರಿಕೆ ಇದೆ. ಇವರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ 48 ವರ್ಷಗಳು ಬೇಕೇ? ಕಳೆದ 48ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸೌಲಭ್ಯಗಳು, ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಸಂವಿಧಾನಬದ್ಧವಾಗಿ ಡಾ॥ಬಿ.ಆರ್. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್‌ರವರು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. 48 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸರ್ಕಾರಗಳು ಬಂದು ಹೋಗಿವೆ? ಆದರೆ, ನೀವು ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ಕಿಂಚಿತ್ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಿದ್ದೀರಾ? ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ, ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ, ಲಂಬಾಣಿ ತಾಂಡಾವನ್ನು ತಾವು ರಕ್ಷಿಸಲು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ,

7.00 ಪಿ.ಎಂ.

ಇದು ನಡೆದಿರುವುದು 28-8-1995ರಂದು. ಚಿಂಚೋಳಿಯಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಿಂದ ದೌರ್ಜನ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿರತಕ್ಕ ಲಂಬಾಣಿಗಳ ತಂಡ ಇನ್ನೂ ಭಯದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಬದುಕುತ್ತಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಲಂಬಾಣಿಗಳು ಭಯದಲ್ಲಿದ್ದಾರಲ್ಲಾ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಈ ಅರಣ್ಯದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು. ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ ಬಂದು 50ನೇ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇವಲ್ಲಾ ಆಗಲಾದರೂ ಸಹ ಆ ಜನರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೆನಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆಗಲಾದರೂ ಸಹ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಬಾಳುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಗಿರಿಜನ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಕೆ.ಇ.ಬಿ.ನವರ ದಾಂದಲೆ. ಅರಣ್ಯದವರೇನೋ ಆ ರೀತಿ ದೌರ್ಜನ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಕೆ.ಇ.ಬಿ.ನವರಿಗೆ ಏನಾಗಿತ್ತು? ಇದು ನಡೆದಿರುವುದು ಬಿಳಿಗಿರಿ ರಂಗನ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಲಿ ಡಾ। ಸುದರ್ಶನ್‌ರವರು ಗಿರಿಜನರ ಒಂದು ಕೇಂದರವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಆ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ ಗಿರಿಜನರಲ್ಲಿ ಬೆಳಕನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಬೆಳಕನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿ ತಂದು ಈ ಜನತೆ ಮುಂದುಬರಬೇಕೆಂದು ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅವರೇನು ಬೇರೆಯವರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವಿದ್ಯುತ್ತನ್ನೇನು ಕದ್ದು ನಷ್ಟ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ತಾವು ವಿದ್ಯುತ್‌ನ್ನು ಕದಿಯುವವರನ್ನು ಹಿಡಿಯಿರಿ. ಆದರೆ ತಾವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಗಿರಿಜನರ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ್ದಂಥ ವಿದ್ಯುತ್ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ದಯವಿಟ್ಟು ಇಂಥಹ ಕೆಲಸವನ್ನು ಎಂದೂ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಯಾವ್ಯಾವ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಕೆ.ಇ.ಬಿ.ನವರು ದಾಳಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡಿ. ಈ ರೀತಿ ಗಿರಿಜನರ ಕೇಂದ್ರಗಳ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡುವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ.

ಇನ್ನೊಂದು, ಲಂಬಾಣಿ ಸಂಘದ ಪದಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಬೆತ್ತಲೆ ಸೇವೆ. ನಾವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪಡೆದು 48 ವರ್ಷಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬೇಕೇ? ನಾನೇಕೆ ಪದೇ ಪದೇ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು 48 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಸಹ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು, ಕಣ್ಣು ಈಗಲಾದರೂ ತೆರೆಯಲಿ ಎಂದು ಆ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ರೀತಿಯಾದ ಬೆತ್ತಲೆ ಸೇವೆಯನ್ನು ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತೀರೋ ಅಥವಾ ತಮಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿರುವ ಇನ್ನೂ ಐದು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೀರೋ? ಸಭ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಮೂಲಕ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಈ ಬೆತ್ತಲೆ ಸೇವೆಯನ್ನು ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಆ ಜನರು ಮಾನಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಬದುಕತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿ. ಹರಿಜನರು, ಗಿರಿಜನರು ಎಂದರೆ ಬಹಳಷ್ಟು ನಿಕೃಷ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸರ್ಕಾರ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಕಡಿವಾಣವನ್ನು ಹಾಕಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅಂತಿಮ ತೆರೆಯನ್ನೆಳೆದು ಅವರೂ ಮಾನವ ಸಮೂದಾಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಂತೆ ಬದುಕುವಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಿಂದ ದಲಿತ ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲೆ ದೌರ್ಜನ್ಯದ ಆರೋಪ. ಒಂದಲ್ಲ ಎರಡಲ್ಲ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯದ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೂ ಸಹ ಅರಣ್ಯದ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಿಂದ ಗಿರಿಜನರ ಮೇಲೆ ದೌರ್ಜನ್ಯದ ಆರೋಪವಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಏಳು ಗ್ರಾಮದ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬಹಿಷ್ಕಾರ, ನಕಲಿ ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರವನ್ನು ಇಷ್ಟೂ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಕ್ರಮವನ್ನು ತಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ, ವಿದ್ಯುತ್ ಶಾಕ್‌ನ್ನು ಹೊಡೆಸಿ ಹರಿಜನ ಯುವಕರನ್ನು ಸಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನೀವೇನು ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದೀರಾ? ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ನೀವೇನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಾ? ಗೃಹ ಮಂತ್ರಿಗಳೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಸ್ಥಾನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಅವರ ರಕ್ಷಣೆಯೇ ನಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆ ಎನ್ನತಕ್ಕ ನಾಟಕೀಯವಾದ ಮಾತನ್ನು ಇನ್ನು ಮೇಲಾದರೂ ಆಡುವುದನ್ನು ಬಿಡಿ ಈ ರೀತಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ವರದಿಗಳೂ ಬರುವುದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ನಿಲ್ಲಿಸಿ. ಆಗ ಜನರು ನೀವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಗಿರಿಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಮಾಣೀರಾಗಿದ್ದೀರಿ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಕಳಕಳಿ ಇದೆ. ಅವರ ಸಲುವಾಗಿ ನೀವು ಹೋರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಅವರ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ನೀವು ನಿಂತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಆದರಿಂದ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಗೃಹ ಖಾತೆಯ ಮಂತ್ರಿಯವರಿಗೆ ಇವರ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಮೊದಲು ದಾವಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ತಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದು ತಾವು ಅಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತೀರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ತಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಜಮೀನಿನ ಸಲುವಾಗಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಶಾಕ್ ಹೊಡೆಸಿ ಅವರನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಅವಧಿಯಲ್ಲಾದರೂ ಸಹ ಇದು ನಿಲ್ಲಬೇಕು, ತಾವು ಇದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಗಮನಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ರೀತಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹರಿಜನರ ಮೇಲೆ ದೌರ್ಜನ್ಯ, ಆರೋಪ, ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಬಳಿಸುವ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇವತ್ತಿನ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ, ಹುಣಸೂರಿನಲ್ಲಿ 300 ಗೋಮಾಳ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಗಿರಿಜನರಿಗೂ ಎರಡೆರಡು ಎಕರೆ ಎಂದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇವರು ಮಾಡಿದ್ದೇನು? ಸಕ್ರಮ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಆದರೆ ಯಾರ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸಕ್ರಮ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಶ್ರೀಮಂತರು ಅವರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಜಾಗವನ್ನು ಸಕ್ರಮ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಆದರೆ ಬಡವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಯಾವುದೇ ಗೋಮಾಳದ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೂ ಸಹ ಬೇಡವೆಂದು ನೀವು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಇವತ್ತು ತಾವು ಗಿರಿಜನರಿಗೆ, ಹರಿಜನರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಟ್ಟು ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿರುವುದು ಇದೆಯೇ? ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಗೋಮಾಳವನ್ನು ಹರಿಜನ, ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ಎಂದು ಅಲ್ಲಿನ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅದು ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ತಪ್ಪಕೂಡದು, ಹಿತಾಸಕ್ತಪಟ್ಟಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಕಪಿಮುಷ್ಠಿಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಕಿತ್ತು ಜನತೆಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಈಗಲಾದರೂ ಆ ಜನರು ನೆಮ್ಮದ್ದಿಯಿಂದ ಬಾಳಲು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಮೂಲಕ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ತಾವು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪಂಗಡದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೇನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು 48 ವರ್ಷಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಒಬ್ಬ ಭಿಕ್ಷುಕನಿಗೆ ದಿನಕ್ಕೆ ಏನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾರಲ್ಲ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಸಹ ಈ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಬಹಳ ನೊಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಕಾರಾಗೃಹದಲ್ಲಿರುವ ಖೈದಿಗೆ ಏನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅಷ್ಟನ್ನು ಸಹ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಇವರು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಇಷ್ಟೊಂದು ನಿಕೃಷ್ಟವಾಗಿ ಇದುವರೆಗೆ ಬಂದಂಥ ಸರ್ಕಾರಗಳು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ತಾವೇನು ಭಿಕ್ಷುಕರಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ ಅದನ್ನು ಈ

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕು, ಆ ಜನರು ಆಗಲಾದರೂ ಸಹ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೇಲಕ್ಕೆಬ್ಬುವ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಚಿವರು ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ತರಲು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರು. ಅಂತರ್ಜಾತಿ ವಿವಾಹ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ತಾವು ಅದನ್ನು ಯಾರಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಮಾತೆತ್ತಿದರೆ ಹರಿಜನರು, ಗಿರಿಜನರು ನಾವು ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಗಿರಿಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಎಳ್ಳುಕಾಳಿನಷ್ಟು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತಾ ನಿವಾರಣೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಿದೆ. ತಾವೇ ಎದೆಮುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಆ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ, ಸಮೂದಾಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೇವಲ ಬೆರಳೆಣಿಕೆಯಷ್ಟು ಜನ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರು ಮಾತ್ರ ಆ ಸಮೂದಾಯದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.

ಆದರೆ ತಾವು ಅಂತರ್ಜಾತಿಯ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ 20 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಬೇಕೆ? ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ಆ ಯೋಜನೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಈ ರೀತಿ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ? ಗಿರಿಜನರು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿರುವವರನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಸಾಯಬೇಕೇ? ಅಥವಾ ಅವರುಗಳು ಈ ಸಮೂದಾಯದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಬಾರದೆಂದೇ? ಅವರಲ್ಲಿ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬಾರದೆಂದೇ? ತಾವು ಈ ರೀತಿಯಾದ ತಾರಾತಮ್ಯ ಮಾಡಬೇಡಿ. ದಯವಿಟ್ಟು ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಕೊನೆಯನ್ನೇಳಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಾದರೂ ಸಹ ಈ ತಾರಾತಮ್ಯಕ್ಕೆ ಕೊನೆಯನ್ನೆಳೆದರೆ ಮಾತ್ರ ಹರಿಜನರು ಗಿರಿಜನರು ತಾವು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರೆಂದು ಕಳಕಳಿಯನ್ನಿಟ್ಟದ್ದರೋ ಅದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ; ಹರಿಜನರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಯುವಕ ಓದಿರುತ್ತಾನೆ, ಆತ ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ, ಆಗ ಮುಂದುವರೆದ ಕೋಮಿನವರು ನೋಡುತ್ತಾರೆ ಹುಡುಗ ಓದಿದ್ದಾನೆ, ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಇವನನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಆ ಹುಡುಗ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆ ಮುಂದುವರೆದ ಕೋಮೀಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರವೇನು 20 ಸಾವಿರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಅದನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಇಂಥಹ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಡಿ, ಅದೇ ಹರಿಜನ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಮುಂದುವರೆದ ಕೋಮಿನವರು ಎಷ್ಟು ಜನರು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾರೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ಆ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಿ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ತಾವು ಅಂತರ್ಜಾತಿಯ ವಿವಾಹ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸಾರ್ಥಕತೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಾವು ಈ ಜನಾಂಗದವರನ್ನೇ ತುಳಿಯುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆ ರೀತಿ ಗಿರಿಜನರ ಕೋಮಿನ ಯುವಕ, ಓದಿದ್ದಂಥ ಯುವಕ ಅವನ ಕಾಲೋನಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮುಂದುವರೆದ ಕೋಮಿನವರ ಜೊತೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಜೊತೆಗೆ ತಾವು ಕೊಡತಕ್ಕ ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಮಜವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಈ ರೀತಿಯಾದ ಅಂತರ್ಜಾತಿಯ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಡಿಯೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಬರೀ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು 48, 49 ವರ್ಷಗಳಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದವರಿಗೆ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು 48 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಸಹ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? 1991ರ ಜನಗಣತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಜನಾಂಗದವರು 4.29 ಅಂಶದ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮಿಳಿತವಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಈ ವಿಧಾನಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆಷ್ಟು ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ? ಈ 48 ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ಕೇವಲ ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ಪ್ರತಿಶತ ಅವರಿಗೆ ಮೂರು ಪ್ರಮಾಣ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು; ಏಳು ಜನರು ಈ

ಸಭೆಗೆ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತೆಂದು ಯೋಚನೆ ಬರಲಿಲ್ಲ? ನೀವೂ ಕೂಡ ಮುಂದುವರೆದ ಕೋಮಿನವರ ಜೊತೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಆ ಐದು ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಖನ್ನಾ ಹಾಕಿದಿರಿ. ನಾನು ನೊಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಈ 48 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾರೂ ಮಾತನಾಡಿಲ್ಲ, ಯಾರಾದರೂ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದರೆ ಈ ವಿಧಾನಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪಂಗಡದ ಸಂಖ್ಯೆ ಎರಡರಿಂದ ಏಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಯಾರೂ ಸಹ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರತಿಸಲವು ಈ ಜನಾಂಗದವರ ಉದ್ಧಾರವೇ ನಮ್ಮ ಉದ್ಧಾರ, ಗಿರಿಜನರನ್ನು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಒಲಿಸಿ ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ಸಿಗುವಂಥ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಜಯಪ್ರಕಾಶ್ ಹೆಗಡೆ : ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ತಾವೇನು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಅದು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಮೀಸಲಾತಿಯನ್ನು ನೀಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಾಯಶಃ ಲೋಕಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಡಿ. ಬಸವರಾಜು : ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ನಾನು ಏನು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ, ನಾನು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದುದು. ಎಂದರೆ ಈ ಸಭೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಈ ಸಭೆ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅನ್ನವನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ನಾವು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಎಂಜಲನ್ನು ನಾವು ತಿನ್ನುವುದು ಬಿಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಭೆಯನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದು. ದಯವಿಟ್ಟು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ತರಹ ಆಗುತ್ತಾ ಇರುವ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ. ಇನ್ನು ಲೋಕಸಭೆಗೆ 10 ಜನರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸ್ಥಾನ ಮೀಸಲಿಟ್ಟರು. ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ಏನು ಆಗಿತ್ತು ಅವರು ಏನು ಪಾಪ ಮಾಡಿದ್ದರು? ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವವರು ಯಾರು ಇರಲಿಲ್ಲವೇ?

ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು : ಲೋಕ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ಮೀಸಲಾತಿ ಇದೆ, ಈ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ಒರಿಸ್ಸಾದಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ. ಅಸ್ಸಾಂ ಈ ಕಡೆ ಗುಡ್ಡ ಗಾಡು ಜನ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮೀಸಲಾತಿ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ. ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿಯವರು ಕಡಿಮೆ ಲೋಕಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಪೋರ್ಷನೇಟ್ ಅಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಡಿ. ಬಸವರಾಜ್ : ನನಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ, ನಾವು ಎಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದೇವೆ ಗೊತ್ತೇ 19 ಲಕ್ಷ 26,000 ಜನ ಇದ್ದೇವೆ. 19 ಲಕ್ಷ 26,000 ಜನರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂತಹ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರು ಹೋರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಆಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಇದೆ, ಬಿಹಾರದಲ್ಲಿ ಇದೆ, ಬೇರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಅವೆಲ್ಲಾ ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಈ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ತಾವು ಹೇಳಬೇಕು. ಈ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ವಂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಈ ವಂಚನೆ ತಪ್ಪಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಆ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ನೀವು ಹೊಸಬರಿದ್ದೀರಿ, ಲೋಕಸಭೆ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ನಿಗಧಿ ಮಾಡುವಾಗ ರಾಜ್ಯದ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ರಾಜ್ಯದ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಎಷ್ಟು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದಾದ

ಮೇಲೆ ಆಯಾಯ ಜನ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟು ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹರಿಜನ ಎಂದು ಮೀಸಲಾತಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡ ಎಂದು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪಂಗಡಗಳ ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು ಮತ್ತು ಪಂಗಡಗಳ ಆ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಜಾತಿಗಳು ನಮೂದಿಸಿರುತ್ತಾರೆ ಅವರ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟು ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಜನ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಎಂದು ಪ್ರತಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೂ ಅವರು ಮೀಸಲಾತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯ ಇರುವಷ್ಟು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಇನ್ನು ಒಂದು ಸಾರಿ ಲೋಕಸಭೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡೋಣ. ಅಲ್ಲಿ ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ಮಾತನಾಡಿ. ಈಗ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಮಾತನಾಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಾವು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಡಿ. ಬಸವರಾಜು : ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನ್ನನ್ನು ಲೋಕಸಭೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಧನ್ಯವಾದಗಳು, ಆದರೆ ನಾನು ಲೋಕಸಭೆಗೆ ಹೋದರೆ ಈಗ ನಾನು ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವಂತಹ.....

ಶ್ರೀಮತಿ ಬಿ.ಟಿ. ಲಲಿತನಾಯಕ್ : ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದುದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಏನಾಗಿದೆ ಈ ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರ ತಪ್ಪು ಮಾಹಿತಿ ಕೊಟ್ಟು ಗಿರಿಜನರು ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ತರಹ ಮಾಡಿ ವಂಚನೆ ಆಗಿದೆ. ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಸತ್ಯ ಇದೆ. ಈಗ ಸತ್ಯ ಹೊರಗೆ ಬರಬಹುದು. ಬಹುಶಃ ಅದಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ, ಎಷ್ಟು ಜನ ಸಂಖ್ಯೆ ಇದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹಿಂದೆ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ 3,000 ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಡೀ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ.

ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು : ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರ ಎಂದರೆ ತಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವೂ ಇತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಡಿ. ಬಸವರಾಜ್ : ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ತಾವು ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಆ ತರಹ ಜನ ಗಣತಿ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಂಚಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ನನ್ನದು ಎರಡು ಮಾತಿಲ್ಲ, ಆ ಮಾತಿಗೆ ನಾನು ತತ್ವಶಃ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬದ್ಧನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದುದು 19 ಲಕ್ಷಕ್ಕೂ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಇರುವಾಗಲೂ ಕೂಡ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆಯ ಮೂಲಕ ಒತ್ತಾಯ ತರಲಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಅವರು ನಮಗೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರಿಂದ ಈ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಎಂದರೆ ಈ ಸಮುದಾಯದ ಒಂದು ಕೂಗನ್ನು ಅವರು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಆ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ಡಿಸಿಷನ್ ಮಾಡಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಅವರು ಪಾಲಿಸುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ, ಆದರೆ ನಾವು ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಇದ್ದರೆ ಖಂಡಿತ ಈ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ.ಪಿ. ಅಪ್ಪಚ್ಚು ರಂಜನ್ : ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ನೀವು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಗಿರಿಜನ ಸೀಟ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಮಗೆ ಕೊಡಗಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅವರು ಎಮ್.ಪಿ.ಯಾಗಿ ಹೋಗಿಬಿಡಬಹುದು ಅಂತ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಡಿ. ಬಸವರಾಜ್ : ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಯಾರ ಸೀಟನ್ನು ಯಾರೂ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಚ್ಛೆ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ, ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೋ

ಇಲ್ಲ, ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಆರು ಜನ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿಯವರು, ನಾಲ್ಕು ಜನ ಜನರಲ್ ಸೀಟ್‌ನಿಂದ ಗೆದ್ದು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅಥವಾ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಈ ಸಭೆಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭೆ ಇತ್ತು ಎಂದರೆ ಯಾರ ಕೈಯಲ್ಲೂ ಕೂಡ ತಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ವಿಕಲಚೇತನ ಪೆಚ್ಚಿಟ್ಟನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡರು, ಅಂತಹ ಸಾವಿರಾರು ಜನ, ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನ ವಿಕಲಚೇತನಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಅದನ್ನು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. 1978ರಲ್ಲಿ ಕೆಲವಾರು ಸಿನಾನಿಮಸ್ ನೇಮ್ಸ್ ಅವರು ಏನು ಪಾಪ ಮಾಡಿದ್ದರು ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ, ಸುಮಾರು ಆ ಸಮುದಾಯದವರಿಗೆ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿದರೆ 18 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸೌಲಭ್ಯ ಪಡೆದು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಡತನ ರೇಖೆಯಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಚಕಾರವೂ ಎತ್ತಲಿಲ. ಸಿನಾನಿಮಸ್‌ನೇಮ್ ತಾನೇ ನೀವು ಒಂದು ರೆಪ್ರೆಸೆಂಟೇಷನ್ ಕೊಡಿ. ನಾವು ಅದನ್ನು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆ, ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ತರಹ 18 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇವರನ್ನು ವಂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತೂ ಕೂಡ ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಲ್ಲ, ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಏನೆಂದರೆ ಯಾವ್ಯಾವುದು ಅಂದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿರುವಂಥದ್ದು ಮಾತ್ರ ದಯವಿಟ್ಟು ಇದಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ಕೊಟ್ಟು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಈಗಾಗಲೇ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿರುವಂಥ ಸಿನಾನಿಮ್ಸ ಎಂದರೆ ಪರ್ಯಾಯ ಜಾತಗಳನ್ನು ರೆಕಮೆಂಡೇಷನ್ ಕಳುಹಿಸಿರುವುದನ್ನು ಆ ರೆಕಮಂಡೇಷನ್ ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪಂಗಡಗಳ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಈಗಲಾದರೂ ಅವರು ಬಡತನ ರೇಖೆಯಿಂದ ಮೇಲೆ ಬರುವಂತಹ ಪುಣ್ಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಬೇಕು. ಅದು ಪುಣ್ಯ ನಿಮಗೆ ಹೋಗಲಿ, ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ, ಇದುವರೆಗೆ ಬೇರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾ ಬಂದರು, ಆದರೆ ಆ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ನೀವು ಆದರೂ ಪಡೆಯಿರಿ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಮೂಲಕ ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಗಿರಿ ಜನರಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಒಡೆದು ಆಳುವಂತಹ ನೀತಿಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಏಕೆ ಮಾಡಿದರು ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ, 49 ಜಾತಿ ಇದೆ, 49 ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಜಾತಿಗೆ ಮಾತ್ರ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸೌಲಭ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಅವರು ಏನು ನಿಮಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಂದು ವಶೀಲಿ ಬಾಜಿ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಜೇನು ಕುರುಬರು ಮಾತ್ರ ಆ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಸವಲತ್ತನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಿದರು ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಇನ್ನು 48 ಜನ ಅಮಾಯಕರು ಇರಬಹುದು ಅವರೊಬ್ಬರು ಬುದ್ದಿವಂತರು ಇರಬಹುದು. 49 ಜಾತಿಗಳ ಪೈಕಿ ಎಂದರೆ ಪ್ರತಿನಿದಿಯಾಗಿದ್ದ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಈ 48 ಜಾತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಕೈ ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳ ಬೇಡಿ. ದಯಮಾಡಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರೆಯಿರಿ 49 ಜಾತಿಗೆ ಈಗ ನಾವು ಏನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಆ ಸೌಲಭ್ಯ ಸಿಗಬೇಕು. ಆ ಸೌಲಭ್ಯ ಸಿಕ್ಕಾಗ ಮಾತ್ರ ಈ ಅರಣ್ಯ ವಾಸಿಗಳು ನಗರವಾಸಿಗಳು ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಅಥವಾ ನಾಗರೀಕ ಜೀವನವನ್ನು ಮಾಡುವಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಆಗುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ರಮೇಶ್ ಸಿ. ಜಿಗಜಿಣಗಿ : ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ 49 ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪಂಗಡದ ಜಾತಿಗೆ ಮಾತ್ರ

ನೀವು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಸರ್ಕಾರ ಎಲ್ಲಿ ನೀವು ಯಾವ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದೀರಿ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ದಯವಿಟ್ಟು ನಾನು ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತರೆ ನಾನು ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥ ಬರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದುದು ಅಲ್ಲ, ನಾನು ಮಂತ್ರಿ ಆದಾಗ ಇದು ಆಗಿದ್ದುದು ಅಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಯಾರು ಇದ್ದಾಗ ಮಾಡಿದರೋ ಅದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದುಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಡಿ. ಬಸವರಾಜ್ : ನನಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಜಿಗಜಿಣಗಿ ಸಾಹೇಬರು ಮಾಡಿದ್ದು ಅಲ್ಲ, ಯಾರ ಕಾಲದಲ್ಲೋ ಆಗಿದ್ದು ಯಾರೋ ಯಾವುದೋ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದಾಗ ಆಗಿದೆ. ಆದರಿಂದ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರುವುದು ನೀವು ಮಾಡಿದಿರಿ ಅಬಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನೀವೇ ಸರಿಪಡಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಅಲ್ಲ, ಯಾರೋ ಮಾಡಿದ್ದ ಪಾಪ ನಿಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರಿಪಡಿಸಿ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸದನದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಕುಂಬಳ ಕಾಯಿ ಕಳ್ಳ ಎಂದರೆ ಹೆಗಲು ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿದ ಹಾಗೆ ಎಂದರೆ ಏನು ತಿಳುದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ, ಅವರು ನಿಂತುಕೊಂಡ ತಕ್ಷಣ ಅವರೇ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಏನೋ ಎಂದು. ಮಾನ್ಯ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್‌ರವರು ಈ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಹಾಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರು ಮಾಡಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇ. ಅವರು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ,

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಕೈ ಹಾಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗ ಬೇಡಿ. ಖರ್ಗೆಯವರು ಹಿಂದೆ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ? ಖರ್ಗೆಯವರ ಕಡೆಗೆ ತೋರಿಸಿದರೆ ನೀವು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಖರ್ಗೆ : ನಮ್ಮ ಕಡೆ ತೋರಿಸಿದರೂ ಏನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ತಯಾರಿಲ್ಲ,

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಡಿ. ಬಸವರಾಜ್ : ಖರ್ಗೆ ಸಾಹೇಬರು ಬಹಳಷ್ಟು ಅದರ ವಿಚಾರ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಸರ್ಕಾರ 48 ವರ್ಷ ಬಹಳಷ್ಟು ವರ್ಷ ಆಡಳಿತ ಮಾಡಿದೆ. ಅವರು ಅದರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಆಗಿದ್ದರು. ಅವರೇ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅದರ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಬೇಡ.

ಆದರೆ ಆಗಿರುವ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಂಡನೆ ಮಾಡೋಣ. ಏಕೆಂದರೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಆ ಹಸಿವಿನ ತಾಪ ಹೇಗೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಒಬ್ಬರು ಆರೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಉಂಡಿರುತ್ತಾರೆ, ಒಬ್ಬರು ಒಂದು ಚೂರು ಊಟವನ್ನೇ ಮಾಡದೇ ಇರಬಹುದು ಆ ರೀತಿ ಹಸಿವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆ ತಾಪದ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೆಲವು ಅನುಭವದ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದಿರುವುದರಿಂದ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದರೆ ಈ ಜೇನು ಕುರುಬರಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿರುವಂತಹ ಸೌಲಭ್ಯ ಮಿಕ್ಕವರಿಗೂ ಸಿಗಲಿ, ಆ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಮೂಲಕ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ ತಾವು ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬ್ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರ ಹೆಸರು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಕಟ್ಟಿಸಿ, ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಹರಿಜನರು ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣಂದಿರು ಇದ್ದ ಹಾಗೆ. ಆದರೆ ಗಿರಿಜನರಿಗೆ

ಎಷ್ಟು ಹಣ ಈ ವರ್ಷ ಮೀಸಲಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಮೀಸಲಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ಇಲ್ಲ, ಇವತ್ತು ನನ್ನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಗಿರಿಜನರನ್ನು ಒಕ್ಕಲು ಎಬ್ಬಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಖರ್ಗೆ : ಇದು ಹೀಗೆ ಡಿವೈಡ್ ರೂಲ್ ಪಾಲಿಸಿಯಾಗಬಾರದು. ತಾವು ತಿಳುದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಮನೆಗಳನ್ನು ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದು. ಸ್ಪೆಷಲ್ ಕಾಂಪೋನೆಂಟ್ ಪ್ಲಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಕಾಂಪೋನೆಂಟ್ ಪ್ಲಾನ್‌ನ ಫಂಡ್ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಟ್ರೈಬ್‌ಗೆ ಡೈವರ್ಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಅಥವಾ ಟ್ರೈಬಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಫಂಡ್‌ನ್ನು ಎಸ್‌ಸಿಗೆ ಡೈವರ್ಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಎಸ್‌ಸಿಪಿ ಫಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸತಕ್ಕಂಥ ಯೋಜನೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಟ್ರೈಬಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಫಂಡ್ ಅದು ಬೇರೆ. ಟ್ರೈಬಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಟಚಬಿಲಿಟಿ ಅನ್‌ಟಚಬಿಲಿಟಿ ಇರಬಹುದು. ಬೇರೆಯವರು ಇರಬಹುದು. ಅವರ ಫಂಡ್ ಸಪರೇಟ್ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಬೇಡಿ, ಅವರು ಏನು ಪಾಪ ಮಾಡಿದ್ದರು, ಇವರು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದರು ಎಂದು. ಇದರಿಂದ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಏನೋ ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರ ಶೆಡ್ಯೂಲ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್‌ಗೆ ಒಂದು ಮಾಡಿತು, ಶೆಡ್ಯೂಲ್ ಟ್ರೈಬ್‌ಗೆ ಒಂದು ಮಾಡಿತು ಎನ್ನುವಂತಹ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಎಸ್‌ಸಿಪಿ ಫಂಡ್ ಅನ್ನು ಫುಲ್ ಮಾಡಿ, ಇದು ವೇಸ್ಟ್ ಆಗುವುದು ಬೇಡ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾದರೂ ಆಗಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಫುಲ್ ಮಾಡಿದಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ಕೀಮ್ ಅನ್ನು ತಂದಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಫಂಡ್ ಯಾರೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ, ನಾವು ಡಿವೈಡ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಾರದು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತಾವು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳುವುದು ಉತ್ತಮ.

ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಬೆನಿಫಿಷಿಯರಿಸ್‌ಗೆ ಏನ್ನು ಬರುತ್ತದ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ, That has to be corrected ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಟ್ರೈಬಲ್ಸ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಏನೇನು ಬೆನಿಫಿಟ್ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಸರಿಯಾಗಿ ಮುಟ್ಟಿಸುವಂತಹ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವಂತಹ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಡಿ. ಬಸವರಾಜ್ : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಮಾನ್ಯ ಖರ್ಗೆಯವರು ಹೇಳಿದರು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು, ನಾನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಸಭೆಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಕಿರಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ನಾನು ತೀರಾ ಹೊಸಬ. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಚಾನಕ್ ಆಗಿ ಬಂದಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಈ ರೀತಿ ಇರುವಾಗ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅಪ್ರಬುದ್ಧತ್ವವಾಗಿತ್ತು ಎಂದರೆ ನಾನು ಅದಕ್ಕೆ ವಿಷಾದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಅದರಲ್ಲಿ ಅಪ್ರಬುದ್ಧತ್ವ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೇಗೆ ಎಂದು ನೀವು ಕೇಳಬಹುದು. ನನಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ವಿಶೇಷ ಘಟಕ ಯೋಜನೆ ಅವರಿಗೂ ಇದೆ, ಇವರಿಗೂ ಇದೆ. ಆದರೆ ವಿಶೇಷ ಘಟಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವಂತಹ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಂದ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಹೆಸರು ಹೇಳಿ ಅವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಿದರು, ಇವರಿಗೆ ಏಕೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಅದು ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಇವರೊಬ್ಬರಿಗೆ ಮಾಡಿದರು. ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣಂದಿರರಿಗೆ ಮಾಡಿದರು, ನಮ್ಮ ತಮ್ಮಂದಿರರಿಗೆ ಏಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರು. ತಮ್ಮಂದಿರು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಬಿಡು ಎನ್ನುವಂತಹ ಭಾವನೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಬರಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ಆ ವಿಶೇಷ ಘಟಕ ಯೋಜನೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಟ್ರೈಬಲ್

ಸಬ್ ಪ್ಲಾನ್ ಇದೆಯಲ್ಲಾ ಅದರಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಮೂಲಕ ನಾನು ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ನನ್ನ ವಿನಂತಿ ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆಂದರೆ ಮಾನ್ಯ ಖರ್ಗೆಯವರು ಬಹಳಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಜನರಿಗೋಸ್ಕರ, ದಲಿತರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾತಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಏನೋ ಎಂದು. ಅದುದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಆ ತರಹ ಆಗಬಾರದು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಬೆಂಕಿ ದುರಂತ ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವುದೇ ದುರಂತವಾಯಿತು ಎಂದರೆ ಬರೀ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿಯವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ದುಡ್ಡು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರದು ಮಾತ್ರ ಮನೆ. ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದವರು ಮನೆ ಅಲ್ಲ, ಈ ಅನ್ಯಾಯ ಏಕೆ ಸ್ವಾಮಿ? ಇದಕ್ಕೆ ತಾವು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ? ಮಾನ್ಯ ಖರ್ಗೆಯವರನ್ನು ನಾನು ಈ ರೀತಿ ಕೇಳಬಾರದು. ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಮೂಲಕ ನಾನು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒತ್ತುಕೊಟ್ಟು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅವರು?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಖರ್ಗೆ : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ನ್ಯಾಚುರಲ್ ಕೆಲಮಿಟೀಸ್ ಫಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾರ ಮನೆ ಸುಟ್ಟರೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹರಿಜನರ ಮನೆ ಸುಡಲಿ, ಗಿರಿಜನರ ಮನೆ ಸುಡಲಿ ಅಥವಾ ಜನರಲ್‌ರವರ ಮನೆ ಸುಡಲಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆಯವರದೂ ಸುಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ನ್ಯಾಚುರಲ್ ಕೆಲಮಿಟೀಸ್ ಫಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಆ ಅದಕ್ಕೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೋ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನ ಎಸ್‌ಸಿ, ಎಸ್‌ಟಿ ಇವರ್‍ಯಾರಿಗೂ ಕೆಲಮಿಟೀಸ್ ಬರುವುದು ಬೇಡ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಬರಲಿ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಖರ್ಗೆ : ಕೆಲವು ಯೋಜನೆಗಳು ಈ ರೀತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಮಿಕ್ಸ್‌ಅಪ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಫಂಡ್ಸ್ ಅನ್ನು ಡೈವರ್ಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಈ ಫಂಡ್ಸ್ ಅನ್ನು ಹೇಗೆ ಯೂಸ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಡಾ|| ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಎಸ್‌ಸಿಪಿ ಮಾಡಿರಬೇಕು. ಟ್ರೈಬಲ್ ಸಬ್ ಪ್ಲಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸತಕ್ಕಂಥ ಯೋಜನೆ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಾ ಎಂದು ಅಲ್ಲ, ಬೇರೆ ಯೋಜನೆಗಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಅವರು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟರೆ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಡಿ. ಬಸವರಾಜ್ : ಮಾನ್ಯ ಖರ್ಗೆಯವರಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದುದು ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಅವರು ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಿ ಎಂದಲ್ಲ, ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆ ವಾರ್ಷಿಕ ವರದಿ 1994-95ರ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಏನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಪೇಜ್ ನಂ 24 ರಲ್ಲಿ ಗೃಹನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಸಹಾಯ ಧನ, ಬೆಂಕಿ ದುರಂತ ಪ್ರವಾಹ ಮುಂತಾದ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಆಕಸ್ಮಿಕಗಳಲ್ಲಿ ಕಳಿದುಕೊಂಡು ಪ್ರಾಣ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಪುನರ್ ವಸತಿ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕಾಗಿ 900 ರೂಪಾಯಿ ಸಹಾಯ ಧನವನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ನ್ಯಾಚುರಲ್ ಕೆಲಮಿಟೀಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಇವತ್ತು ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ನಾನು ಕೇವಲ ಒಂದು ಸಮುದಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಏನಾಗಿದೆ ಕೆಲವು ಎವಿಡೆನ್ಸ್

ಎಂದರೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯಾಧಾರಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆ ಮೂಲಕ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಂಡನೆ ಮಾಡಿ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಿಸಿದ್ದುತ್ತೇನೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ತರಬೇಡಿ. ಅದು ಆಲ್‌ರೆಡಿ ಇದೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಇರುವುದನ್ನು ಕುರಿತು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ಈ ಪುಸ್ತಕದ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ತಾರಮ್ಯ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಎಂದು ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತು ಬಜೆಟ್ ಮಂಡನೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಬಿ.ಟಿ. ಲಲಿತಾ ನಾಯಕ್ ಅವರನ್ನ ಕೇಳಿಕೊಂಡೆ. ಗಿರಿಜನರು ಬಹಳ ನಿಕೃಷ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನ ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದೇ ಇರುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ನೀವು ಏನಾದರೂ ಉಚಿತವಾಗಿ ಸೀರೆ ಹಂಚುವಂತಹ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದರು, ನಾನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳವರ ಜೊತೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಹೇಗಾದರ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಸೀರೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಸನಗೆ ಈ ಮಾತನ್ನು ಬಹಳ ಖುಷಿಯಾಯಿತು. ನಾನು ಹೋಗಿ ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟೆ; ನಿಮಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಸೀರೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು. ಆದರೆ ಎಂಟು ತಿಂಗಳು ಆಯಿತು ಸ್ವಾಮಿ ಅವರು ದಿನ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಯಾವಾಗ ಸ್ವಾಮಿ ನೀರೇಯನ್ನು ತಂದುಕೊಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು. ನಾನು ಮತ್ತೆ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಯಾವುದು ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಮಾರಾಯ, ಇದನ್ನು ನಾನು ಯಾವ ಯೋಜನೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರಲಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, ನನಗೂ ಅವರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಅವರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲೆ ತಂದು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡಿ. ನಮಗೆ ಈ ಕಷ್ಟ ಬೇಡ.

ಏಕೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಟ್ಟು ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪಡುತ್ತಿರುವ ಪಾಡು ಸಾಕು ಎಂದೆ. ಕೊನೆಗೆ ಅವರು ಹೇಳಿದರು ನೋಡೋಣಪ್ಪ, ಯಾರಿಗಾದರೂ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದರು. ಆದರೆ ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಸ್ವಾಮಿ. ಸೀರೆ ಮತ್ತು ಧೋತಿ ಯೋಜನೆಗೆ 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಹೊಸ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲ, ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ನಾನು ಕೇಳಿಬಿಟ್ಟೆ. ಆದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಕೂಡ ಕೆಲವು ಯೋಜನೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೆ ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಏನೆಂದರೇ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಸಹ ಹರಿಜನರಿಗೆ, ಗಿರಿಜನರಿಗೆ, ಏನೇನು ಯೋಜನೆ ಇದೆ ಅದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ, ಓದಲಿ, ಓದಿ ತಿಳಿದಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಏನೇನು ಸೌಲಭ್ಯ ಸಿಗುವುದಿದೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡಿಸುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ. ದಯವಿಟ್ಟು ಮಾನ್ಯ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗಿರಿ ಜನರಿಗೆ ಸೀರೆ ಕೊಡುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬಗ್ಗೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಗಮನವನ್ನು ಹರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಕೊಡುವಂತಹ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಮತ್ತು ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಈ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದಂತಹ ಘಟನೆ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಕೇಳಿದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುತ್ತೀರಿ. ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬಂದಿದ್ದು ಹರಿಜನರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸ್ವಾಮಿ? ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯವರಿಗೆ ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದು. ಆ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯವರು ಎನೂ ಪರಿಗಣನೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರು ಯಾರು ಇಲ್ಲ, ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ರಾಜ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಗಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ನಾವು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗೆ ಇವನು ಅರ್ಹನೆ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪರಿಗಣನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಪರಿಗಣನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಇಲ್ಲಿ? ಏನೂ ಇಲ್ಲ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇನೇ ಇಲ್ಲದಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬೆಂಗಳೂರು

ಬಂದಿದೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅದೇ ವೇದ ವಾಕ್ಯ. ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಬಂತು; ಅದು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಟೀಕೆ ಟಿಪ್ಪಣಿ ಎನೂ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಕಳುಹಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಹೌದು ಕಳುಹಿಸಿಲ್ಲ, ಏನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ? ಯಾರ ಹತ್ತಿರ ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಹೇಳಿಕೋ, ಹೋಗಿ, ಈ ರೀತಿಯ ಉದ್ದಟತನದ ಧೋರಣೆ, ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಸ್ವಾಮಿ. ಈ ದಿನ ನೀವು ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ರವಾನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನೀವು ಇಷ್ಟೊಂದು ಅಡತಡೆ ಹಾಕಿದಮೇಲೆ ನೀವು ಇನ್ನು ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಲೂ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಾ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ನೊಂದುಕೊಂಡು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅಧಿಕಾರ ಶಾಹಿಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಇರುವಂತೆ ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ. ಅವರು ಕೂಡ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಗಳಿಸಬಹುದು, ಅವರು ಪ್ರಶಸ್ತಿಗೆ ಅರ್ಹರು. ಅದನ್ನು ಅವರು ಇನ್ನೊಂದು ಕಮಿಟಿ ಇದೆ ಅವರು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಾವು ಕಳುಹಿಸುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅವರು ಮನಗಾಣಬೇಕು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದಾಗಿ ಬಾಳಬಹುದು. ಜಾತ್ಯಾತೀತ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಜಾತ್ಯಾತೀತ ಭಾರತೀಯನು ಆಗಿ ಇರಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಒಡೆದು ಆಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ

7.30 ಪಿ.ಎಂ.

ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಈಗ ಆಗಿರುವಂತಹ ಅನ್ಯಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಕೊನೇ ಪಕ್ಷ ತನಿಖೆ ಮಾಡಿದರೆ ಮುಂದೆ ಬರುವಂತಹವರಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಅನ್ಯಾಯ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಕಿವಿಗೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಂಧರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಗಿರಿಜನಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಬೇಕು. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿ ಓಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅರಸು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತತ್ವ ಇತ್ತು. ಅವರು ಏನು ಮಾಡಿದರು ಎಂದರೆ ಉಳುವವರಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಬಿಡಿ ಎಂದು ಮಾಡಿದರು. ತಲೆತಲಾಂತರದಿಂದ ಇವತ್ತು ಗಿರಿಜನರು ಬಾಳಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವಂತಹ ಜಾಗ ದೇವರಾಜು ಅರಸುರವರ ತತ್ವದ ಪ್ರಕಾರ ಆಗಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅರಣ್ಯ ಸೇರಬೇಕು. ಆದರೆ ಅವತ್ತು ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀದ್ದೀರಿ? ಅರಣ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಸಂರಕ್ಷಿಸಬೇಕು, ಈ ಸಂರಕ್ಷಿತ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಗಿರಿ ಜನರು ಇರಬಾರದು ಎಂದು. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಬಿದ್ದರೆ ಆರಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಗಿರಿಜನರು ಎಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಕೊಂಡು ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ನೀನು ಓಡಿ ಬಂದು ಆರಿಸು, 50 ರೂಪಾಯಿ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲು ಬೆಂಕಿ ಹಬ್ಬದಂತೆ ನೋಡಿಕೋ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರುವಂತಹ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ಏನು; ನೀನು ಇಲ್ಲಿ ಏನೂ ಮಾಡಬಾರದು; ಇಲ್ಲಿ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಸಂರಕ್ಷಿತ ಅರಣ್ಯ, ಅಂದರೆ ಅವನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು? ನಾನು ಇಷ್ಟು ವರ್ಷದಿಂದ ಇಲ್ಲಿದ್ದೆನಲ್ಲಾ, ಅಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಿಲ್ಲ, ನೀನು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗು ಅಂದರೆ ಅವನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಗೆ ಮಾಡುವುದೇನೆಂದರೆ ಆ ಅರಣ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದಂತಹ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿ, ಅವರ ಮೇಲೆ ಆಗುವಂತಹ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ. ಅಷ್ಟು ಗಿರಿಜನರು ಅವರ ಮೇಲೆ ತಿರುಗಿ ನಿಂತರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ, ನಾನು ಈ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಏಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ

ಅವರು ಶೋಷಿತರಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಬಗ್ಗಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ತಗ್ಗುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಆಚೆಗೆ ಅವರು ಬಗ್ಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಆ ದಂಗೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವಂತಹ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ನೀವು ಹೋಗಬೇಡಿ. ಆ ದಂಗೆ ಬರುವಂತಹ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ನೀವು ಮಾಡಬೇಡಿ. ನೀವು ಅದನ್ನು ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ.

+ ಶ್ರೀ ಸಿ. ಪೆಚ್. ವಿಜಯಶಂಕರ್ (ಹುಣಸೂರು) : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಬಸವರಾಜ್‌ರವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಗಿರಿಜನರನ್ನು ಒಡೆದೆಬ್ಬಿಸುವಂತಹ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ರೀ ಹ್ಯಾಬಿಲಿಟೇಷನ್ ಎಂಬ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಿದೆ. ಪುನರ್‌ವಸತಿ ಕೊಡುವಂತಹ ಯೋಜನೆ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿದೆ. ನಾವು ಸ್ವತಃ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವಿಷಯ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಭೇಟಿ ಗಿರಿ ಜನರನ್ನು ಕಂಡು ಮಾತನಾಡಿದೆವು. ಯಾರನ್ನೂ ಕೂಡ ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕಾಡಿನಿಂದ ಆಚೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾದಂತಹ ಯೋಚನೆ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಬೇರೆಯವರಲ್ಲಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಕಾಡಿನಿಂದಾಚೆ ವಾಸಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ನಾಗರೀಕರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅಂಥವರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸಂರಕ್ಷಿತ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಆಚಗೆ ಬಂದು ಬದುಕಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಯೋಜನೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೆನೆಂದರೇ ಆ ಯೋಜನೆ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಜಾರಿಯಾಗಬೇಕು. ತತ್‌ತಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಯೋಜನೆ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸಬೇಕು. ಈ ಪುನರ್‌ವಸತಿ ಯೋಜನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಈ ಗಿರಿಜನರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಶಯ ವಾತಾವರಣ ಮೂಡುತ್ತಿದೆ ಸರ್ಕಾರ ಹೇಳುತ್ತದೆಯೋ ಹೊರತು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಆಚೆಗೆ ಬಿಡುವಂತಹ ವಿಕ್ಕೆಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದಂತಹ ಚಿಂತನೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆನ್ನುವಂತಹ ಸಂಶಯ ಅವರಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದೆ. ಆ ಸಂಶಯ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದಂತಹ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿದೆ. ಅದನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ; ಈ ಪುನರ್ ವಸತಿ ಯೋಜನೆ ಏನಿದೆ. ಆ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಜಾಗೃತವಾಗಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ಮಾಡುವಂತಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಗಿರಿಜನರ ಬಂದುಗಳು ಸಂರಕ್ಷಿತ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಆಚೆ ಬಂದು ನಾಗರೀಕರಾಗಿ ಬದುಕಲು ತಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರ ಆದರ ಕಡೆಗೆ ಗಮನಕೊಟ್ಟ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಜಾರಿಗೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಒಂದು ಕ್ರಮವನ್ನು ಜರುಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ರಮೇಶ್ ಸಿ ಜಿಗಜಿಣಗಿ : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಬಿ ಆರ್ ಹಿಲ್ಸ್‌ಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಸುಮಾರು 5 ಕಿ.ಮೀ ಅಂತರದವರೆಗೂ ಕಾಲ್ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಆ ಜನಗಳ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲೂ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಾವು ಅವರನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಕಾಡಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಗೌವರ್ನಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾದ Conservation of Reserve forest Act. ತಂದ ಮೇಲೆ ತಾವೆಲ್ಲ ಸಹಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಪುನರ್‌ವಸತಿ ಕೇಂದ್ರ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಏನೇನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ, ಆ ಕ್ರಮತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಲೂ ತಮ್ಮ ಮುಖಾಂತರ

ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಮನೆ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲಿ, ಅವರು ಕಾಡನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಪುನರ್ ವಸತಿ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಮನೆ ಆಗಿರಬಹುದು, ವಿದ್ಯುತ್ ಆಗಿರಬಹುದು, ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿರಬಹುದು; ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸಮದಲ್ಲೂ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಸಿದ್ದವಿದೆ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಖಾಂತರ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಡಿ. ಬಸವರಾಜ್ : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ತಾವು ಪುನರ್‌ವಸತಿ ಯಾರಿಗೆ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಹೇಗೆ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರೀ ಎಂಬ ಯೋಚನೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇದೆಯೋ? ಪರಿಪಕ್ವತೆ ಇದೆಯೋ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿದರು. ಕೋಟಿ ಗಟ್ಟಲೆ ಹಣವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ನೀವು ಒಂದು ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಬರಡು ಬೆಂಡು ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ನೀವು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಎರಡೆರಡು ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಏನು ಅನುಭವವಿದೆ, ಇವರೂ ಕೊಡುತ್ತೇವೆನ್ನುವ ಪ್ರದೇಶ ಮೂಸು ನೋಡುವುದಕ್ಕೂ ಲಾಯಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಕಲ್ಲು ಬರ್ಜ್ ಈ ತರಹ ತುಂಬಿರುವಂತಹ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಇವರು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನೀವು ಕಾಡು ಬಿಟ್ಟು ಬನ್ನಿ ಪುನರ್‌ವಸತಿಯನ್ನು ನಿಮಗೆ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಪುನರ್‌ವಸತಿಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ಏನೆಂದರೆ 15-20 ಸಾವಿರ ರೂ.ಗಳ ಒಂದು ಮನೆ, ಅದು ಬರಡು ಬೆಂಡಾಗಿರುವಂತಹ ಪ್ರದೇಶ. ಅವರಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ 50-60 ವರ್ಷಗಳಾಗಿದೆ. ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಬೆಳೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕಾದರೆ 10-15 ಕಷ್ಟ ಪಡಬೇಕು. ಈ 10-15 ವರ್ಷಗಳು ಸರ್ಕಾರ ದಿನನಿತ್ಯ ಊಟ ಕೊಡುತ್ತದೆಯೇ? ಅವರು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ವರ್ಷ ಎರಡು ವರ್ಷ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ಬೆಂಗಾರು ಭೂಮಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಸಾಯಿಸಿಬಿಟ್ಟರು; ಸತ್ತು ಹೋಗಲಿ ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ತರಹ ಪುನರ್ ವಸತಿ ಮಾಡಬೇಡಿ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಮಾನ್ಯ ವೈ ರಾಮಕೃಷ್ಣರವರೇ, ನಿಮ್ಮ ಮೆಂಬರ್ ಎಲ್ಲಾ ದೆಹಲಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಏನು ಮಾಡುವುದು? ಮಾನ್ಯ ಖಿರ್ಗೇಯವರೇ, ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಮಾನ್ಯ ಬಸವರಾಜ್ ಮಾತಿಗೆ ನಾನು ಅಡ್ಡಬರಬೇಕೆಂದಲ್ಲ, ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕನ್ಸರ್ವೇಷನ್ ಆಫ್ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಆಕ್ಟ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಚಾಲೂ ಇದೆ. ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಒಂದು ಇಂಚನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಅಧಿಕಾರ ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಅರಣ್ಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥವರಿಗೆ ಪುನರ್ ವಸತಿಕೇಂದ್ರ ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಜಾಗವಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಅವರಿಗೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಎಂದು ಮನೆ, ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ನೀರು, ಸ್ಕೂಲ್, ಉಳಿದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಆ ಜಮೀನನ್ನು ಅಲ್ಲೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರು ಅಲ್ಲೇ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮಧ್ಯ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಅವರಿಗೆ ಬರಡು ಬೆಂಡು ಎಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಜಾಗಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಪುನರ್ ವಸತಿ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಏನು ಮಾಡುವುದು? ಇನ್ನು ನೀವು ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರ ಮಾನ್ಯ ರಮೇಶ್ ಜಿಗಜಿಣಗಿಯವರು ಬುಲ್ಡೋಜರ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಡಬೇಕು. ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ.?

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಡಿ. ಬಸವರಾಜ್ : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ತಾವು ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಸಲಹೆ ನಾನು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೋ ನಾಲ್ಕು ದಿವಸಗಳ ಹಿಂದಿನ ಪೇಪರ್‌ಅನ್ನು ತೆಗೆದುನೋಡಿ. ದಾಂಡೇಲಿಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ಅದು ಸಂರಕ್ಷಿತ ಅರಣ್ಯ. ಅದನ್ನು ನೀವು ಗಣಿ ಕೈಗಾಕೆಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೇ? ನೀವು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಿರೋ? ನಿಮಗೆ ಬೇಕು ಅಂದಾಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅವರನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ನಿಮಗೆ ಬೇಡವೆಂಡಾಗ ಇಂತಹ ಗಣಿಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಾಗ ಅವಾಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ದಾಂಡೇಲಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ದಿವಸಗಳ ಹಿಂದೆ,

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಹೇಳಿ, ನಮಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಡಿ. ಬಸವರಾಜ್ : ದಾಂಡೇಲಿ ಸಂರಕ್ಷಿತ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶ ಕೂಡ ಸಂರಕ್ಷಿತವಾದ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೂಡ ತಾವು ಹೇಳಿದಂತಹ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ನಿಯಮವೆಲ್ಲಾ ಪಾಲನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಅದನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಸಂರಕ್ಷಿತ ಅರಣ್ಯವಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ, ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಾಳಿಗೆ ತೂರಿ ಇವತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಗಣಿಕೈಗಾರಿಕೆ ಮಾಡುವಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಅಸ್ಪದ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ?

ಶ್ರೀ ರಮೇಶ್ ಸಿ ಜಿಗಜಿಣಗಿ : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟದ್ದು ಎರಡನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಇಲಾಖೆ ಇರುವುದು ಎಸ್.ಸಿ. ಎಸ್.ಟಿ. ಜನರಿಗೆ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು ಕೇಳಿದರೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕಾಡು ಮತ್ತು ಗಣಿ ಕೇಳಿದರೆ ಅದರ ವಿವರ ಇಲ್ಲ, ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಡಿ. ಬಸವರಾಜು : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ನಾನು ಏನು ಮಾಡಲಿ; ಈಗ ನನ್ನ ಚಿಂತನೆ ಇರುವುದು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿರುವಂತಹ ಜನರನ್ನು ಕಾಡಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು. ಅವಾಗ ಇವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿನಿಯಮ ಹೀಗೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ನಾನು ಬೆಟ್ಟು ಮಾಡಿ ತೋರಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ? ಅದೇ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೂ ತನ್ನಿ ಎಂದು ನಾನು ಬೊಟ್ಟು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಚೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಈ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಂದೆ. ಅವರಿಗೆ ನೀವು ಫುನ್ ವಸತಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರಾ? ಯಾವಾಗ 5 ವರ್ಷಕ್ಕೆ 2 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತೀರೋ 10 ವರ್ಷಕ್ಕೆ 20 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತೀರೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅವರು ಮನುಷ್ಯರಾಗಿ ಬದುಕುವುದು ಬೇಡವೇ? ಅವರಿಗೆ ಮನೆ ಬೇಡವೇ? ಅವರಿಗೆ ನೀರು, ಲೈಟ್ ಬೇಡವೇ? ಬರೀ ನಗರವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬೇಕೇ?

ಅಲ್ಲಿ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇರುವವರು ಅವರನ್ನು ಬಿಡಿಸುವವರಿಗೂ... ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಶನಿ ಹಿಡಿದಹಾಗೆ ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಹಾಗೆ ಸಾಯಬೇಕೆಂದು ತಾವು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ್ದಿರೋ

ನಾನು ನೊಂದುಕೊಂಡು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗುಡಿಸಲನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವಂತಹ ಕಾನೂನನ್ನು ತರುತ್ತಾರೆ. ಪಂಚತಾರಾ ಹೋಟೆಲ್ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಕಾನೂನು ಇಲ್ಲವೇ? ಅದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ವಿನಾಯಿತಿ, ಇವರಿಗೆ ಏಕೆ ವಿನಾಯಿತಿ

ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ? ನಾನು ಇವತ್ತು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ಎಂದು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಾಗವನ್ನು ತೆಗೆದು ಅವರನ್ನು ಆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಿ. ಅವರು ಸಂತೋಷವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಅದು ಬೇಕು ಇದು ಬೇಕು ಎಂದು ಏನೂ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ನೀವು ಅಂದುಕೊಂಡಿರುವಂತಹ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ನಿಮಗೆ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ನೀವು ಯಾವ ಯಾವುದೋ ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿ ಇಷ್ಟು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಇಷ್ಟು ಕೋಟಿ ರೂ.ಗಳು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅವರ ಬಾಯಿಗೆ ಮಣ್ಣು ಹಾಕಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಎಂದು ಒಂದಷ್ಟು ಜಾಗವನ್ನು ಮೀಸಲಿಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ವರ್ಗಾಯಿಸಿ, ಆ ಜನಸಮೂದಾಯವನ್ನು ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಈ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಲಿ ಕೇಂದ್ರದ ನೀತಿ ನಿಯಮ ಏನು ಇದೆ. ಅದು ಬರೀ ನಾಗರಹೊಳೆ ಇದೆಯಲ್ಲಾ ಅದನ್ನು ಸಡಿಲಿಸಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ದಾಂಡೇಲಿಗೆ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಆದುದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮೇಲಾದರೂ ದಾಂಡೇಲಿ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿರುವಂತಹ ನೀತಿ ನಿಯಮವನ್ನು ನಾಗರಹೊಳೆಗೂ ತನ್ನಿ ಅಲ್ಲಿರುವಂತಹ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲೇ ಇರುವಂತಹ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಲಿ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಎಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕ ಇದೆ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಯಾವುದೇ ಅಧಿಕಾರಿ ಬಂದರೆ ಅವನನ್ನು ಒದ್ದೋಡಿಸಿ, ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ 48 ವರ್ಷ ಕಳೆದಮೇಲಾದರೂ ಸಹ ಒಂದು ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ, ಚಳಿಗಾಲಿಯಿಂದ ಬೆಚ್ಚಗಿರುವಂಥ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಗಿರಿಜನರನ್ನು ನಾಗರಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕಲೆಬ್ಬಿಸುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡೇ ಎಂದು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದ್ದಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಂಥ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ನಾಟಕದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಎರಡೇ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಚಿಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಏನು ಸ್ವಾಮಿ, ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಷ್ಟಪ್ಪ ನಿನ್ನದು 60ಪರ್ಸೆಂಟು, ಇಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಹೋಗು; ನಿನಗೆಷ್ಟಪ್ಪ ಅಪ್ಲಿಕೇಷನ್ನು, ಇಲ್ಲಿ 90 ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಬರಬೇಕು ಅಂದರು ಇವರಿಗೆಲ್ಲಾ ನೀವು ನೀತಿ ನಿಯಮ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ; ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ : ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ನೀವು ಕೊಡಲೇ ಬೇಕು ಎಂದು ಇವರು ಅಪ್ಲಿಕೇಷನ್ನು ಕೊಟ್ಟರಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ:ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದವರು ಅಪ್ಲೈ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದು. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನೋಟಿಸ್‌ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ:ಪಂಗಡದವರು ಯಾರೊಬ್ಬರು ಅಪ್ಲೈ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದು ಸೀಟ್ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಆ ಸೀಟನ್ನು ಕನ್ವರ್ಟ್ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ತಾವು ಅನುಮತಿ ಕೊಡಬೇಕು ಇಷ್ಟು ಜನ ಮೆರಿಟ್‌ರವರೇ ಅಪ್ಲೈ ಮಾಡಿ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ದಯವಿಟ್ಟು ನೀವು ಪ್ರತಿಭಾವಂತರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಏನು ಸ್ವಾಮಿ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟವನು 35 ಅಂಕ ಪಡೆದಿದ್ದರೂ ಅವನು ಡಾಕ್ಟರ್‌ಆಗಬಹುದು, ಆದರೆ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿಯವನು ಆಯಿತು ಅಂದರೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭೆ ಇದೆ ಆ 35 ಅಂಕಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು

ಬಂದುಬಿಟ್ಟ, ಆದರೆ ಈ 35 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟು 2,3,5,6,8,10. ಲಕ್ಷ ಕೊಡುತ್ತಾನಲ್ಲ ಇವನಲ್ಲಿ ಏನು ಪ್ರತಿಭೆ ಇದೆ? ಇವನು ಕತ್ತರಿ ಚಾಕು ಹಿಡಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಜನ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಸರ್ಕಾರ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದೆಯೇ ಏನೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಈ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ:ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ಏನು ಇದೆ ಅದರ ಹತ್ತಿರ ಪ್ರತಿಭೆ ಎಲ್ಲಾ 35, ಅವು ರಿಸರ್ವೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್‌ಫೀಸ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿ ಏನು ನೀವು ಮಾನದಂಡ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ? ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀವೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಎಸ್ಟ್ರೆನ್ಸ್ ಎಗ್ಸಾಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ನಾಲ್ಕು ಐದು ಸಾರಿ ಡುಮ್ಕಿ ಹೊಡೆದವನು, ಅವರಪ್ಪ ಎನೋಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ರೀತಿ ಆಗುತ್ತಿರುವಂಥ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯಿರಿ. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಕಾಲೇಜು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ : ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ. ಎಷ್ಟು ಅರ್ಜಿಗಳು ಅವರಲ್ಲಿ ವಿತರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನಕ್ಕೆ ಕೊಡಬಹುದು, ಆ ಸ್ಟಾಟಿಸ್ಟಿಕ್ ಅನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಕನಿಷ್ಠ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಾದರೂ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ ಸ್ವಾಮಿ. ಹೊರಗಡೆ ಬೇಡ. ಎಷ್ಟು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಕಾಲೇಜುಗಳಿವೆ, ಒಬ್ಬರೂ ಕೂಡ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಪ್ರತಿಯುಬ್ಬರೂ ಅನುದಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ನಮಗೆ ಮಾನ್ಯತೆ ದೊರೆತರೆ ಸಾಕು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ,, ಯಾವ ಮಂತ್ರಿ ಏನು ಷರತ್ತು ಹಾಕಿದರೂ ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬರೇ ಒಬ್ಬರೂ ಕೂಡ ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ, ಇಂತಹವರಿಗೆಲ್ಲಾ ನೀವು ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕಿ, ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ನೀವು ಚೆಕ್ ಮಾಡುವಂತಹ ಒಂದು ಜಾಗೃತದಳವನ್ನು ರೆಡಿಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಿ. ಆಗ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ ಇವರ ಬಂಡವಾಳ ಏನು ಎಂಬುದು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಾತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರತಿಭಾವಂತರಿರುತ್ತಾರೆ, ಬರೀ ನಮ್ಮದು ಒಂದೇ ಏರಿಯಲ್ಲ, ನಮ್ಮದರಲ್ಲಿ ಏನೋ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬರುವವರು, ಈಗ ನಾಗರಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ.ಯನ್ನು ಓದಿದರು ಅಂದರೆ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಓದಿದಹಾಗೆ ಗೊತ್ತಾ ಸ್ವಾಮಿ; ಆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೋಡಿ, ಆ ಪರಿಸರ ನೋಡಿ, ಅದೇ ಇಲ್ಲಿರುವವರು ಯಾವ ತರಹ ಓದುತ್ತಾರೆ 90 ಪರ್ಸೆಂಟು. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಇವರ ಜೊತೆಗೆ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಅವರ ಜೊತೆ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಾಧ್ಯ ಇದೆಯೇ? ಅಜಗಜಾಂತರ. ನೀವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದೇನು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಭಾವಾಂತರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ನಾವು ಕೊಡುವುದು. ಈ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತಾರಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಸ್ಕೇಟ್ಸ್ ಕೊಡಿ, ಅವರಿಗೆ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಕೋಚಿಂಗ್‌ಕೊಡಿ, ಈ ನಲವತ್ತೆಂಟು ವರ್ಷ ಹೇಗೋ ಕಳೆದುಹೋಯಿತು. ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಅವರು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಾರ್ಥಕತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತಹ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ...

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಇದೆಯಲ್ಲಾ, ನೀವು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಹೇಗೆ? ರೂರಲ್ ಏರಿಯಾಸ್‌ಗೆ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಇದೆ, ರೂರಲ್ ಏರಿಯಾಸ್‌ನಿಂದ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಎಸ್.ಸಿ / ಎಸ್.ಟಿ.ಯವರಿಗೆ ಒಂದು ಕ್ಯಾಟಗರಿ ಇದೆ, ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್... ಎಲ್ಲಾ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರಲ್ಲಾ, ನೀವು ಹೇಗೆ ಏನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೇ ಹೀಗೆ ದಡಬಡ ಎಂದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ....

ಡಾ:: ಎಂ.ಪಿ. ಕರ್ಕಿ : ಅಪ್ಲಿಕೇಷನ್ ಫಾರಂ ಅನ್ನೇ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅಪ್ಲಿಕೇಷನ್ ಫಾರಂ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥದ್ದು ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. They are not giving application forms.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಡಿ. ಬಸವರಾಜು : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ತಮಗೆ ನೋವಾಗಿರಬಹುದು, ಏಕೆಂದರೆ ಮಾನ್ಯ ಬಂಗಾರಪ್ಪನವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ಬಂದವರಿಗೆ 15 ಅಂಕಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು, ಹೇಗೆ ಕೊಟ್ಟರು ಸಾರ್, ಅಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ತಾರತಮ್ಯ ಬಂತು? ಅಂದರೇ ಈ ತಾರತಮ್ಯ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಇದೆ, ನಾನು ಹೊಸದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ, ದಯವಿಟ್ಟು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವಾಯಿತು ಅಂದರೇ,

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಇಲ್ಲ..ಇಲ್ಲ...ನನಗೇನೂ ನೋವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ನಾನೇನು ಕಾಲೇಜನ್ನು ನಡೇಸುತ್ತೇನೆಯೇ ನೋವಾಗುವುದಕ್ಕೆ; ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕು. ಈಗ ಕಾಮನ್ ಎನ್‌ಟ್ರೆನ್ಸ್ ಟೆಸ್ಟ್ ಇದೆ, ಎಂ.ಬಿ.ಬಿ.ಎಸ್.ಗೆ ಬಿ.ಇ.ಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ಕಾಮನ್ ಎನ್‌ಟ್ರೆನ್ಸ್ ಟೆಸ್ಟ್‌ಗೆ ಬರೆಯಬೇಕು.

ಡಾ: ಎಂ.ಪಿ. ಕರ್ಕಿ : ಪಿ.ಯು.ಸಿ., ಗ್ರಾಜುಯೇಟೆಡ್‌ನ ಕಾಮನ್ ಎನ್‌ಟ್ರೆನ್ಸ್ ಟೆಸ್ಟ್‌ಗೆ ಫಾರಂ ಕೊಡಬೇಕಲ್ಲಾ, ಫಾರಂ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ,

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಪಿ.ಯು.ಸಿ.ಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ,

ಶ್ರೀ ಡಿ.ಮಂಜುನಾಥ್ : ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ತರಹ ನೀವು ಹೇಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಸೀಟುಗಳು ಸಿಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಈಗ ನಾನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದೆ 20 ಪರ್ಸೆಂಟ್‌ವರೆಗೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಯಾವುದೋ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಕಾಲೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ ರೀತಿ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಹೇಗೆ? ಈಗ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರೊಫೆಷನಲ್ ಕಾಲೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್, ಮೆಡಿಕಲ್‌ಕಾಲೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಟೆಸ್ಟ ಇದೆ. ಟೆಸ್ಟ ಪಾಸು ಮಾಡಬೇಕು,. ಅದರಲ್ಲೂ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಡಿ. ಬಸವರಾಜು : ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ವಾದ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಿಪಡುವುದಿಲ್ಲ, ಈಗ ಅನುದಾನಿತ ಕಾಲೇಜು ಎಂದು ಇದೆ, ಅನುದಾನಿತ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ತರಿಸಿನೋಡಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ : ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತರಿಸಿ ನೋಡಿ ಆಯಿತು ನೀವು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಾವೇನೂ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, 48 ವರ್ಷ ಆಯಿತು 49 ಆಗುತ್ತದೆ 50 ಆಗುತ್ತದೆ, 51 ಆಗುತ್ತದೆ ಬಿಡಿ. ಇನ್ನೆನೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕಳೆದವರು ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆ?

ಶ್ರೀ ಮಂಜುನಾಥ್ ಸಿ. ಕುನ್ನೂರ್ : ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ನಮ್ಮ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ 48 ವರ್ಷ ಆಯಿತು ಅದನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತಿಗೂ ಪ್ರತಿ ಹತ್ತು ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ಸಾರಿ 40 ವರ್ಷವೂ ಮೀಸಲಾತಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತಿಗೂ ಕೂಡ ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಜನಾಂಗ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ಮಾಡಲಿ ಎಂದು ಅವರು ಕೇಳಲಿ, ಆದರೆ

ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ದಯವಿಟ್ಟು ಅವರು ಅದನ್ನು ಹೇಳಬಾರದು ಎಂದು ತಮ್ಮ ಮುಖಾಂತರ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಡಾ: ಯು. ಆರ್. ಚಿತ್ತರಂಜನ್ : ಹೀಗೆ ಅವರು ಅಪ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್ ಅನ್ನು ಕೊಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ. ಈಗ ಹೇಗೆ ಕಾಲೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವಾಗ When the Social Welfare Department says that we do not have a candidate then only it can be given to others.

ಹಾಗೆ ಪ್ರತಿ ಸಲ ಅಪ್ಲಿಕೇಷನ್ ಕೊಡುವಾಗ ಅವರು ಒಂದನ್ನ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ತನ್ಮೂಲಕ ಮಾಡುವಂಥ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅನುದಾನಿತ ಕಾಲೇಜುಗಳು they should give the application.

ಡಾ: ಎಂ.ಪಿ. ಕರ್ಕಿ : ಈಗ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದಂತೆ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ರೊಸ್ಟರ್ ಸಿಸ್ಟಂ ಅನ್ನು ಫಾಲೋ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ಕಡ್ಡಾಯ ನಿಯಮ ಇದೆ. ಕಡ್ಡಾಯ ನಿಯಮ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸಸ್‌ಗೆ ಇಷ್ಟು, ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ:ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ಕಡ್ಡಾಯ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಯಾವುದನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ, ಕೇವಲ 80 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮಾಡಿದವರು ಮಾತ್ರ ಫಾರಂ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅವರು ಯಾವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು ಎಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ, ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ, ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಯಾವ ನಿಯಮ ಇದೆ ಆ ನಿಯಮವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಅನುಷ್ಠಾನ ಗೊಳಿಸತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಖರ್ಗೆ : ಅವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದರೇ, ಏಡೆಡ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಏನು ಇರುತ್ತವೆ ಕೆಲವು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ನಾವು 60 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ೬೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಪ್ಲಿಕೇಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಅಂತಹ ಕಡೆ ಈಗ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಎಂ.ಇ.ಎಸ್. ಕಾಲೇಜ್ ಇದೆ; ವಿಜಯಾ ಕಾಲೇಜ್ ಇದೆ, ಇಂತಹ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ನೇರವಾಗಿ ಹೋದತಕ್ಷಣವೇ ಅಪ್ಲಿಕೇಷನನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮಿನಿಮಂ 80 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇದ್ದರೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಬೇರೆ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಕಾಲೇಜುಗಳವರು ಅವರು ನೇರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಅಂತಹ ಕಡೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ.

Mr. SPEAKER : As know in MES college- they observe the roster system.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಖರ್ಗೆ : ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರೆಪ್ಯುಟೆಡ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ನೇರವಾಗಿ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, it is not Generally said.

Mr. SPEAKER : Agreed correct. But M.E.S. College is an exeption

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮಂಜುನಾಥ್ : ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದೆ.

ಹೋಗಿ ಅಡ್ಮಿಷನ್‌ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ತೆಗೆಸಿ ನೋಡಿದೆ 80 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಏನೆಂದರೆ ಅನುದಾನಿತ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಏನಿದೆಯೋ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲ ತಾವು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅನುದಾನಿತ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಅನುದಾನವನ್ನು ಯಾರು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೊ ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಈ ವರ್ಷ ನೀವು ರೋಸ್ಟರ್ ಫಾಲೋ ಮಾಡಲೇಬೇಕು ಎಂದು. ಈಗ ಅಡ್ಮಿಷನ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ತೊಂದರೆ ಆಗಿಲ್ಲ, ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಡಾ|| ಕರ್ಕಿಯವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಮೋಸ ಆಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಈ ಸಾರಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ನೇಮಕಾತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಮೀಸಲಾತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಈ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಅನುದಾನಿತ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ, ಪದವಿಪೂರ್ವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ರೋಸ್ಟರ್ ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಸಿಸ್ಟಂ ಅನ್ನು ಅನುಸರಿಸದೇ ಹೋದರೆ ಕೆಲವು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಇಲಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ವೆರಿಫೈ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಅವರಿಗೆ ಅನುದಾನವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಈಗ ಎಂ.ಇ.ಎಸ್. ಕಾಲೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಎಂ.ಪಿ.ಎಲ್. ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರು ಮೆಟಿಕ್ಯುಲಸ್ ಆಗಿ ರೋಸ್ಟರ್ ಸಿಸ್ಟಂ ಪ್ರಕಾರವೇ ಅವರು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

Prof. MPL Shastry was my teacher and I was a student of that school and the College both. I know this personally. But others are not doing that

ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಕಮೀಷನರ್‌ಗೆ ಮತ್ತಿತರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ರಿಕ್ವೆಸ್ಟ್‌ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಚೀಟಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳುಹಿಸಿದರೂ, ಅವರು ಕೇರ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸೀಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಖರ್ಗೆ : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಹೀಗೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಜನರಲ್ ಮೆರಿಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಜನರಲ್ ಮೆರಿಟ್ನಲ್ಲೇ ಸೀಟು ಕೊಡಬೇಕು. ಯಾರು ಮೀಸಲಾತಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಆ ಕ್ಯಾಟಗರಿಯಲ್ಲೇ ಸೀಟು ಕೊಡಬೇಕು. ಅದು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಫಾಲೋ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ನನ್ನದೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಹುಡುಗ ನಿಯರ್‌ಲಿ ಶೇಕಡ 86ರಷ್ಟು ಅಂಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಅಡ್ಮಿಷನ್‌ಗಾಗಿ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದಾಗ, ಅದರಲ್ಲಿ ತನ್ನದು ಮೀಸಲಾತಿ ಕೋಟಾ ಎಂದು ಬರೆದಿಲ್ಲ, ಸ್ವಾಭವಿಕವಾಗಿ ಅವರ ಸ್ನೇಹಿತರೆಲ್ಲಾ ಏನು ಬರೆದಿದ್ದರೋ, ಅದೇ ರೀತಿ ಇವನೂ ಕೂಡ ಕೂಡ ಬರೆದಿದ್ದ. He is a student from Poornapragna School ಆತ ಜನರಲ್ಲಾಗಿ ಬರೆದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ ಗೀಸ್ಟ್ ಏನೂ ಅರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರಲಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ, ತನ್ನದು ಶೇಕಡ 86ರಷ್ಟು ಅಂಕಗಳಿವೆಯಾದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಸೀಟು ಸಿಕ್ಕೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಆತ ಭಾವಿಸಿದ್ದ. ನಮ್ಮ ಹುಡುಗನದು ಶೇಕಡ 86ರಷ್ಟು ಅಂಕಗಳಿತ್ತು, ಆತ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸದ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಮೆರಿಟ್ ಸೀಟು ಶೇಕಡ 87ಕ್ಕೆ ನಿಂತಿತು. ಆಮೇಲೆ ನಾನು ವೆರಿಫೈ ಮಾಡಿದ, ಫೋನ್ ಏಕೆ ಮಾಡಬೇಕು, ನ್ಯಾಚುರಲಿ ಅವನಿಗೆ ಶೇಕಡ 86 ರಷ್ಟು ಅಂಕಗಳಿವೆ. ಅವನೂ ನನಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ, ನಾನೂ ಅವನನ್ನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಒಂದೆರಡು ದಿವಸ

ಆದಮೇಲೆ ಬೇರೆಯವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಸೀಟು ಸಿಕ್ಕಿತು, ಇವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಟು ಸಿಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ, ಏಕೆ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಅವನನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ, ಅವನೇನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ, ಇನ್ನೂ ಎರಡನೇ ಆಯ್ಕೆ ಪಟ್ಟಿಯೊಂದನ್ನು ಕಾಲೇಜಿನವರು ಪ್ರಕಟಿಸಲಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ.

ಆಗ ನಾನು ಶೇಕಡ 86 ರಷ್ಟು ಅಂಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಇವನಿಗೆ ಏಕೆ ಸೀಟು ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನಾನೇ ನೇರವಾಗಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದೆ. ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ, ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗ ತನ್ನ ಅರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ ಏನೂ ನಮೂದಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಲ್ಲಿಯವರು ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಜನರಲ್ ಮೆರಿಟ್‌ನಲ್ಲೇ ಸೀಟು ಸಿಗುವ ಸಂಭವಿರುವಾಗ ಅವನು ಕ್ಯಾಸ್ಟ ಏಕೆ ನಮೂದಿಸಲು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಎಲ್ಲಿ ಇದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ ಹೆಸರು ಏಕೆ ಹೇಳಬೇಕು? ಕೊನೆಗೆ ರ್‍ಯಾಟಿಫೈ ಮಾಡಿದರು, ಆ ಮಾತು ಬೇರೆ. ಕೆಲವು ಸಲ ಹೀಗಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರು ಜನರಲ್ ಮೆರಿಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೀಟ್ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ರಿಸರ್‌ವೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಅಶೋಕ್‌ಕಾಟ್ಟೆ : ಅಡ್ಮಿನ್ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, 60-70 ಪರ್ಸಂಟೇಜ್ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಪಡೆದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಪ್ಲಿಕೇಷನ್ ಕೊಡುವುದು ನಮ್ಮ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಆಗಿದೆ. ರೊಸ್ಟರ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅಡ್ಮಿಷನ್ ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಆ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಅನುಸರಿಸಿಲ್ಲ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಮಂಜುನಾಥ್ : ಅನುದಾನ ಪಡೆಯತಕ್ಕ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ರೋಸ್ಟರ್‌ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಫಾಲೋ ಮಡಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಸುತ್ತೋಲೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನಾನು ಕೆಲವು ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಖುದ್ದಾಗಿ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಅಡ್ಮಿಷನ್ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಅನುದಾನ ಪಡೆಯದಿರುವ ಕೆಲವು ಕಾಲೇಜ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಯಾವ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಅನುದಾನ ಕೊಡುತ್ತಾರೋ, ಅಂತಹ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದ ಹಿಡಿತ ಇದೆ. ಬೇರೆ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ನೀವು ಹೇಳಿದ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದಾದರೇ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸೋಣ.

ಶ್ರೀ ಅಶೋಕ್ ಕಾಟ್ಟೆ : ಅನುದಾನ ಪಡೆದಂತಹ ಕಾಲೇಜ್‌ಗಳಲ್ಲೂ ಸಹ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಪ್ಲಿಕೇಷನ್ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ, 60-80 ಶೇಕಡಾವಾರು ಅಂಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಕೆಲವು ಜನರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಬೆಂಗಳೂರು, ಮೈಸೂರು ಹಾಗೂ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಇಂತಹ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಕಾಲೇಜಿನವರು ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಲೆವೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ, ಅಂತಹ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವುದು ಬೇಡ, ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೇ ಈಗಾಗಲೇ ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಹೋಗಿದೆ, ಮುಗಿದು 80-88 ಶೇಕಡಾವಾರು ಅಂಕಗಳವರೆಗೆ ಅಡ್ಮಿಷನ್ ನೀಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆಮೇಲೆ, 15-20 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸೀಟು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಜನರನ್ನು ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲಾಯ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಯವರು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಜಿಲೆಂಟ್ ಆಗಿ ಇರಬೇಕು. ನೀವು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ವಿಜಿಲೆಂಟ್ ಆಗಿದ್ದರೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿಯುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಜಯಪ್ರಕಾಶ್ ಹೆಗಡೆ : ಅದಕ್ಕಿಂತ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವವರು ಹೆಚ್ಚುನಷ್ಟ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ. ಕಾಲೇಜ್‌ನವರು ಶೇಕಡಾವಾರು ಅಂಕಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸೀಟುಗಳನ್ನು ಹಂಚಿದಾಗ, ಬಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಕಮ್ಯೂನಿಟೀಸ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಟೂಟೆಂಟ್ಸ್‌ಗಳಿಗೆ ಸೀಟು ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದೂರದ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ.ಹೆಚ್. ವಿಜಯಶಂಕರ್ ; ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ತಾರತಮ್ಯ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಎನ್ನುವಂತಹ ವಿಚಾರ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಆಯಿತು. ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ ಮೊದಲು ಸಂದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಕರೆ ಕಳುಹಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ 1:10 ಅನುಪಾತವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಅದು ಈಗ 1:5 ಅನುಪಾತಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಆಗಬಾರದು. ಅವನಿಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ, ಕನಿಷ್ಟ ಪಕ್ಷ ಸಂದರ್ಶನಕ್ಕಾದರೂ ಅವರು ಬರುವಂತಹ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿನಂತೆ 1:10ರ ಅನುಪಾತದಲ್ಲಿ ಸಂದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಕರೆ ಕಳುಹಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಕನಿಷ್ಟ ಪಕ್ಷ ನಾನು ಸಂದರ್ಶನಕ್ಕಾದರೂ ಹಾಜರಾದೆ ಎನ್ನುವಂತಹ ಆತ್ಮ ತೃಪ್ತಿಯಾದರೂ ಸಿಗದಿರುವಂತಹ ವಾತಾವರಣ ಈಗ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ.ಎನ್. ನಾಗೇಗೌಡ : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವರ್ಷವಂತೂ ಆಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಬರುವ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವರ್ಷದಲ್ಲಾದರೂ ಈಗಿರತಕ್ಕ ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜ್,, ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಲೇಜ್, ಎಂ.ಇ.ಎಸ್. ಕಾಲೇಜ್, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿದ್ಯಾಲಯ ಅಂತಹ 10-15 ಕಾಲೇಜುಗಳು ಮತ್ತು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜಾಮರಾಜೇಂದ್ರ ಕಾಲೇಜ್, ಸೆಂಟ್ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಕಾಲೇಜ್, ಹಾಗೂ ಮರಿಮಲ್ಲಪ್ಪ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಹುಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಎಷ್ಟು ಕಾಲೇಜುಗಳಿವೆಯೋ, ಅಂತಹ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಆಯಾ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳಿಗೆ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಬೋರ್ಡ್‌ನಿಂದ ಪದವಿ ಪೂರ್ವ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಮನ್ ಅಪ್ಲಿಕೇಶನ್‌ಫಾರ್ಮ ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿಸಿ ಆ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ನೀವು ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವಂತೆ ಕಾಮನ್ ಅಪ್ಲಿಕೇಷನ್ ಫಾರ್ಮ್ ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರೆ, you will have your own grip on those colleges. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಪ್ರೋಸಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದು. ಪದವಿ ಪೂರ್ವ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಕಾಮನ್ ಅಪ್ಲಿಕೇಶನ್ ಫಾರ್ಮ ಇರಬೇಕು. ಎಂ.ಇ.ಎಸ್. ಅಥವಾ ಇನ್ನಿತರ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಅರ್ಜಿ ಫಾರಂಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇರಬಾರದು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸ್ಪೀಕರ್ ಸಾಹೇಬರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ನನ್ನ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಲಿ ಸೀಟು ತೆಗೆದಕೊಳ್ಳುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಾನು 1962ರಲ್ಲಿ ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ವಿ.ಟಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ ಎಂಬುವವರು ಇದ್ದರು. ಆಗ ಪಿ.ಯು.ಸಿ.ಗೆ ಕಾಮನ್ ಅಪ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್ ಇತ್ತು. ಈಗ ನೀವೇನು ಮಾಡಬೇಕು ಅಂದರೆ, ಆಯಾ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಅಪ್ಲಿಕೇಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಲು ಬಿಡಬಾರದು. ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಬೋರ್ಡ್ ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕು. ತಾವು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ವೈಸ್ ಛಾನ್ಸಲರ್ ಅವರನ್ನು ಕರೆದು, ಈ ರೀತಿಯ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಮಂಜುನಾಥ್ ಸಿ. ಕುನ್ನೂರು : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮೀಸಲು ನೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಅಧಿವೇಶನ ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ನಾವು ದೊಡ್ಡ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಮಾಡೋಣ. ಇದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಡಿ. ಬಸವರಾಜ್ : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕಳಕಳಿಯ ಮನವಿ ಏನಿತ್ತು ಎಂದರೆ.....

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಮಾನ್ಯ ಬಸವರಾಜ್‌ರವರೇ, ಮಧ್ಯೆ ಇಂಟರ್‌ಫಿಯರ್ ಆಗಿರುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನೀವು ಈಗಾಗಲೇ ಒಟ್ಟು 54 ನಿಮಿಷ ಮಾತನಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಮಾತನಾಡುತ್ತೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಡಿ. ಬಸವರಾಜ್ : ಬೇಗ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ನೀವು ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಬೇರೆ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಸಮಯ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರು ಯಾರೂ ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಡಿ. ಬಸವರಾಜ್ : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಅನುದಾನಿತ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಮೀಸಲಾತಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ, ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಮಟ್ಟದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಪ್ರೊಫೆಷನ್ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲ, ದಯವಿಟ್ಟು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಕೊಡಿ ಎಂದು ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇಷ್ಟಕ್ಕೇ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಸಲಹೆ ಏನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದರೆ, ಎಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಮೀಸಲಾತಿ ನಿಯಮವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ. ಆಗ ಅವರಿಗೂ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಭಯ ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಮೀಸಲಾತಿಯನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಪಾಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ದಾರಿಗೆ ಅವರೇ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅನುದಾನಿತ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಮತ್ತು ಅನುದಾನಿತ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಯಾವುದಿದೆ, ಅಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೀಸಲಾತಿಯನ್ನು ಅವರು ಹೇಗೆ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನೋಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಇದೇ ರೀತಿಯ ವಂಚನೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಅನುದಾನ ಪಡೆಯುವಾಗ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ/ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡ ಮತ್ತು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಮುದಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ವರ್ಗಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇದ್ದ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಮನ್ನಣೆ ಸಿಕ್ಕ ತಕ್ಷಣ ಅವರುಗಳು ಮರೆತು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ತಮಗೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅವರು ನೇಮಕಾತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪೋಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮೂಲಕ ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಿವಿ ಮಾತು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಅಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ಡಿ-ರೆಕಗ್‌ನೈಸ್ ಮಾಡಿ. ಆಗ ಅವುಗಳು ನಿಮ್ಮ ಹತೋಟಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ನಿಮ್ಮ ಹಾದಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ನೀವು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಚ್ಛೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೇ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನಗೆ ಟೈಮ್ ಲಿಮಿಟ್ ಹಾಕಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ನಾನು ಲಿಮಿಟ್ ಹಾಕಿದ್ದು ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ, ನಿಮಗಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಡಿ. ಬಸವರಾಜ್ : ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಬ್ಯಾಕ್‌ಲಾಗ್ ಅನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಬೇಗ ಫಿಲಫ್ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಬ್ಯಾಕ್‌ಲಾಗ್ ಫಿಲಫ್ ಆಗಿ ಈಗಾಗಲೇ ಬಹಳಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲೊಬ್ಬರು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು 48 ವರ್ಷವಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಅದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನೇ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಬ್ಯಾಕ್‌ಲಾಗ್ ಅನ್ನು ಫಿಲಫ್ ಮಾಡುವಂತಾದ್ದು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ. ತಮ್ಮ ಅವಧಿಯಲ್ಲಾದರೂ ದಯವಿಟ್ಟು ಬ್ಯಾಕ್‌ಲಾಗ್ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ತುಂಬಿ, ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ಸಿಗಬೇಕಾಗಿರುವಂತಹ ಸೌಲಭ್ಯ ಈಗಲಾದರೂ ಸಿಗುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಬಡ್ತಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅವರು ಸರಿಯಾದ, ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದಂತಹ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಬಡ್ತಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಬೇಡದೇ ಇದ್ದದ್ದರ ಮೇಲೆ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಆಪಾದನೆಗಳನ್ನು ಹೊರಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ಬಡ್ತಿಯಿಂದ ದೂರ ಇರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೋ, ಬಡ್ತಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ, ಅಂತಹ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಿ, ದಯವಿಟ್ಟು ಅಂತಹ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಹೋದರರಿಗೆ ಆಗಿರುವಂತಹ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಜಿಲ್ಲಾ ಪಂಚಾಯಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಈ ಸರ್ಕಾರ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದೆ. ಇದನ್ನು ಪ್ರತಿ ಸಲ ನಾನು ಉಲ್ಲೇಖ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ನಾನು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೊನೆಯ ಅಂಶವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಈಗ ನೀವು ಮಾಡಿರುವಂತಹ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಮುಂದಿನ ವರೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಡಿ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಏಕಂದರೆ ಮಾಸನ, ಬೆಂಗಳೂರು (ಗ್ರಾಮಾಂತರ) ಈ ಮೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದವರನ್ನು ತಾವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತುಳಿದಿದ್ದೀರಿ. ಇದೇ ರೀತಿಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮುಂದುವರೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂತು ಎಂದರೆ, ಮುಂದಿನ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಪ್ರತಿಫಲ ಏನು ಎಂಬುದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಂಬರುವ ದಿನಗಳಲ್ಲಾದರೂ ತಾವು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಮೇಲೆ ಬರುವಂತಹ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಈ ದಿವಸ ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಧನ್ಯವಾದ ಮತ್ತು ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ನನ್ನ [illegible]ನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

[illegible]ಧ್ಯಕ್ಷರು : ಇವತ್ತಿನ ಕಡೇ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಶೈಲಪ್ಪರವರು [illegible]ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಸಹಕರಿಸಿ. ದಯವಿಟ್ಟು ನೀವು ಅವರಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಗಾಬರಿ ಉಂಟು ಮಾಡದೇ ಉತ್ಸಾಹ ತುಂಬಿ. ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಿ. ಅವರಿನ್ನೂ ಹೊಸ ಸದಸ್ಯರಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಹಿರಿಯರೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಿ.

ಶ್ರೀ ಪಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್ : ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೇವೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಬಹಳಷ್ಟು ಜನ ಎದ್ದು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ [illegible] ಕರುಣೆ ಇದೆಯೇ? ಹೇಗೆ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ನಿಮಗೆ ನಾನು ಎಷ್ಟು ಗೌರವ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂಬುದು ಇಡೀ ಸದನಕ್ಕೇ ಗೊತ್ತು.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್ : ಅದು ಇಡೀ ದೇಶಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ನಾಗೇಗೌಡರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

8.00 ಪಿ.ಎಂ

+ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶೈಲಪ್ಪ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಪ್ಪ ಬಿದರೂರು (ದೋಣಿ) : ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, 1995-96ನೇ ಸಾಲಿನ ಕೃಷಿ, ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಪಶುಸಂಗೋಪನಾ ಇಲಾಖೆಗಳ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೆಲವು ಅನಿಸಿಕೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಿಪಡುತ್ತೇನೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರತಕ್ಕಂತಹ ಶೇಕಡ 75 ರಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದು, ಆ ಜನರ ಆರ್ಥಿಕ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ, ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಗಣನೀಯವಾದಂಥ ಪಾತ್ರವಿದೆ. ಕೃಷಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ತನ್ಮೂಲಕ ಗ್ರಾಮಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಿಂದಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಸಬಲವಾದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಕಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯ ರೈತ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಬೆನ್ನೆಲುಬು. ರೈತನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ನೀಡಬೇಕಾದಂತಹದ್ದು ಸರ್ಕಾರದ ಆದ್ಯಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಗಳ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದಂತ ಅನಿಸಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ನಾನು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಪಡುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ರೈತನಿಗೆ ಬೀಜ ನಂತರ ಪೋಸ್ಟ್ ಹಾರ್ವೆಸ್ಟ್ ಆಪರೇಷನ್, ಅಂದರೆ ಕೊಯಲಿನ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದಂಥ ಕೆಲಸದ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ರೈತನು ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕಂಥ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಮೇಲಿನ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಇನ್‌ಪುಟ್ಸ್ ಮೇಲೆ ಕ್ವಾಲಿಟಿ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮೇಲಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇಂದು ರೈತನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ರೈತ ತಾನು ಬೆಳೆದ ಬೆಳೆಗೆ ಸೂಕ್ತ ಬೆಲೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಬೀಜವನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಬೆಳೆಯನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವವರೆಗೆ ಶೋಷಣೆಯ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡು ನರಳುವಂತಾಗಿದೆ. ರೈತ ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಎನ್ನದೆ ದುಡಿದು ದಾರಿದ್ರ್ಯನಾಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆಯೇ ಹೊರತು ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ, ರೈತನ ಶೋಷಣೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರವು ಒಂದು ಖಚಿತವಾದಂಥ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವಂಥ ಅವಶ್ಯಕವಿದೆ ಇಂದು ರೈತನಿಗೆ ಅತೀ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಬೀಜ ವಿತರಣೆ ಬಹಳ ಪ್ರಮುಖವಾದದ್ದು. ಅದರಲ್ಲೂ ಉತ್ತಮಗುಣಮಟ್ಟದ ಬೀಜಗಳ ವಿತರಣೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ಸಾರಿ ರಾಜ್ಯ ಬೀಜ ನಿಗಮಗಳಾಗಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬೀಜ ನಿಗಮಗಳಾಗಲಿ, ಖಾಸಗಿ ಕಂಪನಿಗಳು ಪೂರ್ಣಶತಕ್ಕಂತಹ ಬೀಜದ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ರೈತರಿಗೆ ಕಳಪೆ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಹಲವಾರು ಸಂದರ್ಭಗಳಿದಂದಾಗಿ ರೈತ ತಾನು ವರ್ಷಾನುಗಟ್ಟಲೆ ಪಟ್ಟಂಥ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ಇಲ್ಲದಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದಂಥ ಹಲವಾರು ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಮುಂದಿದೆ. ಇವತ್ತು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಈ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳೇನೆಂದರೆ, ಮಾನ್ಯ ಕೃಷಿ ಸಚಿವರು, ಸರ್ಕಾರ, Truthful labelled seeds ಎಂದು ಏನು ವಿತರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಈ Truthful labelled seeds ಗಳನ್ನು ಬಂದ್ ಮಾಡಬೇಕು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸರ್ಟಿಫೈಡ್ ಬೀಜಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಸರ್ಟಿಫೈಡ್ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಬೀಜ ನಿಗಮಗಳಾಗಲಿ, ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಾಗಲಿ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬೀಜ ನಿಗಮಗಳಾಗಲಿ, ಸರ್ಕಾರದ್ದೇ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿರತಕ್ಕಂತಹ

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪ್ರಮಾಣ ಸಂಸ್ಥೆ ಪ್ರಮಾಣೀಕರಿಸಿದ ಬೀಜವನ್ನೇ ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಈ ಬೀಜ ನಿಗಮಗಳಾಗಲಿ, ಖಾಸಗಿ ಕಂಪನಿಗಳಾಗಲಿ, ಅವು ಕಡತಕ್ಕಂತಹ ಬೀಜಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ವಿಫಲತೆ ಕಂಡುಬಂದಲ್ಲಿ, ಅದರಿಂದ, ರೈತನಿಗೆ ಉಂಟಾಗುವ ಆ ನಷ್ಟವನ್ನು ಭರಿಸತಕ್ಕಂತಹ ವಿಶೇಷವಾದ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಬೇಕೆನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ಯಾವ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕೆನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದಾಗರೆ, ಇವತ್ತು ಈ ಮೂಲ ಬೀಜಗಳನ್ನು ವಿತರಣೆ ಮಾಡುವ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ, ರಾಜ್ಯ ಬೀಜ ನಿಗಮಕ್ಕಾಗಲಿ - ಅಥವಾ ಬೀಜ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಹಲವಾರು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗಾಗಲಿ ಈ ಮೂಲ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ಪೇರೆಂಟ್ಸ್ ಮತ್ತು ನ್ಯೂಕ್ಲಿಯರ್ ಸೀಡ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಕೃಷಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಪಾತ್ರ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದಿದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ತೀರ್ಮಾನಿಸೇಕಾಗಿದೆ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ಹೈಬ್ರೀಡ್ ಬೀಜವನ್ನಾಗಲಿ, ಮೂಲ ಬೀಜವನ್ನಾಗಲಿ ತಯಾರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕವಾದಂಥ ಹಳೆಯ ತಳಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸುಧಾರಿತ ಬೀಜಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಕಾಯ್ದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂತಹದ್ದು. ನಾವೇನು ಇಂಪ್ರೂವುಡ್ ಸೆಲೆಕ್ಷನ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ಬೀಜಗಳ ಗುಣಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಒಂದು ಉತ್ತಮವಾದಂಥ ಜೀನ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಎರಡು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಜೀನ್‌ಬ್ಯಾಂಕ್ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತು ಕೊಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಿದೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ವಿಭಿನ್ನವಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಎಂದರೇ, ರೈತ ಬೆಳೆದ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಬೆಲೆ ಸಿಗುವುದಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಕನಿಷ್ಟವಾದಂತಹ ಒಂದು ಸೌಕರ್ಯವೆಂದರೆ, ಅವನು ಬೆಳೆದಂಥ ಮಾಲನ್ನು, ಕೆಡದಂತೆ, ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಬೆಲೆ ಇದ್ದಾಗ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಗೋದಾಮುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವಂಥ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುವಂಥ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗುವಂಥ ಮಾಲುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಗೋದಾಮುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಹುಶಃ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ, ನಾನು ತಿಳಿದಂತೆ, ರೈತ ಬೆಳೆದ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಲುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇರಲಾರದೆನ್ನವ ಸಂಗತಿ ಬಹಳ ನೋವಿನ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಬಹುಶಃ ತಾವು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಗೋದಾಮುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದರಿಂದ ಹೊಸ ಪರಿಣಾಮವೇನು ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇವತ್ತು ರೈತ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಮಾಲುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳಾವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ, ಎಷ್ಟೊ ಜನ ರೈತರು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಮಾಲನ್ನು ಸಾಗಾಣಿಗೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂತಹದ್ದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ ಅತನಿಗೆ ಕನಿಷ್ಟದ ಅಡಚಣೆಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ, ತಾನು ಬೆಳೆದಂಥ ಮಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಶೇಕಡ 50 ರಷ್ಟು

ಅಡಚಣೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆ ಅಡಚಣೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಅವನು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ ದಳ್ಳಾಳಿಯ ಹತ್ತಿರ ಅವನು ಹೋಗಬೇಕಾದಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರ ಆ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕಂತಹ ಒಟ್ಟು ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಗೋದಾಮುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮಾಡಿದ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ಅವನು ದಾಸ್ತಾನು ಮಾಡಿದಂತಹ ಮಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಶೇಕಡ 50ಹಷ್ಟು ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ಶೇಕಡ 75ರಷ್ಟಾದರೂ ಮುಂಗಡ ಹಣವನ್ನು, ಕನಿಷ್ಟ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕೃತ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳಾಗಲಿ, ನಮ್ಮ ಸಹಕಾರಿ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳಾಗಲಿ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ರೈತ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ಉತ್ತಮ ಬೆಲೆ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅವತ್ತಿನ ದಿವಸ ತನ್ನ ಮಾಲುಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ

ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ರೈತನದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಇರುವ ಮತ್ತೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಏನೆಂದರೆ, ಗ್ರಾಮೀಣ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಸರಿಯಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಬೀಜ, ಗೊಬ್ಬರ, ಕೀಟನಾಶಕಗಳ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುವಲ್ಲಿ, ಬಹುಶಃ ನಾನು ಇವತ್ತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಬಾಟಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಔಷಧವನ್ನು ತುಂಬಿ, ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಹೆಸರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವಂತಹ ಹಲವಾರು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿವೆ. ಗೊಬ್ಬರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂ ಕೂಡ ಅದೇ ಆಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ಬರುವಂತಹ ಗೊಬ್ಬರದಲ್ಲಿ ಕಲಬೆರಕೆಯಾಗುತಕ್ಕಂತಹ ಹಲವಾರು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಕೃಷಿ ಇಲಾಖೆ, ತನ್ನ ಈ ಕೃಷಿ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಯಾಂಪಲನ್ನು ಡ್ರಾ ಮಾಡಿ, ಅವನ್ನು ಟೆಸ್ಟ ಮಾಡುವಂತಹ ದೂರದ ಲ್ಯಾಬೋರೇಟರಿಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ತರಿಸುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ರೈತ ನೆಲಸಮವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಎನ್ನುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದೇನೆಂದರೆ, ಕನಿಷ್ಟ 4-6 ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಕ್ವಾಲಿಟಿ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಲ್ಯಾಬೋರೇಟರಿಗಳನ್ನು ತೆರೆದರೆ ನಾವು ಉಪಯೋಗಿಸುವಂಥ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು, ಸ್ವತಃ ರೈತ ಉಪಯೋಗಿಸುವಂತಹ ಗೊಬ್ಬರ, ಫೆಸ್ಟಿಸೈಡನ್ನು ಕ್ವಾಲಿಟಿ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಲ್ಯಾಬೋರೇಟರಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ರೈತ ಸ್ವತಃ ತನ್ನ ಎದುರಿಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬಂದರೆ ಬಹಳ ಸೂಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವಶ್ಯ ಬಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಅದಕ್ಕೆ ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡಲಿ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಬಯಲು ಸೀಮೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಳಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಇದ್ದ ಸರ್ಕಾರಿ ಆದೇಶವನ್ನು ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಸುಮಾರು 57 ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳೊಳಗೆ ಎಲ್ಲಿ ರೈತ ಯಾವುದೇ ಆಶ್ರಯವಿಲ್ಲದೆ ಮಳೆಯನ್ನೇ ಅವಲಂಭಿಸಿ ಬಯಲು ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಅವನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರ ಬಯಲು ಸೀಮೆ ಮಂಡಳಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ತಿಂಗಳಾದರೂ ಕೂಡ ಇದುವರೆಗೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೃಷಿ ಇಲಾಖೆಗೆ ಹಾಗೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಲಪೇಕ್ಷೇಪಡುತ್ತೇನೆ. ಆದಕಾರಣ ಮೈದಾನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಳಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ತರಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಕೆಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂಥ ಬಹಳ ವಿಶೇಷವಾದ ಒಂದು ವಿಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಸರ್ಕಾರದ

ಗಮನ ಸೆಳೆಯಬಯಸುತ್ತೇನೆ. At present horticultural crops are grown over an area of 12.9 lakh hectares with annual production of 97.75 lakh metric tonnes, which is valued at Rs.5,000crores.

ಇಂತಹ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚು - ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಉತ್ಪಾದನೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕಂಥ ಈ ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈವತ್ತು ರೈತ ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟಕರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೊಳಗೆ ಇದ್ದಾಗ ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆದರೆ ಅವನು ಅದನ್ನು ಸಂಸ್ಕರಣ ಮಾಡಿ ಶೇಖರಣೆ ಮಾಡಲು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲ, ಸರಿಯಾದದಂಥ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲ, ಇದ್ದಂಥ ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೆಲವು ದಿವಸ ಅವುಗಳನ್ನು ದಾಸ್ತಾನು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥದ್ದು, ಅವುಗಳನ್ನು ಕೆಡದಂತೆ ಇಡಲಿಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸರ್ಕಾರ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಸ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಇವೊತ್ತು ಹೊಸ ರಫ್ತು ಆಧಾರಿತದ ಬಗ್ಗೆ ಎಕ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಎಂದು ಹಾರ್ಟಿಕಲ್ಚರ್ ಕ್ರಾಪ್ಸ್‌ಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕಾದಂಥದ್ದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ತೋಟಗಾರಿಗೆ ಉತ್ಪಾದನೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ರಫ್ತು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಅನ್ವೇಷಣೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷವಾದಂಥ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಸೆಪರೇಟ್ ಮಂಡಳಿಯನ್ನಾಗಲಿ, ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನಾಗಲಿ ರಚಿಸಿದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ತ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಮಾತನ್ನು ಮಾತನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಉತ್ಪಾದನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದವರೆಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಕೆ.ಎಮ್.ಎಫ್.ನಲ್ಲಿ ಇದೆ ಆ ರೀತಿ ಒಂದು ಒಕ್ಕೂಟದ ರಚನೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಬೆಳೆಗಾರು ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕ, ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕೂಟಗಳು ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಹಾಮಂಡಳಿಯನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕು ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥದ್ದು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ. ಇವೊತ್ತು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹಾರ್ಟಿಕಲ್ಚರ್ ಫೆಡರೇಷನ್ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕಾದಂಥ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎನ್. ಬಚ್ಚೇಗೌಡ : ಈಗ ಇಡೀ ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಂತ ಹಾಪ್‌ಕಾಮ್ಸ್ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಶೈಲಪ್ಪ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಪ್ಪ ಬಿದನೂರು : ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, Hopcoms is only for Bangalore and Bangalore Rural District. ಎಂಟೈರ್ ಸ್ಟೇಟ್ ನಿಮ್ಮ ಬೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿದೆ. ಹಾಪ್‌ಕಾಮ್ಸದ ಒಂದು ಸೆಂಟರ್‌ನ್ನು ಬಾಗಲ್‌ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಓಪನ್ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಅಜಯ ಸರ್‌ನಾಯಕರ್‌ವರು ಸುಮಾರು ಎರಡು ವರ್ಷದಿಂದ ಬಡಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಇವೊತ್ತು ಪರ್ಚೇಸ್ ಮಾಡುವಂಥ ಸೆಂಟರನ್ನು ಮಾಡುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ನಾನು ಪೋಸ್ಟ ಹಾರ್ವೆಸ್ಟ್ ಬಗ್ಗೆ ಆ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಹಾರ್ಟಿಕಲ್ಚರ್ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾದಂಥ ಒಂದು ಲೆಂಡಿಂಗ್ ವಿಜನ್ನಿ ಅಥವಾ ಫೈನಾನ್ಸಿಂಗ್ ವಿಜನ್ನಿ ಬೇಕು. ಹಾರ್ಟಿಕಲಚರಿಸ್ಟ್‌ರವರ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಹಣಕಾಸನ್ನು ಒದಗಿಸಲ್ಲಿಕ್ಕೆ ಹಾರ್ಟಿಕಲ್ಚರ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್ : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳುವಂತಹ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕತತೆ ಇಲ್ಲ, ಹಾರ್ಟಿಕಲ್ಚರಿಸ್ಟ್‌ಗೆ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ

ಇಲ್ಲ, ಈಗ ಇದ್ದ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲಾ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಡಿ.ಸಿ.ಸಿ. ಬ್ಯಾಂಕಿಂನಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಲ್ಯಾಂಡ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಎಲ್ಲಾ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಶೈಲಪ್ಪ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಪ್ಪ ಬಿದನೂರು : ಈಗ ನೀವು ಏನು ಹೇಳಿದಿರಿ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಸಹಕಾರಿ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳ ಮೂಲಕ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೀವು ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಬರೀ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಮುಖಾಂತರ ನೋಡುತ್ತೀರಿ, ಕೃಷಿ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ನೋಡುತ್ತೀರಿ, ಮುಂಗಾರಿ ಹಿಂಗಾರಿನೊಳಗೆ ಜೂನ್ 30 ರೊಳಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡಬೇಕಾದುದು ನೋಡುತ್ತೀರಿ, ಹಿಂಗಾರಿಗೆ ಅಕ್ಟೋಬರ್ 30 ರೊಳಗೆ ಸಾಲ ಹಂಚುವುದನ್ನು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ ನೋಡುತ್ತೀರಿ ಏನಹ ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಬೆಳೆಗಳ ಮೇಲೆ ಏನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥದ್ದನ್ನು ತಾವು ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಕೃಷಿಕರು ಹಾರ್ಟಿಕಲ್ಚರ್ ಕಾಪ್ಸ್ ಆದ ದ್ರಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಒಂದು ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ಅವನೇ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಸುಮಾರು 400 ರಿಂದ 50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇವ್ಯೊತ್ತು ಇದೆ. ಅವರಿಗೆ ಬೆಳೆ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇವ್ಯೊತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಇದೆ. ದಾಳಿಂಬರ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕಂಥ ರೈತ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಸುಮಾರು 20 ರಿಂದ 30 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಪ್ರತಿ ಎಕರೆಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ದ್ರಾಕ್ಷಿ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೇ ವರ್ಷ ಎಸ್ಟಾಬ್ಲಿಷ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ದಾಳಿಂಬೆಗೆ ಸುಮಾರು ಮೂರು ವರ್ಷ ನಾವು ಸಹನೆಯಿಂದ ಇರಬೇಕಾದಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಬೆಳೆಯನ್ನು ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ 20 ರಿಂದ 30ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಯ ನಾವು ಬೆಳೆ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಯೋಜನೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇವ್ಯೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಇವ್ಯೊತ್ತು ತೋಟಗಾರಿಗೆ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಬೆಳೆ ಸಾಲ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಯೋಜನೆ ಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್ : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಬೆಳೆ ಸಾಲ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಅವರೇನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಈಗ ಹಾರ್ಟಿಕಲ್ಚರ್ ಕ್ರಾಪ್‌ಗೆ ಅವನಿಗೆ ಬೆಳೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಅವನಿಗೆ ಲೋನ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಉತ್ಪಾದನೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಅದು ಕೊಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟೆ.

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಶೈಲಪ್ಪ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಪ್ಪ ಬಿದನೂರ್ : ಹಾರ್ಟಿಕಲ್ಚರ್ ಕ್ರಾಪ್‌ಗೆ ಏನು ಲೋನ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪೊರಾಟೇರಿಯಂ ಪೀರಿಯಡ್ ಇದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥದ್ದು ಬೆಳೆ ಸಾಲಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒತ್ತು ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥದ್ದು. ಅದಕ್ಕೆ ನೀವು ಟಾರ್ಗೆಟ್ಸ್ ಕೊಡಿ. ನೀವು ಬ್ಯಾಂಕ್ಸ್‌ಗಳಿಗೆ ಟಾರ್ಗೆಟ್ಸ್ ಕೊಡಿ. ಇವ್ಯೊತ್ತು ಹಾರ್ಟಿಕಲ್ಚರ್ ಕ್ರಾಪ್ಸ್‌ಗೆ ಬೆಳೆ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲವೆನ್ನತಕ್ಕಂತ ಮಾತನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆಮೇಲೆ ನಾನು ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳತಕ್ಕಂಥದ್ದು ಪೋಸ್ಟ ಹಾರ್ವೆಸ್ಟ್ ಟೆಕ್ನಾಲಜಿ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ ಒಂದರಷ್ಟು ಕೂಡ ಸಾಧನೆ ಇಲ್ಲ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಟನ್ ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಉತ್ಪಾದನೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುವ ಹರಿಯಾಣಾ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 139 ಶೈತ್ಯಾಗಾರಗಳು ಇವೆ. ಈ ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆ 97.5ಲಕ್ಷ ಮೆಟ್ರಿಕ್ ಟನ್ ಉತ್ಪಾದನೆ ಆಗತಕ್ಕಂಥ ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಇರತಕ್ಕಂಥದ್ದು ಕೇವಲ 14 ಶೈತ್ಯಾಗಾರಗಳು, ಖಾಸಗಿಯನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ. ತಾವು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಇವ್ಯೋತ್ತು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಶೈತ್ಯಾಗಾರಗಳಿವೆ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಮಾತನ್ನು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಇಲ್ಲಿ ಹಾರ್ಟಿಕಲ್ಚರ್ ಅಥವಾ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಆಫೀಸರ್ಸ್ ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದಾರೆಯೇ? ಅವರು ಇಲ್ಲದೇಹೋದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ, ಇಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಯಾರೂ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಇಲ್ಲ, ಅವರು ಪರ್ಮಿಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಬಹಳ ಗಂಭೀರವಾದಂಥ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದು ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ, ಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತೆ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್ : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಚಿವರು ಇಲ್ಲ,

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ನನ್ನ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್‌ನಾಗರಾಜ್ : ಹಾಗಲ್ಲ, ನಾನು ಹೇಳುವ ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ,

ಶ್ರೀ ರಮೇಶ್ ಸಿ ಜಿಗಜಿಣಗಿ : ನಾವು ಎಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಎಲ್ಲಾದಕ್ಕೂ ಹೀಗೇ ಮಾಡುತ್ತೀರಲ್ಲಾ,

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್ : ನೀವು ಏಕದಮ್ ಸಿಟ್ಟಿಗೇಳಬೇಡಿ. ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಇರಿ. ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಇರಿ. ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ನೀವು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಒಂದು ವಾದ. ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಇವರೇಕೇ ಹೊರಟು ಹೋಗಿ ಆ ಕಡೆ. ಅವರು ಕೂತಿರೋದು ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದಲ್ಲ ಅರ್ಥ ಅಲ್ಲ, ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡಬಾರದು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ನನಗೆ ಬಹಳ ಆನಂದವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅವರು ಬಹಳ ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ತಯಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಯಾವತ್ತೋ ಎದ್ದು ನಿಂತಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿಲ್ಲ, ಇವೊತ್ತು ಎದ್ದುನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಇಂತಹ ಒಂದು ಚೈತನ್ಯ ಇದೆ ಎಂಬುದು ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಇವೊತ್ತೇ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಅಂತಹವರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುವುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡೋಣ ಶ್ರೀಶೈಲಪ್ಪನವರೇ, ನೀವು ದಯಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ನಿಮಗೆ ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ನಾಳೆ ಪುನಃ ನೀವು ಕಂಟಿನ್ಯೂ ಮಾಡಿ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ, ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವುದಾದರೆ ಬನ್ನಿ. ನಿಜವಾಗಲೂ ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ನೀವು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಯಾರಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು ನಾಳೆ ಮುಂದುವರೆಸಿ.

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಶೈಲಪ್ಪ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಪ್ಪ ಬಿದನೂರ್ : ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಈಗ ಸದನವು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಂಡು ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 10.00 ಗಂಟೆಗೆ ಸೇರುವುದು.

(ಸದನವು ರಾತ್ರಿ 8.10 ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಂಡು ನಾಳೆ ಪುನಃ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 10.00 ಗಂಟೆಗೆ ಸೇರಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿತು).

(+ ಈ ಚಿಹ್ನೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಟಿಪ್ಪಣಿ ಅಥವಾ ಭಾಷಣವನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ).

(B)025205

ಸರ್ಕಾರಿ ಮೊದಲಯ ಮುದ್ರಣಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು – ೫೬೦೦೫೯